

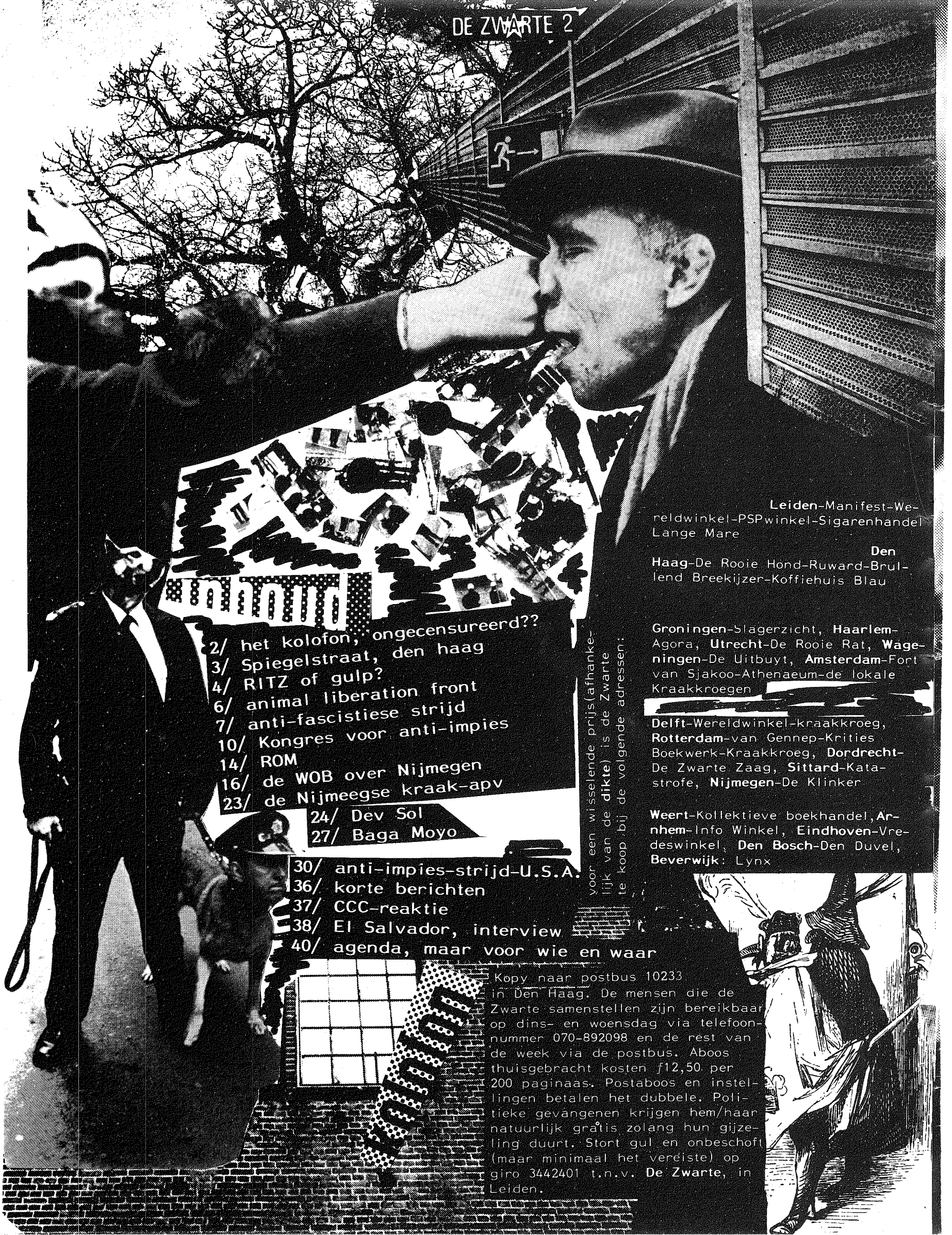
fl 2,75

inhoud
o.a.:

.Anti-imp-kongres
.Anti-imp-verzet in V.S.
.The W.O.B.-papers

DE ZWARTE 91

blad voor een "bewegend" uiteinde? 20 dec 87

Leiden-Manifest-We-
reldwinkel-PSPwinkel-Sigarenhandel
Lange Mare

Den
Haag-De Rooie Hond-Ruward-Brul-
lend Breekijzer-Koffiehuis Blau

Groningen-Slagerzicht, Haarlem-
Agora, Utrecht-De Rooie Rat, Wage-
ningen-De Uitbuyt, Amsterdam-Fort
van Sjakoo-Athenaeum-de lokale
Kraakkroegen

Delft-Wereldwinkel-kraakkroeg,
Rotterdam-van Gennep-Krities
Boekwerk-Kraakkroeg, Dordrecht-
De Zwarte Zaag, Sittard-Kata-
strofe, Nijmegen-De Klinker

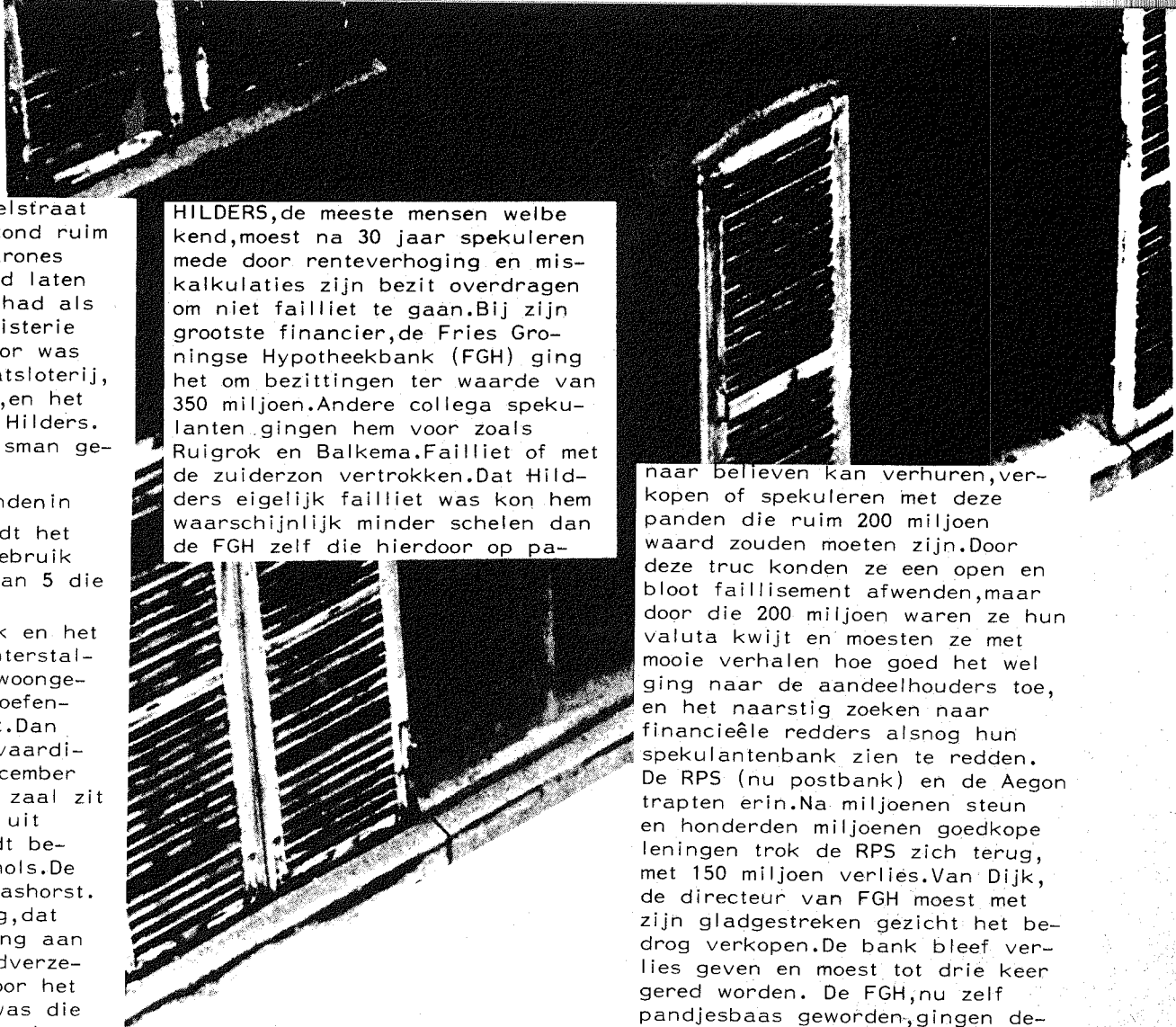
Weert-Kollektieve boekhandel, Ar-
nhem-Info Winkel, Eindhoven-Vre-
deswinkel, Den Bosch-Den Duvel,
Beverwijk: Lynx

- 2/ het kolofon, ongecensureerd??
- 3/ Spiegelstraat, den haag
- 4/ RITZ of gulp?
- 6/ animal liberation front
- 7/ anti-fascistische strijd
- 10/ Kongres voor anti-impies
- 14/ ROM
- 16/ de WOB over Nijmegen
- 23/ de Nijmeegse kraak-apv
- 24/ Dev Sol
- 27/ Baga Moyo
- 30/ anti-impies-strijd-U.S.A.
- 36/ korte berichten
- 37/ CCC-reaktie
- 38/ El Salvador, interview
- 40/ agenda, maar voor wie en waar

voor een wisselende prijs (afhank-
lijk van de dikte) is de Zwarte
te koop bij de volgende adressen:

Kopy naar postbus 10233
in Den Haag. De mensen die de
Zwarte samenstellen zijn bereikbaar
op dins- en woensdag via telefoon-
nummer 070-892098 en de rest van
de week via de postbus. Aboos
thuisgebracht kosten f12,50 per
200 paginaas. Postaboos en instel-
lingen betalen het dubbele. Poli-
tieke gevangenen krijgen hem/haar
natuurlijk gratis zolang hun gijze-
ling duurt. Stort gul en onbeschoft
(maar minimaal het vereiste) op
giro 3442401 t.n.v. De Zwarte, in
Leiden.

Op de hoek van de Spiegelstraat en de van Speljkstraat stond ruim drie jaar de villa die Barones van Meerdervoort eens had laten bouwen, leeg. Het gebouw had als laatste gebruiker het ministerie van Sociale Zaken. Daarvoor was het gebruikt door de Staatsloterij, de Kamer van Koophandel, en het kadaster. De eigenaar is Hilders. Het pand is ook van Zwolsman geweest.

Nadat het pand twee maanden in de gaten is gehouden wordt het gebouw op 9 oktober in gebruik genomen door een groep van 5 die inmiddels is uitgebreid.

Na reparaties aan het dak en het wegwerken van divers achterstalig onderhoud, worden de woongedeeltes, de ateliers en de oefenruimtes steeds beter benut. Dan valt er een anonieme dagvaarding in de bus. Op 10 december dient het kort geding. De zaal zit vol. De eiseres is EGE 43 uit Amsterdam/Utrecht en wordt belichaamd door de heer Schols. De advocaat van Schols is Klashorst. Als het spoedeisend belang, dat nodig is om een kort geding aan te spannen, wordt de brandverzekering op tafel gelegd. Door het wederrechtelijk gebruik was die verzekering vervallen. Van der Pol, de advocaat van de bewoners,

HILDERS, de meeste mensen welbekend, moest na 30 jaar spekuleren mede door renteverhoging en mis-kalkulaties zijn bezit overdragen om niet failliet te gaan. Bij zijn grootste financier, de Fries Groningse Hypotheekbank (FGH) ging het om bezittingen ter waarde van 350 miljoen. Andere collega speculanten gingen hem voor zoals Ruigrok en Balkema. Failliet of met de zuiderzon vertrokken. Dat Hilders eigenlijk failliet was kon hem waarschijnlijk minder schelen dan de FGH zelf die hierdoor op pa-

naar geloven kan verhuren, verkopen of speculeren met deze panden die ruim 200 miljoen waard zouden moeten zijn. Door deze truc konden ze een open en bloot faillissement afwenden, maar door die 200 miljoen waren ze hun valuta kwijt en moesten ze met mooie verhalen hoe goed het wel ging naar de aandeelhouders toe, en het naarstig zoeken naar financiële redders alsnog hun speculantenbank zien te redden. De RPS (nu postbank) en de Aegon trapt erin. Na miljoenen steun en honderden miljoenen goedkope leningen trok de RPS zich terug, met 150 miljoen verlies. Van Dijk, de directeur van FGH moest met zijn gladgestreken gezicht het bedrag verkopen. De bank bleef verlies geven en moest tot drie keer gered worden. De FGH, nu zelf pandjesbaas geworden, gingen dezelfde methoden gebruiken als de speculant die ze min of meer hadden gewipt. Dreigen, anoniem dagvaarden, huidenstraattrucs, ze haalden alles uit de kast om maar meer voor hun panden te krijgen als de veilingwaarde. Toen Aegon 51% van de aandelen bezat, waardeerden ze de aandelen op fl.10,- om eigenaar te worden. Daarvoor waren de aandelen ruim fl.50,- De kleine aandeelhouders voelden zich gebruikt. (eigen schuld) Op dit moment is Aegon eigenaar en gebruikt de FGH voor-

spekulant aan de kant

al voor belastingtrucs. Eén van de afspraken voor de redding van de speculantenbank was dat de FGH zijn onroerend goed zou overdragen aan Transveer BV en tig andere zuster-bv's, en dit geheel in tien jaar te liquideren. (Sterfhuisconstructie) In de praktijk betekend dit dat stromannen voor miljoenen deze panden kopen van de FGH en van de FGH dan hypotheek krijgen onder heel gunstige voorwaarden: geen rente en geen aflossingen. Deze stromannen gaan er dan mee rommelen. Een voorbeeld in Den Haag is Schols die een aantal FGH bv's beheerd zoals CERTI Beheer, Vitesse, Geestbrug en Keizersveer bv. Het is voorgekomen dat Schols van een FGH bv uit Amsterdam (EGE 43) een haags pand "kocht" om de bewoners via deze huidenstraat truc tot ontruimen te dwingen.

verklaarde dat de zaak wel degelijk in alle redelijkheid kan worden geregeld. Rechter Offers was verbaasd dat het pand zo lang leeg had kunnen staan en zag geen aanleiding om tot ontruiming over te gaan, terwijl er geen bestemming voor is. De rechter besloot de zaak een week aan te houden. EGE 43 moet maar een

gebruikerskontraat met de bewoners aangaan. Tot nu toe is er niets van ze vernomen, de bewoners wonen fijn verder.

De pand aan de Spiegelstraat staat op de monumentenlijst. Dat heeft de verkoop van het pand aan Juno bv voorkomen. Juno wou slopen. Tot zover over dit gespuis.

Bluf! 296 bevat een aantal artikelen, die een stemmingsbeeld van "de beweging zouden moeten geven. Hierbij wordt onder meer geput uit een reader van een kongres, een samenstelling van artikelen die even kontroversieel zijn als de samenstellersters unaniem.

In een van deze artikelen wordt beweerd, dat vanuit economische situaties van de maatschappij wij de beweging dus, tot een "nieuwe" klasse, de "Onderklasse" behoren, die "potentieel revolutionair" is. Wat slechts ontbreekt is de organisatiegraad van deze "klasse", om tot een "tegenmacht" te worden, "vóór internationale solidariteit en revolutionair verzet. Geen woord over de rol van de arbeidersklasse die in vroegere tijden, mits goed georganiseerd, de zelfde eigenschappen werd toegeschreven. Geen woord over de verwording van de vakbonden. Vandaar:

Ook zonder "revolutionair perspectief van de onderklasse" onderken ik de rol van het georganiseerd proletariaat en het rechterlijk getoetste verzet; het bestaan van arbeidersbonden naast de konsumentenbond maakt ons evenmin tot onderklasse als een kommaverschuiving op het loonstrookje van de proletarier een subproletariaat doet ontstaan.

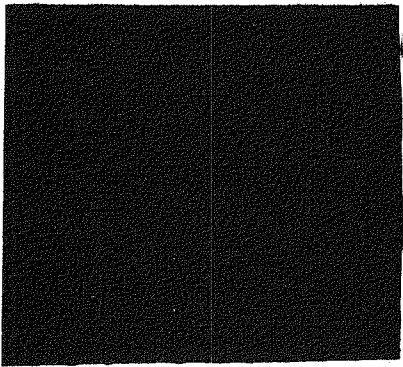
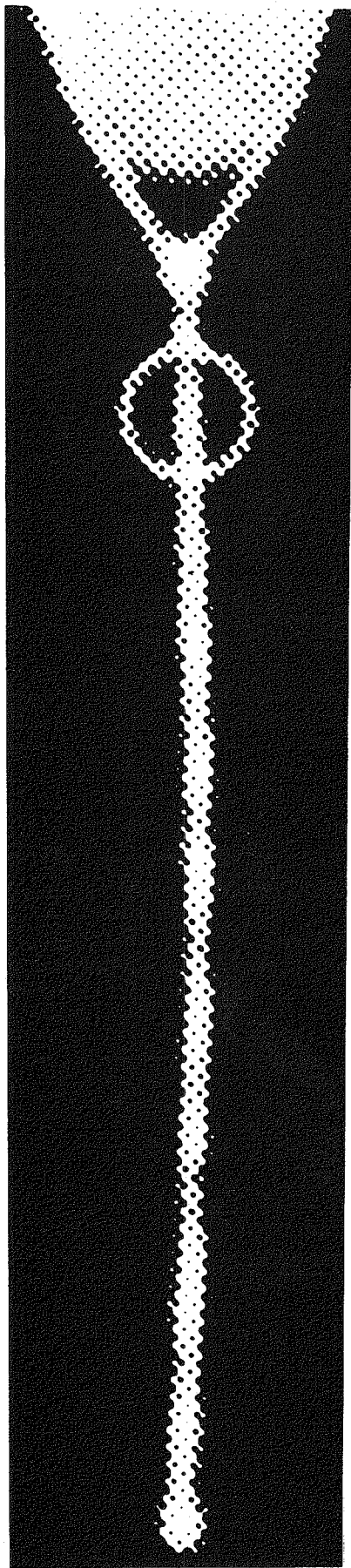
De samenstelling van de reader, de voorbereiding van het kongres, moet dan ook gezien worden tegen de achtergrond van wat strubbelingen en oprispingen binnen de beweging, die op schrikbarende wijze het gebrek aan theoretisering van opgedane ervaringen bloot legde. De reakties op het "onderzoeksgroepje" in de zo geheten "verraders"-diskussie moest gebundeld worden om weerwoord te kunnen bieden aan een dogmatiese lijn, ontwikkeld op een selectie ervaringen binnen de beweging. Niets nieuws in de geschiedenis van partijkongressen, die een afwijkende interpretatie van de marxistische of sociaal-revolutionaire grondslag, aan de kaak moest stellen. Maar:

Met een begrip uit de klassenstrijd aan een solidariteit te appelleren, die juist binnen de kontext van de gevoerde klassenstrijd volledig verloren is gegaan, is even voos als met een beroep op solidariteit het verraad buiten de deur te houden.

Het is heel klassiek, om je opponenten buiten te sluiten. Dat gebeurt dan ook herhaaldelijk in de verraders-diskussie, ook bij het kongres.

Hiermee is allerminst het probleem uit de weggeruimd, maar wél een aantal mensen, zondebokken; en die staan dan buiten. Diegenen

DE ZWARTE 4

die dan nog binnenzitten, kunnen met de lakonieke opmerking volstaan: allicht zijn er meer mensen buiten, dan hierbinnen verzameld zijn; maar wat dan nog! Deze manier van omgaan met problemen is fout. Ze wordt gehanteerd door machthebbers, om tegenover de machtelozen hun positie te rechtvaardigen, gehanteerd door arbeiderspartijen om wilden en chaoten realiteitszin te verschaffen, gehanteerd door bluf! (nr.295, ondertekend door wijnand) om haar lezersters op het oude spoor te zetten:

Het subproletariaat is net zo ingebakken in het huidige systeem als het verraad in de beweging. Dit betekent echter niet (bluf!s soWijso) "dat het gewoon zo is" en "wij er dus maar mee moeten leven".

Dat zo'n geijkte manier van konfliktoplossing het óók zo goed doet binnen de beweging, geeft aan hoe goed wij binnen het bestaande systeem funktioneren.

En dan komt de vraag op, hoe dit te rijmen valt met onze doelstelling, het bestaande systeem af te schaffen?

Een aantal revolutionaire bewegingen hebben dankbaar gebruik gemaakt van het begrip "revolutionaire voorhoede" om bij hun poging tot machtsovername (revolutie) de macht als zodanig niet ter diskussie te hoeven stellen. Ik ben bang dat de beweging van verschillende kanten hetzelfde aan het doen is:

Het betekent wél, dat met de toverformule van de "onderklasse" de revolutionaire voorhoede uit de klassenstrijd-theorie weer eens om de hoek komt kijken; evenals met het verraad de beweging op haar verdiensten wordt beoordeeld.

Op dit punt zou het zo makkelijk zijn, wat namen te noemen, als antwoord op de vraag, wie deze revolutionaire voorhoede uitmaakt en wie de beweging op haar verdiensten beoordeelt.

Het is allerminst uit een soort ethiek, dat ik dit in de Zwarte niet doe - zeker niet wanneer de Zwarte zelf nu bijna over de scheef dreigt te gaan.

De oprispingen binnen de beweging draaien om verraad en verraders van verraad; binnen de Zwarte over het noemen van namen en of die met namen genoemd mogen worden. Voor mij een spitsvondigheid, zeker gemeten aan het effect van zo'n soort diskussie:

Het gemak, dat het noemen van namen met zich mee brengt - en de hele verradersdiskussie bewijst dit onweerlegbaar - is verdacht; het noemen van namen leidt af en zet een punt achter zo menige poging tot analyse van de plaats van de beweging in de maatschappij en ieders eigen plaats binnen de beweging.

Een zelfde soort spitsvondigheid tref ik aan in de discussiebijdragen van het kongres, waar met de invoering van het begrip "onderklasse" (subproletariaat), iets wordt aangeduid van een reëel bestaand probleem, met als doel het probleem zelf te kamoufleren:

De voorhoedefunctie van de partij voor de arbeiders, het proletariaat is histories gezien op z'n minst twijfelachtig, laat staan als aanzet tot organisatie van iets als een beweging.

Het proletariaat moest de partij een voorhoedefunctie toestaan; maar wordt van het subproletariaat iets dergelijks verwacht?:

Toch heeft de beweging, achteraf gezien, onmiskenbaar voorhoedefuncties gehad.

Hoe zit dat dan met die voorhoedefunctie? Bij voorbeeld van de "politieke vleugel van de kraakbeweging"?

Een voorhoedefunctie kan je niet gaan halen, zoals een diploma van een partijkaderkursus, bij het proletariaat; een voorhoedefunctie kan je je ook niet zomaar nemen, zoals wat onderzoeksresultaten van een "groepje"; een voorhoedefunctie wordt achteraf toegemeten door de geschiedenis - en in die zin beroep ik me graag op Marx; ik krijg er geen natte dromen van.

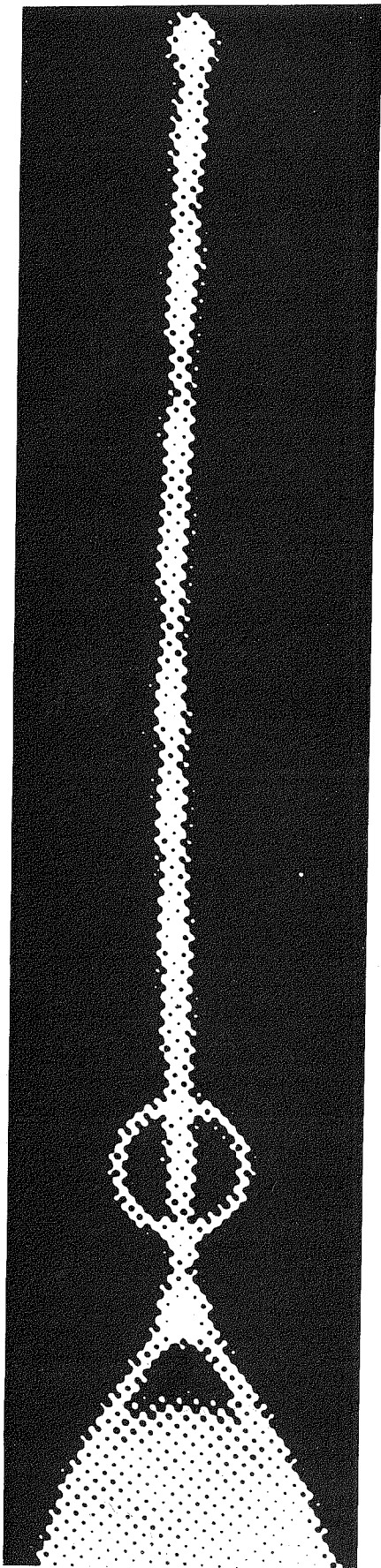
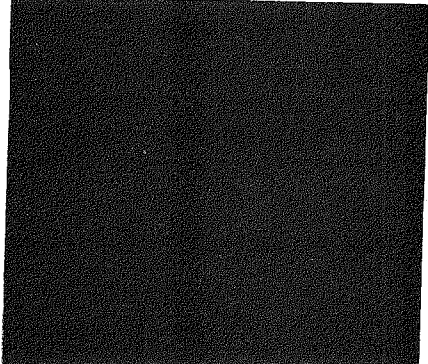
Toch is het ook niet zo, dat een lange staat van "verdiens" een garantie voor een garantie voor een bijzondere positie (macht, dus) kan inhouden:

Een gemeenteraadzetel, bestuursfunctie of goedbetaalde baan zijn evenmin een bewijs voor de voorhoedefunctie als 10 jaar Stammheim, opgeblazen nato-pipelines of succesvolle nolympic-akties.

Sinds jaar en dag kondigt ons de burgerlijke pers de dood van de beweging aan. Na een aantal jaren systematies nieuws van de beweging als klein-vuil op de binnenpagina's weggepropt te hebben, laat ze het nu als grote stront bovendien op voorpagina's.

Is het antwoord hierop: laten ze hun zin nou maar krijgen en helpen we de beweging om zeep? Of is het antwoord: de voorhoede moet "kalt gestelt" worden en... daarmee de dood van de beweging verhinderd worden?

handleiding

De ware moordenaars zitten achter de schermen; dat weet de voorhoede net zo goed als de achterban. En toch wil ieder voor zich op haar manier de twijfelachtige eer voor zich behalen. Geen van beiden wordt er wijzer van, maar de lachende derde maakt geschiedenis.

Toch moet er wel heel wat misgegaan zijn, wil de jacht op "schuldigen" zulke groteske vormen aannemen. Het onderzoeksgroepje beperkt zich niet alleen tot zijn eigen aktieveld, maar bestempelt ook verraders van akties, waar het geheel buiten staat. Hierdoor neemt de betekenis van het motief angst vanwege persoonlijke betrokkenheid af. Wél kan door zo'n onderzoeksbezigheid een persoonlijke betrokkenheid gesuggereerd worden.

De kwaliteit van dit soort betrokkenheid roept nogal wat vraagtekens op binnen een beweging, die direkte betrokkenheid even belangrijk acht als direkte aktie.

Een instantie daarbuiten heeft nauwelijks recht van oordelen, laat staan van veroordelen.

Kameraden! het is bovendien naïf te veronderstellen, dat de Tsjeka ooit verraders van de revolutie heeft nagejaagd. Met Stalin heeft zij zelf de revolutie verraden, de laatste resten van sovjet-autonomie weggezuiverd!

Het slachtoffer van het onderzoeksgroepje, de beweging, doet in niets onder voor de twijfelachtige motieven van haar verraders.

In het kielzog van de rioolpers verschijnen in de eigen media vanzig artikelletjes die eigenlijk meer appelleren aan ingeprogrammeerde, kleinburgerlijke angsten in ieder van ons, dan dat ze een aanzet tot analyse geven.

Het decor van de discussie wordt verwisseld: kongres.

Je hoeft nog niet je theoretiese uitgangspunten als dekorpanelen heen en weer te schuiven, om door een beroep op solidariteit desondanks een ideologische discussie over gezamenlijke uitgangspunten uit de weg te gaan.

Wat verbindt ons in solidariteit tot een beweging, dat door verraad anders dan door krachten buiten de beweging bedreigd wordt?

Als toppunt van cynisme - dwz. de tegenpool van kritiese betrokkenheid - deelt de Zwarte haar grootte mee, alsof het verlaten van uitgangspunten (geen redaktie) meer kleur en inhoud aan een analyse geeft. Een meerderheid van autonomen is een bedreiging voor de autonomie.

Direkt verzet tegen machtsverhoudingen en werk aan de autonomie van iedereen, is wat de beweging kenmerkt. De noodzakelijke solidariteit is geen gegeven, maar een proces, iets dat toeneemt naarmate machtsstructuren worden afgebroken. Macht binnen de beweging, hoe komen we er aan en hoe komen we er van af: the last patriarch?

ANIMAL LIBERATION FRONT

In september dit jaar werden er verscheidene invallen gedaan door de politie in een poging om politieke activiteiten van de dierenbevrijding beweging de kop in te drukken. De ALF begon 10 jaar geleden met een aktie die honden in een laboratorium die voor commerciële doeleinden gebruikt werden bevrijden. Deze eerste aktie kreeg veel sympathie van het publiek en heeft veel meer mensen gemotiveerd om direkte akties te doen in de strijd tegen dieren mishandeling. Vanaf toen ging het heel snel. Van een klein aantal mensen die bij de ALF actief waren gingen steeds meer mensen zelf het initiatief nemen om direkte akties te doen tot er bijna elke nacht ergens in Engeland iets gebeurde. Door dat economische sabotage in het bevrijden van mishandelde dieren zo effectief bleek te zijn, is het standpunt van de autoriteiten steeds harder geworden om een eind te proberen te maken aan wat een reële dreiging is voor al degenen die miljoenen verdienen door de uitbuiting van dieren. Hetzes van de burgerlijke pers en het stilzwijgen van akties werden gevolgd door zware verhogingen van de vonnissen van mensen die schuldig werden bevonden aan akties. Bijna twee jaar geleden heeft een groep mensen die een inval bij één Unilever-laboratorium deed bij elkaar 40 jaar gekregen. Een van de slachtoffers kreeg 2½ jaar. (Wanneer gebeurt er hier nou eens iets aan - wij smeren nog altijd Bona of Brio en Calvé pindakaas op het brood, eten iglo-diepvries en ola-ijsjes en wassen onze handen met lux-zeep etc etc.)

In februari heeft Ronnie Lee een straf van 10 jaar gekregen voor samenzwering tot brandstichting in akties tegen de bonthandel. Vorige zomer werden 4 mensen aangeklaagd wegens aanzet tot het aanrichten van schade, terwijl ze alleen maar aktie-nieuws aan anderen hadden doorgegeven of geld hadden ingezameld om het blad van de ALF (dat legaal is) te maken. De strijd gaat echter door en de staat probeert steeds meer voorbeelden te stellen.

Op woensdagmiddag 9 september heeft de 'antiterrorist squad' (eenheid) een inval gedaan in een etage in Tottenham, Londen, waar Geoff Sheppard woonde. Geoff en iemand anders, Andrew Clarke zaten toen op de etage. Ze hoorden iets in de gang en Geoff liep naar de deur van z'n kamer om te kijken wat het was. Op dat moment trapte een officier van de ATS de deur

in. Een glazen paneel viel uit de deur en sneed Geoff's arm open. De politie beweert dat toen ze de kamer binnen kwam er gedeeltelijk gemaakte brandbommen met tijdsontsteking werden aangetroffen. Andrew en Geoff werden allebei gearresteerd. Geoff werd naar het ziekenhuis gebracht om zijn arm te laten hechten. De ATS vroeg Andrew waar hij woonde. Hij weigerde iets te zeggen, maar ze reden direkt naar zijn huis - ze wisten waar hij woonde en wie hij was. Bij beide woningen werden er anarchistische en dieren-bevrijdingsboeken en bladen, en ook persoonlijke brieven in beslag genomen. Later die avond werden er bij 3 andere woningen in Noord-oost Londen ook invallen gedaan. Bij één woning werd een man die vroeger in de dierenbevrijding-beweging actief was gearresteerd en bijna al zijn persoonlijk bezit (boeken, brieven, foto's) meegenomen. Hij werd ondervraagd over of hij Andrew en Geoff kende, maar werd de volgende dag vrijgelaten zonder dat er proces-verbaal was opgemaakt, en nu heeft hij zijn spullen teruggekregen.

Andrew en Geoff werden verhoord maar hielden hun mond dicht. Dondernacht werden zij aangeklaagd voor samenzwering tot het maken van brandbommen met tijdsontsteking en bezit van klokken, lampjes, batterijen etc met de bedoeling om schade aan te richten. Vrijdag verschenen zij voor de rechtbank en werden ze in voorlopige hechtenis gesteld. Twee weken later heeft Andrew borg aangevraagd maar dit werd door de rechter afgewezen omdat hij de aanklachten er te ernstig voor vond. Andrew is toen in hoger beroep gegaan, maar weer werd geweigerd onder andere omdat het ALF een internationale organisatie is en er een risico bestond dat hij er stil tussen uit zouden trekken.

Op 29 oktober verschenen ze weer voor de rechtbank en werden er nog drie aanklachten bijgevoegd: 31 miljoen gulden schade aan debenhams warenhuis in Luton toegebracht, 1,26 miljoen schade aan debensham in Harrow en f738.000,- schade aan debensham in Romford op 12 juli 1987. Op 12 juli heeft het ALF het plaatsen van brandbommen opgeëisd als een vorm van economische sabotage, gepleegd omdat sommige debenhams warenhuizen bontjassen verkopen. De "bommen" zijn bedoeld om een kleine brand te veroorzaken die de sproei-installatie in de winkel (alle winkels in Engeland

zijn verplicht om ze te hebben) in werking zet en schade door overstroming veroorzaakt. Dit gebeurde wel in Romford en Harrow, maar in Luton was de sproei-installatie defekt in de afdeling waar de bom was geplaatst. De brand verspreidde zich snel en dus uiteindelijk een schade van 31 miljoen gulden.

Het bewijs tegen de twee is miniem. Er wordt beweerd dat ze iets in elkaar aan het zetten waren dat vergelijkbaar is met de restjes die gevonden werden in de warenhuizen. Er wordt beweerd dat een fotorekonstruktie van iemand die in 1 van de warenhuizen op 12 juli was op Geoff lijkt (lijkt er helemaal niet op). En er wordt beweerd dat een stem op een bandje die de akties op 12 juli opeisde de stem van Andrew was. Het maximale vonnis voor elke aanklacht is tien jaar, maar het is onwaarschijnlijk dat zij meer dan 20 jaar zullen krijgen als ze voor alles schuldig bevonden worden: waarschijnlijk zullen ze een jaar of tien krijgen. Andrew en Geoff zullen in Brixton gevangenis in voorarrest gehouden worden tot het proces in juli of september volgend jaar plaats vindt in de "Old Bailey", een van de hoogste rechtbanken in Engeland, waar veel grote rechtzaken gehouden worden, omdat de politie makkelijk de strengste veiligheidsmaatregelen kan nemen en makkelijk kan controleren wie er binnen komen. Mensen die Andrew en Geoff willen schrijven (graag) kunnen dat naar:
Andrew Clarke V50557
Geoff Sheppard V50730
H.M. Prison,
Jebb Avenue
Brixton
London SW2

Als je schrijft, moet je brieven in aparte enveloppen sturen. Brieven die anoniem zijn of waarop het adres van afkomst niet vermeld wordt zijn niet toegestaan, maar er wordt niet gecontroleerd of een adres echt klopt, dus kun je ook een vals gebruiken. Verwacht niet een antwoord te krijgen, dat is gewoon niet mogelijk

OPROEP AAN ALLE BUITENPARLEMENTAIRE ANTIFASCISTEN

Op 29-11-87 was er in Utrecht een landelijke evaluatie van de anti-fascistische/anti-racistische demonstratie dd. 17-10-87. Na de evaluatie volgde een discussie over strategie bepaling in de strijd tegen fascisme, racisme en diskriminatie. Er waren veel mensen opgeroepen, maar er waren er te weinig om een goede discussie vanuit veel uitgangspunten aan te gaan. De discussie zou voortgang moeten krijgen op 20-12-87, maar het lijkt de voorbereidingsgroep zinniger om eerst een aantal visies over de strijd tegen fascisme, racisme en diskriminatie op papier te hebben, om op die manier de discussie meer inhoud te geven. We willen iedereen oproepen te gaan schrijven in de verschillende eigen bladen (zie lijstje), en verder om in eigen kring de discussie voort te zetten. Dit om de discussie op landelijk nivo meer diepte te geven.

Tot nu toe heeft de strijd tegen fascisme, racisme, diskriminatie zich vaak vanuit te weinig samenhang afgespeeld. Het is heel sterk wanneer er vanuit verschillende kleinere of grotere groepen fascisme, racisme geïsignaleerd wordt en er ook daadwerkelijk actie tegen ondernomen wordt.

Het wordt alleen maar sterker wanneer die verschillende antifascisten elkaar ondersteunen en kunnen samenwerken.

De begrippen racisme en fascisme zouden opnieuw gedefinieerd moeten worden. Het CD/CP fascisme en racisme is heel duidelijk, maar het verkapt fascisme en racisme in het regeringsbeleid is veel gevaarlijker. Denk hierbij aan vluchtelingenbeleid, pasjeswet, legitimatieplicht, persoonsregistratie enz. Dit sluimerend fascisme is veel minder duidelijk, waardoor het steeds moeilijker is er met veel mensen effectief tegen op te treden. Racisme, fascisme, diskriminatie zitten verweven in het regeringsbeleid, in de parlementaire democratie (van rechts tot links). En dat het regeringsbeleid is gebaseerd op kapitalisme, seksisme en racisme en wereldwijde belangen. Die belangen liggen meer in de sfeer van ondersteuning van het bedrijfsleven (SHELL) Europese eenwording (Europees paspoort), NAVO (INF-klucht), dan in de sfeer van erkenning van het recht van iedereen op ongecontroleerd te leven zoals een ieder dat zelf wil, dus zonder uitbuiting, zonder machtsvertoon, zonder dat het ten koste gaat van anderen. Momenteel kunnen wij hier, in het westen, zo leven,

omdat aan de andere kant van de wereld de bodem leeggeroofd wordt en mensen uitgebuit worden. Misschien moeten we de ook conclusies trekken op basis van die wetenschap voor ons eigen leven. Er wordt ons steeds meer angst ingeboezemd voor alles wat vreemd is. Die angst is pure intimidatie, we moeten ons daar niet door laten leiden maar juist datgene doen wat we zelf willen.

Hierbij roepen we alle buitenparlementaire anti-fascistische mensen op zich in de discussie te mengen en te schrijven. Het ligt in de bedoeling om begin volgend jaar landelijk bij elkaar te komen. Hierover berichten we via de eigen media.

Springstof, De Zwarte, Omslag, Aanzet, Zwart Behang, Zwart Gebak, Petrolhaven, De Omgekeerde Wereld, Grachtenkrant, FLAM, ASSW Recht voor allen, Raaf, Knipselkrant, Amok, Nieuwe Koekrant, Kleintje Muurkrant, 0-Nummer, Gramschap, Al Mizan, Tropical View, Afdruk, Bluf!, KRI, en in België Het Volksgebit, Perspektief en Macht van de Onmacht, AFF.

Wij zijn te bereiken op postbus 14521, te Amsterdam.

Wat is de beste manier om het fascisme te bestrijden? Hoe kunnen wij als autonomen, binnen deze strijd, stelling nemen? Moeten we ons aansluiten bij een zo breed mogelijk anti-fascistisch front of moeten we juist kiezen voor een geselecteerd buiten-parlementair anti-fascistisch front? Voor er überhaupt antwoorden mogelijk zijn moeten we eerst proberen tot een definitie te komen van het fascisme en diens rol in het huidige systeem.

WAT IS FASCISME ?

In tijden van economische crisis en groeiende werkloosheid krijgt het fascisme steeds weer de kans om om zich heen te grijpen. De met werkloosheid bedreigde beroepsbevolking of de reeds werkloos geworden bevolking leeft met een constant gevoel van angst. De ene groep is bevreesd het werk te zullen verliezen of om niet meer mee te kunnen in de steeds harder wordende concurrentieslag voor het behoud van de baan.

De andere groep maakt zich zorgen over het onderhoud van het gezin (kinderen, man of vrouw), of het verlies van sociale status. Er heerst dus een gevoel van : met de rug tegen de muur te staan, geen kant meer op te kunnen. Als er dan zeer voor de hand liggende "oplossingen" worden geboden, is het heel gemakkelijk om er in te trappen. RASCIME (DE ZONDEBOK)

De kreet "Alle buitenlanders eruit wij nemen hun banen" gaat er in zo'n geval in als koek. De zondebok is geboren. Niet alleen pakken buitenlanders alle baantjes af maar zijn ze ook nog vies, profiteurs, criminelen, etc.

Behalve dat deze gedachten-gang moreel verwerpelijk is berust zij ook op een misvatting. Economische crisis ontstaat niet door een teveel aan mensen in een bepaald land, maar zij is onlosmakelijk verbonden aan het kapitalistische systeem, waarin dit verschijnsel periodiek terugkeert en dus structureel is.

Tegenover de "untermensch",

de buitenlander, staat de superioriteit van de "übermensch", het blanke ras.

Een werkloos geworden arbeider in een maatschappij waarin het hebben van werk betekent dat je geaccepteerd wordt als volwaardig lid van die maatschappij zal zijn zelfrespekt snel verliezen als er op hem wordt neergekeken. Het fascisme biedt hem, als hij blank is, echter een kans om zijn zelfrespekt weer terug te krijgen; hij behoort immers tot de "übermensen".

NATIONALISME

Als het blanke ras een soort super-ras is, dan moet het land waar dit ras woont ook een superland zijn. Een land dat "schoon" gemaakt moet worden van "onreine" elementen. Zoals buitenlanders, zwakkelingen, gehandicapten, communisten (anti-fascisten, antinationalisten). In dit gezuiverde land moet er een nieuwe economische orde worden opgebouwd. Arbeid voor "iedereen" betekent dat er meer geproduceerd gaat

worden. Dus moet er ook meer worden afgezet. Wat past hier nu beter dan het produceren voor het leger? Het mes snijdt aan twee kanten: de producent is verzekerd van een gigantische afzetmarkt en tevens zal het opgebouwde leger er in de toekomst voor zorgen dat grondstoffen, afzetgebieden en economisch strategische gebieden (zoals havens etc.) binnen nieuw gekreëerde landsgrenzen komt te liggen.

De arbeider-soldaat denkt dat hij voor zijn superland en superras vecht, maar in feite moordt en sterft hij voor een extreme vorm van kapitalisme.

PATRIARCHISME

Zoals ik aan het begin al beschreven heb, zijn tijden van economische crisis, tijden van angst. Angst voor werkloosheid of verlies van sociale status. Omdat de arbeidsmarkt nog altijd een door mannen gedomineerde markt is zullen meestal mannen dit gevoel van angst hebben. Daarbij komt nog dat zijn sinds eeuwen stabiele machtspositie over vrouwen de laatste jaren wordt ondergraven door de feministische strijd. Hierdoor zal de onzekerheid en het angstgevoel alleen maar toenemen en zal er een (stil) verlangen zijn naar de oude patriarchale verhoudingen.

Voor vrouwen die werkzaam zijn op de arbeidsmarkt zal het steeds moeilijker worden om niet traditionele vrouwenbanen te vinden, omdat deze nog steeds niet zo vanzelfsprekend door vrouwen worden vervuld.

De antipatriarchale strijd is een strijd voor het doorbreken van grenzen. In tijden van crisis (= angst) zal hiervoor weinig stimulans zijn. Mannen zullen hun verworven machtsposities nog hardnekkiger verdedigen. Vrouwen zullen hun bekende en erkende positie als verzorgster en huisvrouw nog moeilijker verlaten.

Het fascisme speelt op als deze angstgevoelens handig in door het ouderwetse rollenpatroon te prediken waarin geen onzekerheden zitten en dat in zekere zin stabiel is.

EEN STERKE LEIDER

Het enige wat nog ontbreekt is om al deze hapklare antwoorden aan het volk voor te schotelen. Een sterke leider is nodig. Iemand waarin het volk vertrouwen heeft. Die kracht uitstraalt en zelfverzekerd is. Die het waard is het superras te verdedigen. Iemand die je blindelings volgt.

Samengevat komt het er op neer dat fascistische groeperingen een economische crisis gebruiken om d.m.v. voor de hand liggende "oplossingen" mensen te winnen voor hun geloof in het superras in een blank Europa. Hun revolutionair subjekt zijn diegenen die

het hardst getroffen worden door de economische crisis: de onderklasse.

Het kader bestaat uit intellectuelen, bezittenden en "bewust" geworden leden van de onderklasse. De economische crisis wordt gebruikt ter bevordering van de door hen bedoelde "bewustwording" en kan voor ieder ander soort crisis worden vervangen.

DE FUNKTIE VAN FASCISME IN DE NEDERLANDSE STAAT.

Voordat we kunnen begrijpen dat het fascisme daadwerkelijk een functie heeft (kan krijgen) in de nederlandse staat, moeten we eerst deze staat analyseren.

Het nederlandse parlementair-demokratisch bestel verdekt uitstekend het eigenlijke kapitalistische gezicht. Na de industriële revolutie kwam ook langzamerhand de arbeidersbeweging tot stand. Deze verzette zich tegen de uitbuiting door het kapitalisme. Dit verzet leidde in Rusland tot de oktoberrevolutie. In nederland kwam het echter nooit zover. De krachtmetingen hier leidden tot compromissen, waarin de arbeiders werden omgekocht door zekere, niet fundamentele verbeteringen te beloven. De ware fundamentele van het kapitalisme bleven overeind. Deze lagen, en liggen nog steeds, verzegeld in het kapitalisme. Door de historische lijn terug te volgen komen we tot de konklusie dat de huidige vorm van parlementaire democratie stapsgewijs tot stand is gekomen door een opeenstapeling van compromissen die de werkelijk-

von
Breda

ke fundamentele van de bezittende klasse buiten schot laten en zodoende een produkt is van het kapitalisme. Daarom kan men met recht zeggen dat de nederlandse staat een kapitalistische staat is. Deze heeft slechts een doel: maximalisering van de winst. Of in gewoon nederlands: uitbuiting. Hierdoor hecht zij groot belang aan:

- binnenlandse stabiliteit
- goedkope produktie (goedkope arbeidskrachten, goedkope grondstoffen)
- geëigende pressiemiddelen (leger, diplomatie)

De rol van het fascisme.

Omdat het revolutionaire subjekt voor het fascisme hetzelfde is als dat van het kommunisme, ontstaat er een strijd om de onderklasse. Dit betekent konkreet dat in die klasse die potentiële een einde kan maken aan de macht van het kapitalisme, er een deel juist vecht voor het behoud van die macht (fascisme is een extreme vorm van kapitalisme). Hierdoor is het gevaar voor de vorming van een revolutionaire kracht vanuit de onderklasse die de centra van de macht zouden kunnen overwinnen, voor een groot deel geweken. Zodoende is de binnenlandse stabiliteit zo goed als gewaarborgd.

Het kapitaal zal nu tegen het fascisme stelling nemen ten gunste van de parlementaire democratie. Omdat deze momenteel een garantie geeft voor binnenlandse stabiliteit. Zo gauw het fascisme terrein wint en daadwerkelijk perspectief biedt voor de opbouw van een fascistische maatschappij, zal het kapitaal er niet voor schromen het fascisme te steunen en zelfs te stimuleren. Het kapitaal en het fascisme zijn potentiële bondgenoten. Alleen komt dat nu niet tot uiting omdat het niet tot maximalisatie van de winst zou leiden.

Behalve binnenlandse stabiliteit is het erg belangrijk om goedkoop te kunnen produceren en er van verzekerd te zijn dat er een afzetmarkt is. Op beide punten levert het fascisme "uitkomsten". Met hun rascistische leer in de hand is het geoorloofd om "untermenschen" het onderbetaalde en vuile werk te laten doen. Ten tijde van de economische crisis en te grote werkloosheid (let wel: werkloosheid is gunstig als pressie voor lagere lonen, soepeler overheidsbeleid etc.) en dus een te groot arbeiderspotentiële, die teveel kosten met zich meebrengen, komt het goed uit als het mogelijk is dit potentiële te reduceren (nederland is vol, pasjeswet, oprotpremie etc.)

Als je het bezuinigingsbeleid bekijkt valt het op dat er op alles bezuinigd wordt, behalve op het leger. Het leger is een goede afzetmarkt en, in tegenstelling tot andere afzetmarkten, uiterst stabiel. Om het verdere uitbouwen van het leger te kunnen verkopen moet het nationalisme evnredig

groeien. Hier is de fascistische theorie heel geschikt voor. En mocht het fascisme weer zo groot worden als in '30-'40, dan kunnen er met het opgebouwde leger heerlijke imperialistische avontuurtjes worden ondernomen. Samenvattend: het fascisme en het kapitalisme zijn twee handen op een buik. De parlementaire democratie staat ten dienste van het kapitaal.

IS DE ANTI-FASCISTISCHE STRIJD EEN ANTI-PARLEMENTAIRE STRIJD?

De konklusie dat de parlementaire democratie ten dienste staat van het kapitaal en dat het kapitalisme en het fascisme in elkaars verlengde liggen, heeft tot gevolg dat de anti-fascistische strijd ook een anti-parlementaire strijd is.

De logische konklusie hieruit zou zijn dat wij geen kontakten moeten zoeken met parlementair links, maar ons moeten richten op de buiten-parlementaire aktiewereld. Deze schijnbaar logische stap is echter een foute, en wel om de volgende reden.

Als we de buiten-parlementaire aktiewereld eens wat nauwkeuriger onder de loep nemen komen we er al snel achter dat de meeste 'klubs' een sterke binding hebben met politieke partijen die vertegenwoordigd zijn in het parlement of daar naar streven. Het gevolg hiervan, verder gaand op de logische lijn, zou zijn dat wij ook geen samenwerking moeten zoeken met deze buiten-parlementaire klubs, omdat zij politieke partijen, die vertegenwoordigd zijn in het parlement of dit nastreven ondersteunen en daarmee het stelsel van parlementaire democratie in een kapitalistische samenleving bestaansrecht geven. Als dus ook die categorie weg valt blijven er maar een paar buiten-parlementaire groepen over om mee samen te werken. Met zo weinig mensen is het niet mogelijk het fascisme tegen te houden. Er zou zo een heel geïsoleerde groep ontstaan die relatief gemakkelijk gekriminaliseerd en op non-aktief kan worden gezet door wetten, media, politie-optreden. (we kunnen hier een negatief voorbeeld nemen aan de kraakbeweging) Deze schijnbaar logische konklusie die ik hier boven heb beschreven, moeten we dus niet trekken. We zouden ons dan namelijk met een kontra-revolutionaire strategie bezig houden. Daarom zijn we genoodzaakt om wel samen te werken met de linkse parlementaire en buiten-parlementaire krachten. Maar met deze samenwerking begeven we ons op glad ijs. Omdat er uit de autonomenbeweging nog steeds geen duidelijke analyses en daaruit voortvloeiende strategieën zijn gekomen, is de kans momenteel nog groot dat we ons laten inpakken en voor het karretje van de gevestigde linkse politiek laten spannen. Met grondige analyses en duidelijke strategieën, heeft de samenwerking

een politiserende werking die de opbouw van een grote revolutionaire beweging zal bevorderen.

WAAROM DE BENADERING VANUIT DE TEGENSTELLING ARBEID-KAPITAAL TE KORT SCHIET.

Na de vernietiging van het kapitalisme zullen, volgens Marx, de arbeiders de produktiemiddelen in bezit nemen en een arbeidersstaat stichten. De arbeiders vormen de staat en staan in dienst van de staat.

Nergens is er een garantie dat deze staat, gevormd door arbeiders, niet zal streven naar winstmaximalisatie ten behoeve van het welzijn van de arbeidersnatie. (staatskapitalisme). Nergens is de er een garantie dat de arbeiders in deze arbeidersstaat de produktiemiddelen aan sich zullen veranderen om milieuvernietiging en vervreemding (o.a. de manier van werken) te stoppen. Daarom kan ook nergens de garantie worden gegeven dat fascisme, patriarchisme of imperialisme na de proletarische revolutie niet kan blijven voortwoekeren. Van daar ook dat we moeten zoeken naar een nieuwe benadering.

DE EENHEID MENS-OMGEVING.

De mens is een onherroepelijk deel van zijn omgeving. Vanaf de geboorte tot de dood zal de omgeving zijn leven in zeer sterke mate bepalen. Wil de mens geheel tot ontplooiing komen, wil de mens zich gelukkig voelen, dan moet hij zich "lekker" voelen in zijn omgeving. Met andere woorden: er moet een harmonie bestaan tussen mens en zijn omgeving. Laten we eerst tot een definitie komen van de twee begrippen mens en omgeving:

MENS = HOMO SAPIENS
OMGEVING = AL HET STOFFELIJKE BEHALVE DE MENS EN HET AL HET ONSTOFFELIJKE (intermenselijke relaties, structuren etc.)

De mens heeft met betrekking tot zijn omgeving, en daarom ook met betrekking tot zichzelf, een evolutionair proces van honderdduizenden jaren achter zich.

In de oertijd was de mens geheel afhankelijk van zijn omgeving. Hij maakte er optimaal gebruik van door middel van jagen en verzamelen zonder hierbij de omgeving ingrijpend te veranderen. Er was een harmonie tussen de mens en zijn omgeving.

Een kompleks skala van veranderingen van de meest uiteenlopende aard, hebben deze harmonie verstoord. De drie (waarschijnlijk) meest ingrijpende veranderingen zijn: de landbouw, de moderne godsdiensten en de industriële revolutie.

Door de overgang van jagen en verzamelen naar landbouw, ging de mens zich voor het eerst gericht bezig houden met het inrichten (veranderen) van zijn om-

geving. Het verschafte hem de mogelijkheid om steeds minder afhankelijk te worden van de invloeden van die omgeving. Hierdoor begon ook de hele cultuur te veranderen. Waren ze vroeger nog nomaden op zoek naar wildrijke gebieden, nu had de landbouw hen gedwongen om zich te vestigen om het land te bewerken. Raakt men biologisch dus al een stuk minder gebonden aan de omgeving dan vroeger, geestelijk was die binding nog wel steeds aanwezig in de vorm van de natuurgodsdiensten. Naarmate de omgeving minder belangrijk werd voor de mens, werd ook het belang van de godsdienst die specifiek gericht is op de krachten in die omgeving, minder. Door het wegvallen van confrontaties met die krachten, verschoof de persoonlijke beleving meer en meer naar de medemens. Hierdoor ontstonden nieuwe godsdiensten die niet meer de krachten in de omgeving als middelpunt hadden, maar de mens zelf als centrum kozen (islam-allah, christendom-jesus, boedisme-boeda). Was de mens eerst een onderdeel van zijn omgeving, nu is hij verheven als baas hiervan en kan hem zodoende ook manipuleren zoals hem belieft.

Na het proces van biologische onafhankelijkheidswording van zijn omgeving begint de mens zich nu ook geestelijk los te weken hiervan.

De derde radikale verandering is de industriële revolutie geweest. Vanaf deze tijd veranderde in een sneltrein vaart, de relatie van de mens met zijn omgeving dramatisch. Hij werd, in een ontzettend snel tempo, steeds onafhankelijker van zijn traditionele omgeving en raakte hier ook steeds meer van vervreemd. Paralel hieraan ging de mens ook steeds ingrijpender de omgeving vorm geven. Een voorbeeld hiervan is de vorming van gigantische steden rond de industriële kompleksen die alleen maar vervreemding in de hand hebben gewerkt.

Momenteel is er een zeer grote mate van onafhankelijkheid bereikt. Tevens zijn we ook in grote mate van onze traditionele omgeving vervreemd (en hebben deze verwoest) en werkt de huidige, door de mens gekreëerde omgeving (betonnen steden, computers, robots etc.) ook nog eens bekoelend op de intermenselijke relaties zodat de mens ook nog eens is vervreemd van zijn medemens.

We leven in een tijdperk van enorme disharmonie. Niet alleen als mens met onze omgeving, maar ook, als gevolg hiervan, als mensen onder elkaar. Met andere woorden, de eenheid mens-omgeving is verworden tot tegenstelling. De enige redding die er voor de mensheid is, is om een nieuwe harmonie te vinden met zijn omgeving, zodat er een nieuwe eenheid mens-omgeving kan ontstaan.

" IL CONGRESSO "

Het kongres (grootscheepse bijeenkomst) zit er weer op. Drie dagen hebben we kunnen praten, luisteren en gapen. Drie dagen lang hebben we kunnen uitleggen, begrijpen en flippen.

Wat we allemaal wel niet hadden kunnen doen!

Een goed moment voor een kongres was het zeker.

Behoorlijk geïsoleerde groepjes op dit moment waar niemand eigenlijk meer van begrijpt waarom bepaalde zaken nou eigenlijk gedaan worden.

En dan het erbarmlijke contact

anden, maar jammer genoeg bleef de discussie vaak een beetje hangen. Of dit nou kwam door de verschillende achtergronden van iedereen of door het feit dat er in Nederland toch al weinig traditie is op het gebied van praten, ik weet het niet. Ik vond het alleen wel opvallend dat bijna niemand buiten zijn of haar eigen straatje kon praten.

Ik vind het kongres dan ook mislukt als het doel echt was

Ook het gegooi met woorden als imperialisme, patriarchaat, perspektief, onderklasse, enz. heeft er niet echt toe bijgedragen dat de discussies nou duidelijker werden. In de vrij korte tijd die er toch was moest iedereen natuurlijk zijn of haar eigen inhoud aan deze "grote" woorden geven.

Lachwekkend was het bijna om de half bekeerde M-1'ers weer eens te horen over hun histories besef, de mannen die nog steeds op de vrouwen zaten te wachten om hun positie in het systeem te verklaren, de anti-imp

met hun metropelenstrijd, de autonomen met hun vrijplaatsen en dan niet te vergeten de verdwaalde, ontspoorde "perestroika" groepjes.

Zo af en toe bakten we der een aardige karikatuur van.

Maar we hebben elkaar wel weer eens gehoord, elkaar weer eens mogen besnuffelen.

Wat dat betreft was het wel een geslaagde kennismaking.

Wat we er verder mee kunnen lijkt me duidelijk: doorsnuffelen, doorpraten en vooral dooraktsien.

tussen de steden, waar bijna iedereen (buiten Amsterdam dan) waarschijnlijk al een tijdje van loopt te balen.

Een kongres dus.

Als oplossing van onze "verdeeldheid"? Voor theoretische verdieping en vernieuwdesamenwerking? De thema's beloven wel het één of

"een vernieuwde samenwerking".

Hier en daar zijn er wel initiatieven van de grond gekomen, maar over het algemeen was de stemming echt een beetje van

"laten we de kat maar uit de boom kijken". Nou me dunkt dat die dan nooit valt, een beetje schudden kan geen kwaad.

HET BELOOFDE STUK

Op 30, 31 oktober en 1 november vond in Arnhem het kongres 'solidariteit en verzet' plaats. Tijdens deze drie dagen werd er gediskussieerd op basis van de gelijknamige reader.

Het kongres werd bezocht door ca. 200 mensen uit verschillende delen van de beweging. Op die dagen hebben we gediskussieerd over de onderwerpen 'solidariteit', 'imperialisme en patriarchaat' en 'verzet in Nederland'. Op de tweede dag werd er ook in aparte vrouwengroepen gepraat.

Doel van het kongres was, een politiek inhoudelijke discussie te organiseren om tot het opbouwen van een politieke tegenmacht te komen. Het kongres was hierin een eerste stap, om de verschillende (groepen) mensen weer eens bij elkaar te brengen op grond van de inhoudelijke punten zoals die in de reader staan.

We wilden met het kongres ook zoeken naar meer gemeenschappelijkheid, zowel wat betreft een analyse over de strijd die mensen van uit hun verschillende posities en invalshoeken voeren alsook hoe internationaal de strijd van bevrijdingsbewegingen samenhangt met onze strijd hier. Dit kan ons sterker maken en is een voorwaarde als het gaat om het opbouwen van een politieke tegenmacht.

Gedurende het afgelopen jaar hebben we met een (wisselende) groep mensen hierover gediskussieerd. Tussen de vergaderingen door zijn deze discussies ook gevoerd in de bredere kring rondom de voorbereidingsgroep en dat heeft uiteindelijk geleid tot het kongres. Het programma van de dagen hebben we opgesteld aan de hand van de discussies en verschillende invalshoeken, zoals die tijdens de voorbereidingsvergaderingen naar voren kwamen.

Het onderwerp SOLIDARITEIT werd gekozen vanuit een kritiek op de bestaande solidariteitsgolfbewegingen.

Een andere intentie was om solidariteit als strijdbegrip meer inhoud te geven en het te verbinden aan je eigen perspektief. De nadruk ligt er dan op, dat je vanuit je strijd hier en vanuit je eigen specifieke positie solidair bent met mensen die voor dezelfde doelen vechten. Solidariteit wordt dan iets wederzijds en is geen eenrichtingsverkeer vanuit hier naar groepen in de uitgebuite landen. Ook de onderlinge solidariteit in Nederland zou aan de orde komen.

Op het kongres werd de kritiek op de golfbewegingen van de solidariteitsarbeid door velen gedeeld.

Toen het er over ging hoe we meer inhoud kunnen geven aan solidariteit als strijdbegrip, kwamen verschillende standpunten naar voren. Een visie was dat je solidariteit inhoud kunt geven op grond van een klasseanalyse met een gemeenschappelijke ideologie en doel. Op basis van deze analyse moet je de strijd in het hart van het beest aangaan.

Een ander standpunt, dat in de discussie naar voren kwam was dat de krachtsverhoudingen op dit moment zo liggen, dat de strijd voor bevrijding oprukt van de periferie naar de imperialistische centra. De taak van de strijdende mensen in de imperialistische centra zou de ondersteuning van bevrijdingsbewegingen in de derde wereld zijn. Doordat de bevrijdingsbewegingen daar meer macht krijgen, ontstaat ook hier een perspektief op bevrijding.

Een derde mening ging uit van de analyse dat het systeem wereldwijd werkt en alleen wereldwijd te overwinnen is. Ook in deze visie wordt de noodzaak gezien om de strijd hier te organiseren, omdat je eigen bevrijding hier onlosmakelijk verbonden is met die in andere delen van de wereld. Gemobiliseerd wordt echter ook op wat mensen vanuit hun positie hier te winnen hebben. Het perspektief ligt in de wereldwijde samenhang van de strijd.

Uitgangspunt bij de discussie over het PATRIARCHAAT was de analyse, dat imperialisme en patriarchaat op dit moment onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en steeds meer in elkaar grijpen. Doel van de discussie was meer duidelijkheid te krijgen over hoe die samenhang werkt en tot uitdrukking komt. Vanuit deze analyse levert een discussie over welk systeem uiteindelijk bepalend is niet zoveel op omdat je op dit moment met beide te maken hebt. Vanuit de kongresvoorbereiding werd een stap gemaakt, om de discussies te verbinden. Uitdrukking hiervan was het feit, dat deze discussie op één dag door iedereen gevoerd zou worden.

Vanuit de vrouwengroepen werd de noodzaak gezien om de discussie over de verbanden tussen imperialisme en patriarchaat verder uit te diepen, ook over het kongres heen. Daarover zijn op het kongres ook concrete afspraken gemaakt. Er werd geconstateerd dat de keuze tussen óf vrouwenstrijd, zoals die door de vrouwenbeweging gevoerd wordt, óf strijd in de gemengde beweging met zgn. sekse-neutrale onderwerpen geen recht doet aan de realiteit van vrouwen. Daarom is het noodzakelijk dat vrouwen zich organiseren en zelf een alternatief ontwikkelen en een theoretische basis scheppen die imperialisme en patriarchaat verbindt om zo de strijd effectiever te kunnen voeren.

In de gemengde groepen vond een deel dat de vrouwenstrijd een onderdeel van de klassenstrijd is. Anderen vonden dat imperialisme en patriarchaat twee uitbuitingsvormen zijn die naast elkaar bestaan, en dat je vrouwenonderdrukking niet uit het imperialisme kunt verklaren.

In de mannengroep bestond verschil van mening of je de positie van mannen vanuit het persoonlijke moet analyseren of dat de positie van mannen verklaart moet worden vanuit de positie die ze binnen het politieke systeem hebben. Gedeeltelijk bleek het moeilijk om een invulling aan het onderwerp te geven. In hoeverre deze discussie in gemengd/mannenverband verder ontwikkeld wordt, moet nog afgewacht worden. In ieder geval werd er op het kongres een stap gemaakt, om in groter verband vanuit de verschillende posities discussies aan te gaan en gemeenschappelijkheden op bepaalde punten te zoeken om zo meer kracht te krijgen voor

het opbouwen van een politieke tegenmacht. Die verschillende posities zijn gebaseerd op de drie tegenstellingen tussen man-vrouw, zwart-wit, arbeid-kapitaal. Veel mensen zien deze tegenstellingen als hoofdtegenstellingen. Maar er was nog discussie hoe zich andere tegenstellingen, bv. homo-hetero ertoe verhouden.

Basis van de discussie over VERZET IN NEDERLAND was een kritiek op de bestaande beweging. Deze kritiek richt zich vooral op de deelstrijdpolitiek waarin geen onderlinge politieke samenhang duidelijk wordt, de golfbewegingen en het seksisme van de beweging. We vonden dat er in de bestaande politiek van de beweging het perspectief van de strijd ontbreekt. Een ander uitgangspunt was de analyse dat de objektieve verhoudingen veranderen in die zin dat er een verscherping van de uitbuitings- en onderdrukkingsverhoudingen op alle nivo's plaatsvindt, zowel nationaal als internationaal. Daarom vinden we het een noodzaak om het verzet in Nederland in discussie en praktijk boven het subkulturele gebeuren uit te tillen. Op het kongres kwamen verschillende visie's naar voren. Sommige mensen vonden dat je eerst een gemeenschappelijke ideologie moet hebben, het marxisme-leninisme. Vanuit de ideologische eenheid kun je dan bepalen hoe de strijd verder ontwikkeld moet worden.

Anderen vonden dat je voor de bestaande strijd (deelstrijd en aktiegroepjes) meer organisatorische en ideologische samenhang moet scheppen, om uit het isolement te komen.

Deze visie's werden door relatief weinig mensen gedeeld, bij de meeste mensen ging de discussie over de volgende twee standpunten. Eén was, dat er meer kampanjegericht gewerkt moet worden. Dat schept een samenhang voor de beweging, omdat je je op een gemeenschappelijk onderwerp richt. Op die manier creëer je de mogelijkheid om kleine overwinningen te bereiken. Dat is belangrijk voor de motivatie van mensen omdat ze zien dat we samen iets kunnen bereiken. Bovendien maakt het de toegankelijkheid voor mensen groter, die zich op verschillende niveaus van aktievoeren kunnen aan-

sluiten. Zo ontstaat er weer een grotere openheid van de beweging. Een andere groep was voor de opbouw van een politieke tegenmacht op basis van een analyse van de sekse, rasse, en klasstegenstellingen zoals die zich op dit moment wereldwijd en binnen Nederland manifesteren. Deze tegenmacht moet gebaseerd zijn op een wisselwerking tussen theorie en praktijk. Door de praktijk vanuit de verschillende posities die mensen innemen verder te ontwikkelen, kan een tegenmacht opgebouwd worden en kan de theorie op basis van deze praktijk verder verdiept worden.

Wat is blijven liggen en nog verder uitgewerkt moet worden.

- Hoe ziet de samenhang tussen imperialisme en patriarchaat er concreet uit, wat voor gevolgen heeft die wereldwijd en in Nederland, en wat voor consequenties heeft dat voor de praktijk?
- Hoe vindt de tegenstelling kapitaal-arbeid uitdrukking in Nederland, en hoe verhoudt zich dat tot ontwikkelingen op Europees en wereldniveau? Aanknopingspunt kan hierbij de discussie over de onderklasse zijn.
- Er is te weinig in gegaan op de functie en betekenis van Nederland als imperialistische staat in samenhang met Europa en de betrokkenheid van Nederland bij de counterinsurgency. (bv. buitenlandse politiek van Nederland in Midden-Amerika, Midden-Oosten en Zuid-Afrika)

- Er moet een invulling gegeven worden aan internationalisme als strijdbegrip. Hoe kunnen we vanuit een internationalistische bewustzijn hier in Nederland een authentiek revolutionair proces ontwikkelen.
- De discussie over het perspectief van de strijd en hoe die strijd samenhangt, niet alleen met de strijd in de uitgebuited landen maar ook met de strijd van de verzetsbewegingen in de imperialistische centra.

- In de discussie over perspectief moeten ook nog de verschillende strategieën die aan de begrippen enerzijds 'revolutionair proces' en 'overwinning' en anderzijds 'fundamentele verandering' gekoppeld zijn, beter uitgewerkt worden. De discussie over het perspectief heeft alles te maken met een inschatting van onze strategische mogelijkheden.

- Er moet een analyse komen over hoe in Nederland/West-Europa de herstructurering uitgewerkt mbt. buitenlanders en zwarte mensen.

SOLIDARITEIT EN VERZET

We willen met elkaar praten vanuit een gemeenschappelijke achtergrond van links radicale acties en strijd voor andere vormen van leven.

Daarbij hebben we ons de afgelopen jaren gericht op kraken, vrouwenstrijd, solidariteitsacties, anti-kernenergie, anti-militarisme enzovoorts.

Wij zien dit congres als aanzet om die strijd meer perspectief te geven.

Voor activistes/n zijn dit verwarrende tijden. Duidelijk is dat de verschillende 'deelstrijden', om het zo maar eens te noemen, niet gebracht hebben wat we ervan gehoopt hadden. Kraken heeft niet geleid tot beëindiging van speculatie en een rechtvaardig woonbeleid. Geweld tegen vrouwen bestaat nog steeds, ook binnen de beweging. En ondanks alle solidariteitsacties met het verzet in 3de wereldlanden lijkt een revolutie hier nog steeds ver weg. We willen hiermee niet zeggen dat er niets bereikt is in al die jaren, maar dat er niet genoeg bereikt is en dat de tijden veranderen.

Het systeem is zich op dit moment in snel tempo aan het herstrukturieren. Dat doet het altijd, maar het lijkt erop dat bijvoorbeeld de ontwikkeling van moderne technologieën (informatietechnologie, genentechnologie, nieuwe wapensystemen) nu toch een heel nieuw tijdperk inluidt met nieuwe vormen van uitbuiting en onderdrukking.

De toenemende repressie van de afgelopen tijd maakt duidelijk hoe weinig wij in het toekomstbeeld van de machthebbers passen en onze onderlinge verdeeldheid maakt dat we ons daar vooralsnog nauwelijks tegen kunnen verzetten.

Wat wij dan ook willen met dit congres is zoeken naar meer gemeenschappelijkheid, zowel wat betreft analyses over hoe de verschillende deelstrijden samenhangen en hoe internationaal de strijd van bevrijdingsbewegingen samenhangt met onze strijd hier.

Laat het duidelijk zijn dat we met 'meer gemeenschappelijkheid' geen eenheidsworst beogen, maar dat we meer vorm willen geven aan onderlinge solidariteit.

Wij denken dat ons dat sterker maakt en dat het een eerste noodzaak is om ooit werkelijk fundamentele veranderingen te kunnen bereiken. Het congres zien we daartoe in de eerste plaats als middel, als mogelijkheid om elkaar weer eens te ontmoeten, ideeën uit te wisselen, nieuwe kontakten te leggen of oude te verstevigen.

Gedurende het afgelopen jaar hebben we met een relatief kleine groep (wisselende) mensen over bovenstaande dingen gediscussieerd. Tussen die vergaderingen door zijn deze discussies ook gevoerd in de bredere kringen rondom de voorbereidingsgroep en dat heeft uiteindelijk geleid tot dit congres. Het programma voor de dagen hebben wij opgesteld aan de hand van de discussies en verschillende invalshoeken, zoals die tijdens de voorbereidingsvergaderingen naar voren kwamen. Hieronder een globale lijn van die discussies:

Al meteen in het begin werd ter discussie gesteld, of strijd tegen internationale kapitalistische uitbuitingsverhoudingen voor vrouwen ook bevrijding betekent van het systeem dat mannen een dominante positie geeft boven vrouwen. Met andere woorden, betekent anti-imperialistische strijd ook anti-patriarchale strijd? Betekent die fundamentele maatschappijverandering ook een

fundamentele verandering voor vrouwen?

Nog steeds wordt binnen de linkse aktiescene de specifieke positie van vrouwen systematisch niet aan de orde gesteld, nog steeds wordt door velen verwacht dat vrouwen hun bevrijding maar opschorten totdat het kapitaal overwonnen is. Hoogstens ter verbetering van de individuele relaties wordt vrouwenonderdrukking nog wel eens bespreekbaar gemaakt. Vrouwenonderdrukking wordt daarmee tot de privé-sfeer gereduceerd. Ontkend wordt dat de sekseverhouding wezenlijk één van de meest maatschappijvormende verhoudingen is of het nou gaat om relaties, seksualiteit, verdeling van arbeid, nationaal zowel als internationaal, (seksuele) repressie of om de ontwikkeling van technologie en kennis.

De discussie werd afgesloten met de 'intentieverklaring' dat het imperialisme patriarchaal is en dat strijd tegen het imperialisme ook strijd is tegen het patriarchaat.

Maar omdat je van mooie woorden geen brood bakt willen we hierover op het congres inhoudelijk doorpraten. Wat betekent die link voor je strijd, wat voor je uiteindelijke perspectief? Het is de bedoeling dat deze verbinding als een rode draad door het programma loopt.

Een ander begrip waaromheen we lang gepraat hebben is solidariteit.

Voor velen is de strijd in Zuid-Afrika en Nicaragua een aanknopingspunt voor hun strijd hier. Waarom? Omdat de strijd daar ook hoop biedt voor ons hier? Omdat het perspectief op een fundamentele omwenteling hier soms zo uitzichtsloos lijkt? Of omdat mensen daar in hun bestaan bedreigd worden met name door witte, westerse belangen?

Anderen gaan weer meer uit van hun eigen situatie. Wij worden niet zozeer door honger en dood bedreigd in ons bestaan, maar wel door milieuvervuiling, stress, gebrek aan collectiviteit en vervreemding, waarvan het onderlinge geruzie en de verdeeldheid binnen de beweging misschien wel een uitingsvorm is.

En daarnaast zijn er ook hier uitbuitingsverhoudingen tussen verschillende seksen, rassen, klassen en van mensen ten opzichte van de omringende natuur. Hoe ons leven en hoe het leven van mensen in de uitgebuite landen georganiseerd is hangt nauw samen.

Onze strijd voor een andere wereld hangt dus ook samen met hun strijd, voor zover dat een strijd is voor een fundamenteel andere wereld. Het systeem funktioneert wereldwijd en is dus ook alleen wereldwijd te overwinnen.

Waar we op het congres over door willen praten is vanuit welke verschillende posities je in die samenhangende strijd staat (wit, zwart, westers, man, vrouw, arbeidster, consument enz.) en wat dat betekent voor je strijd. Hoe kunnen wij als westerlingen ons bijvoorbeeld verzetten tegen vervreemding en gebrek aan collectiviteit?

Een 3de belangrijk punt waarover we gepraat hebben is het perspectief.

Door de aanvankelijke verwarring over wat er nou eigenlijk met dat woord bedoeld wordt (uitgangspunt? strategie? doel?) is er inhoudelijk nog weinig over gezegd, zijn de grote woorden vrijheid, autonomie, gelijkwaardigheid, revolutionair, nauwelijks ingevuld.

Een aantal mensen waren van mening, dat je die op dit moment ook nauwelijks verder in kunt vullen, omdat we nog zo verwikkeld zitten in al die uitbuitings- en onderdrukkingsverhoudingen. Zij waren van mening, dat je alleen duidelijk kunt formuleren waar je tegen bent en

KONGRES

dat in de strijd daartegen een andere wereld pas vorm kan krijgen. Men wees op het gevaar, dat je niet vanuit één positie (aktiviste in het Nederland van 1987) kunt bepalen waar het met de wereld naar toe moet. De angst werd uitgesproken om aan de hand van een blauwdruk voor de toekomst tot het geluk gedwongen te worden. Er werd ook gewezen op het feit dat vele 'alternatieve' bedrijfjes e.d. uiteindelijk toch weer ingekapseld worden onder druk van de bestaande maatschappelijke verhoudingen en dat het in elk geval zoveel tijd en energie opslokt dat je die niet meer kunt gebruiken om die verhoudingen concreet aan te vallen.

Anderen waren echter van mening dat het wel mogelijk is om enigzins te formuleren waar je naar toe wilt en ook om dat hier en nu al vorm te geven. Als je ergens tegen bent, ben je impliciet ook ergens voor, al is dat vaak moeilijker te benoemen. Daadwerkelijk laten zien dat een ander leven mogelijk is is op zichzelf al strijd en bovendien een stimulans voor verdere strijd, omdat je dan ook iets te verdedigen hebt. De vrijruimtes die bijvoorbeeld door de kraakbeweging en de vrouwenbeweging bevochten zijn, zijn in die zin voor ons allemaal belangrijk (geweest). In feite zijn we dan ook al lang bezig met het vormgeven aan een andere toekomst (zonder blauwdruk), dat is niet iets waar we nu pas mee beginnen. Men vond het belangrijk om de ruimte die er is zelf op te vullen. Bij dat invullen moet het er dan wel om gaan een bijdrage te leveren aan een anti-imperialistische/anti-patriarchale strijd. Niet om te bouwen aan de illusie dat we voor onszelf, geïsoleerd, een onderdrukkingsvrij bestaan kunnen creëren.

Tijdens het congres willen we het ook hebben over de economische herstructurering, die zich momenteel wereldwijd voltrekt. Deze herstructurering, door henzelf aangeduid als derde industriële revolutie, zal een nieuw nivo van uitbuiting en onderdrukking tussen de verschillende rassen, klassen en seksen tot stand brengen. De aanleiding tot deze grootscheepse herstructurering van kapitaal en arbeid komt voort uit de scherpe winstdaling, die zich eind jaren 70 inzette tengevolge van het ontbreken van voldoende afzetgebied, het opraken en of duurder worden van belangrijke grondstoffen (olie), de opkomst van bevrijdingsbewegingen in neo-koloniale landen. Daar het op dit moment uitgesloten is om d.m.v. een rechtstreekse oorlog tussen de imperialistische grootmachten een einde te maken aan de crisis vanwege de gewijzigde machtsverhoudingen, wordt nu gepoogd om d.m.v. nieuwe technologieën monopolies te verkrijgen in de strategische sectoren (grondstoffen, voedsel, kennis, enz.) en daarnaast om met behulp van deze nieuwe technologieën op het gebied van oorlogsvoering weer een mogelijkheid te creëren voor een oorlog (SDI, Eureka).

We willen het dan ook tijdens het congres hebben over de gevolgen die deze nieuwe technologieën (bio/genentechnologie, micro-elektronika, telekommunikatie etc.) voor ons leven hier en in de 3de wereld hebben en wat het betekent voor het verzet hier.

Niet alleen op technologies vlak wordt deze herstructurering doorgevoerd, maar ook binnen het arbeidsproces vinden grote veranderingen plaats. Steeds grotere groepen arbeidersters raken hun werk kwijt ten gevolge van computerisering, robotisering of worden gedwongen tot het aanvaarden van arbeidscontracten op basis van flexibele arbeidstijden, als oproepkracht, uitzendkracht of thuiswerkerster. Op dit moment treft dit voornamelijk vrouwen.

Daar deze herstructurering voor het imperialistisch patriarchaal systeem van levensbelang is zullen ze koste wat het kost hun projecten doorzetten. Ondanks dat miljoenen tegen waren werd er toch tot plaatsing van kernraketten besloten, wordt er toch verder gegaan met kernenergie. Complete industrieën worden gesaneerd en het verzet dat daartegen ontstaat wordt d.m.v. leger en politie de kop ingedrukt (mijnstaking, krantenstaking, scheepsbouw). Ditzelfde geldt voor de bestrijding van het verzet in het algemeen.

Om hun projecten door te zetten hebben de imperialistische staten zich aaneen gesloten, enerzijds om de gigantische kosten die deze herstructurering met zich meebrengt op te kunnen brengen en anderzijds om de tegenstellingen die hun beleid oproept gezamenlijk te bestrijden. In dit verband moeten we ook het streven naar een Europa zonder grenzen zien.

Een Europese markt zonder handelsbelemmeringen en daarnaast een gezamenlijk militair en veiligheidsbeleid (europees paspoort, Europese politie etc.). Vragen die ons belangrijk lijken om tijdens het congres te behandelen zijn dan ook; wat is de rol van Nederland in dit geheel, wat betekent de Europese eenwording, wat betekent dit alles voor het verzet hier (strategie en perspectief).

Tot slot willen we doorpraten over het verzet in Nederland.

De naoorlogse (WO II) jaren waren een periode van grote stilte op het gebied van buitenparlementaire oppositie. Het historisch compromis tussen sociaal-democraten en rechts maakte dat de linkse beweging ingekapseld raakte in de nieuw op te bouwen 'verzorgingsstaat'. De jaren zestig en zeventig brachten dan ook een flinke schokgolf teweeg in het verburgerlijkte Nederland. Echter ook deze protestbewegingen waren niet opgewassen tegen de repressieve tolerantie strategie van de overheid. Lucratieve baantjes, 'alternatieve' carrières en subsidies haalden hen van de straat. De jaren tachtig zijn het toneel van de aktiebewegingen: AKB, anti-militaristen, kraakbeweging, vrouwenbeweging, flikkers en potten, etc. etc. De aanvankelijk zeer succesvolle bewegingen zijn dan lang niet meer allemaal. De verdeeldheid heeft zich zover doorgezet dat van veel samenhang vaak geen sprake meer is. De verhardende staatsmethoden om deze bewegingen te pakken zijn daar mede oorzaak van.

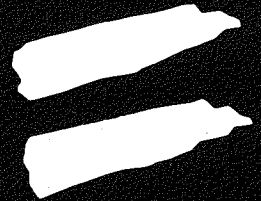
Speciale teams van de politie, speciale wetten (leegstandswet, artikel 140) of voorstellen (legitimatieplicht), gaan samen met een verhardend klimaat in het geheel. Sociale rechercheurs, dalende uitkeringen, afschaffen gratis rechtshulp, sluiten van buurthuizen, stoppen van subsidies zijn daar voorbeelden van. De situatie is er nu een van versplintering, slechts kleine successen en flinke tegenslagen (arrestaties, huiszoekingen, hoge straffen).

Het is belangrijk om te zien dat dit geen toevallige koerswijziging is van de Nederlandse overheid, maar alles te maken heeft met het bovengenoemde streven naar een Europa zonder grenzen. Ook het beleid ten aanzien van radiokale activistes/n zal aan 'Europese' normen moeten voldoen om de herstructurering vooral rustig doorgang te laten vinden.

De vraag zou voor ons allen moeten gelden: hoe we tegen deze reaktionaire tendenzen een vuist gaan maken en hoe we nieuwe manieren kunnen ontwikkelen om vorm te geven aan een meer gemeenschappelijke strijd.

We willen met dit congres een gelegenheid bieden om met elkaar over al deze dingen door te praten en ze verder in te vullen.

ROM

BESTE VRIENDEN, VRIENDINNEN.

Er is waarschijnlijk geen volk ter wereld, dat meer te lijden heeft gehad van allerlei vormen van onderdrukking, racisme en fascisme dan het volk der Zigeuners of Rom zoals ze zichzelf noemen. De benaming zigeuner is immers afgeleid van het Griekse a-tsinganos, hetgeen onaanraakbare of paria betekent. Overigens zijn het niet alleen de Rom die door de christelijke beschaving voorzien zijn van een scheldnaam, ook het Noord-Europese nomadenvolk de Samen is op dezelfde wijze benoemd als Lappen, evenals de oorspronkelijke bewoners van het Amerikaanse continent voorzien zijn van de benaming Indianen en het Noordpoolvolk der Inuit van het predikaat Eskimo's.

In tegenstelling tot hetgeen de zg. tsiganologen ons willen doen geloven, is het volk der Rom oorspronkelijk afkomstig uit het land der Kabasken, het huidige Noordwest-Mongolie, dezelfde bakermat als die van de oorspronkelijke bewoners van het Amerikaanse continent. Aanwijzingen hiervoor zijn gelegen in frappante gelijkenissen in de cultuur van beide volkeren. De voortdurende trektocht van de Rom in westelijke richting is slechts verklaarbaar door steeds aanhoudende vervolgingen, allereerst in het oude India, later in Voor-Azië waar zij terecht kwamen tussen de linies van de Moslems en de christelijke kruisvaarders die op instigatie van de paus van Rome zich op het oorlogspad begaven om de heilige plaatsen te bevrijden van de zg. barbaarse indringers.

Na afloop van deze heilige oorlogen zijn grote delen van het Romvolk meegetrokken met de tros van heilig expeditielegers in westelijke richting om uiteindelijk via drie verschillende trekroutes terecht te komen in midden-, noord en west-europa

In midden en noord-europa waren zij welgeziene gasten vanwege de door hen uitgeoefende beroepen als smeden van allerlei voorwerpen en muzikanten aan de hoven van de hogere en lagere adel door wie zij dan ook in bescherming werden genomen tegen aanvallen van buitenaf. In west-europa echter werden zij na een aanvankelijke gastvrije ontvangst als gevolg van de pauselijke en keizerlijke geleidingsbrieven al snel beschouwd als gevaarlijke, heidense en vreemde indringers vanwege hun exotische uiterlijk, hun onverstaanbare taal en hun

anderssoortige beroepen.

Vanaf het einde der 15e eeuw vielen zij ten prooi aan de meest barbaarse vervolging, met name van de zijde van de katholieke geestelijkheid, de leden van het bestaande gildensysteem en de plattelandsbevolking. De Rom werden het slachtoffer van de Inquisitie, van heksenprocessen, van verbanning, foltering, raadbraken, regelrechte moord van de kant van de burgerij en plattelandsbevolking die gesanctioneerd en zelfs aangemoedigd werd door de kerkelijke en wereldlijke hoogwaardigheidsbekleders, geseling, verminking en deportatie door de Nederlandse, Engelse, Spaanse, Portugese kolonistoren naar de Nieuwe Wereld.

In Nederland werden de Rom volgens de bestaande kronieken voor het eerst gesinaliseerd in Deventer in het jaar 1420.

Waren de Rom in west-europa later in midden- en noord-europa, waar de macht van de adel langzamerhand afbrokkelde, het slachtoffer van de meest barbaarse uitroeiingsmethoden, de Republiek der Zeven Provinciën spande echter de kroon door middel van officiële plakaten de burgerij de vrije hand te geven bij het afschieten van de heidens zoals zij hier genoemd werden. Nederland is dan ook het enige land ter wereld dat zich kan beroepen op de twijfelachtige eer de Republiek aan het einde van de 18e eeuw zigeuner-vrij gemaakt te hebben door een genadeloze heidenjacht, waardoor de hier te lande verblijvende Rom vermoord werden of op de vlucht gejaagd werden in de richting van de veilige wouden en bossen van Elzas-Lotharingen.

Pas aan het begin van de 19e eeuw waagden zich weer enige groepen Rom en Sinti (een tweede hoofdgroep van zigeuners) op Nederlands grondgebied, waar zij slechts getolereerd werden aan de rand van de samenleving.

Het afschuwelijke dieptepunt van de eeuwenlange vervolging werd echter bereikt tijdens de nazi-terreur die tussen 1933 en 1945 Europa teisterde. Op grond van de Neurenbergse rassenleer, van wetenschappers van het slag Ritter en Justin, werden niet alleen de Joden en geestelijk zieke mensen gebrandmerkt als bastaarden en volksvijandige elementen, ook de Rom en later de Sinti werden als zodanig gedeklasseerd. De nazistische moordmachine slachtte niet alleen op systematische wijze zes

miljoen Joden, tienduizenden geestelijk zieke of gehandicapte mensen, vele tienduizenden homoseksuele mannen en vrouwen, duizenden Jehova-getuigen, politieke gevangenen en verzetsstrijders af, doch naar schatting ook een half miljoen Rom en Sinti, in de vele concentratie- en vernietigingskampen. De ontelbaren die tijdens de zogeheten "Blitzkrieg" door de SS-Einsatzgruppen standrechtelijk werden gefolterd en vermoord, zijn naamloos de dood ingejaagd, aangezien zij niet in de bevolkingsregisters waren opgenomen in de Oost-Europese landen.

Daarnaast zijn de Rom en Sinti, evenals de Joden, onderworpen geweest aan de meest gruwelijke medische experimenten ten behoeve van de quasi-wetenschappelijke en perverse nieuwsgierigheid van moordenaars als Mengele. In de nacht van 31 juli op 1 augustus 1944 werden de laatst overgebleven Rom en Sinti in het vernietigingskamp Birkenau, 4000 in getal, in één nacht vergast en verbrand, en kregen de door Mengele bijeengebrachte tweelingen het genade-nekschot met het doel hun organen aan een nader onderzoek te kunnen onderwerpen aan het Kaiser Wilhelm Instituut in Berlijn, waaraan ook een nederlandse SS-wetenschapper verbonden was naar een dezer dagen gebleken is. Op 16 mei 1944 werden tijdens een eenmalige razzia ongeveer 500 Rom, Sinti en naar zigeuneraard levende mensen door Nederlandse politiemensen opgepakt en naar Westerbork gesleept; van hen zijn er ongeveer 325 naar de Duitse vernietigingskampen gedeporteerd; slechts 16 vrouwen en 14 mannen zijn na de oorlog teruggekeerd. Wie dacht dat het na de gruwelen tijdens de Tweede Wereldoorlog voorbij zou zijn met de discriminatie en vervolging van de Rom en Sinti is wel heel bedrogen uitgekomen. Tientallen jaren is het lot van Rom en Sinti tijdens de naziterreur al of niet bewust verzwegen en genegeerd, werden zij niet schadeloosgesteld en kwamen niet of met heel veel moeite in aanmerking voor een uitkering op grond van de Wet Uitkering Vervolgingslachtoffers. Pas na het verschijnen van het baanbrekende boek van wijlen Ben Sijes, "Vervoging van Zigeuners in Nederland 1940-1945", en de oprichting van een monument ter nagedachtenis van alle

MENS

door de nazi's vermoorde Rom en Sinti op het Museumplein in Amsterdam, resp. 1978 en 1979, heeft de vervolging van deze mensen een bredere bekendheid gekregen.

Daarvoor waren de Nederlandse Rom en Sinti echter al het slachtoffer geworden van de bekeringsdrift van de Nederlandse overheid, die hen middels de Woonwagenwet van 1968 tot voorwerp gemaakt had van een politiek van maatschappelijke verheffing door hen opnieuw op te bergen, nu op grotere regionale woonwagencentra met moeilijk verplaatsbare sta-wagens, eigen kampscholen, eigen buurthuizen, eigen kerken en afgeschermd van de burgermaatschappij door middel van hekwerken, prikkeldraad en brede grachten en beveiligd middels een slagboom en een kampbeheerder.

Is het verwonderlijk dat de meeste Rom- en Sintifamilies zich met grote hardnekkigheid verzet hebben tegen deze heropvoeding in kampen onder het mom van maatschappelijke verheffing? Deze families hebben echter wel moeten boeten voor hun weigering zich te onderwerpen aan de racistische apartheidswet van 1968. Jarenlang hebben zij moeten vechten voor een eigen klein kampje en voor sommige families is dit gevecht nog niet ten einde. Denken we in dit verband maar aan de familie Petalo, die nog steeds niet beschikt over een definitief onderkomen in de gemeente Amstelveen.

Naast de ongeveer 2700 Rom en Sinti die reeds generaties lang de Nederlandse nationaliteit bezitten wonen er sinds 1977 ook rond 750 Rom in Nederland die in het kader van een generaal-pardon tot Nederland zijn toegelaten. Na veel verzet van de plaatselijke bevolking zijn deze mensen uiteindelijk gehuisvest in stenen huizen in het kader van integratie middels projecten en experimenten, in een elftal zogeheten opvanggemeenten.

Ook ten opzichte van deze mensen wordt een politiek van heropvoeding gevoerd, niet overeenkomstig de opvattingen die ten grondslag liggen aan de Woonwagenwet, doch door een beleid dat uiteindelijk ten doel heeft hen volledig te laten opgaan in de Nederlandse samenleving zonder dat rekening wordt gehouden met hun culturele waarden. Dat dit beleid, dat met name geen rekening houdt met de vervolgingsgeschiedenis van Rom en Sinti en de diepgevoerde behoefte om in groot

familieverband te leven, wel moet leiden tot aanvaringen met de burgerlijke cultuur wordt het meest schrijnend aangetoond door het lot van de familie Duric uit Nieuwegein.

Deze veertien leden tellende familie werd in het hartje van de afgelopen winter uit hun huizen gezet en wacht ondanks de belofte dat zij in elk geval vóór de komende winter geherhuisvest zouden zijn nog steeds op die nieuwe huisvesting. Onder uiterst kommervolle omstandigheden leeft deze familie nu al weer 10 maanden in een oude scheepsloods zonder dat er uitzicht bestaat op een oplossing, terwijl de familie langzaam maar zeker ontwricht raakt en te gronde gaat. Velen zullen zich nog de schrijnende en mensonterende TV-beelden van de huisuitzetting op 21 januari en de verwijdering uit een wisselwoning 6 weken later door een overmacht aan politie, die vergezeld was van een aantal honden om dit karwei te klaren. Meer over deze familie in de volgende Zwarte.

Is de positie van de in totaal 3500 in Nedreland verblijvende Rom en Sinti weinig rooskleurig door het ontbreken van een adequaat overheidsbeleid op het gebied van werken, wonen, onderwijs en educatie, de tolerantie van de samenleving ten opzichte van hen neemt zolangzamerhand zorgwekkende en angstigende vormen aan. Waarom staat onder uiterlijk op het landelijke politie meldingsformulier nog steeds de benaming "zigeuner", naast blank, chinees/japans, indiër/hindoestaan, indonesiër/molukker, negroïde, noord-afrikaan/arabier, zuid-amerikaan zuid-europeaan en overige niet-blanken?

Waarom dient de registratie van de kentekenplaten van auto's die eigendom zijn zigeuners door de Rijkspolitie?

Wat was de zin van de kloppjachten op zigeuners in het voorjaar en de zomer van 1981; waarom hun insluiting aan de Belgisch-Nederlandse grens en de daarop volgende opsluiting in de huizen van bewaring in Zwolle en Middelburg nadat zij eerst rectaal en vaginaal onderzocht waren? Waarom het lukraak aanhouden van zigeuners op de weg en hun insluiting in de politiecel zonder enige aanwijsbare reden?

Waarom het willekeurig oppakken van jonge zigeuners, het vastketenen aan de centrale verwarming met het oog op hun verhoor, alleen omdat ze volgens het hoofd

van de politie in Houten bij Utrecht "zwarte koppen hadden"? Waarom de voortdurende generaliserende verdachtmakingen van bestuurders, politiemensen en officieren van justitie? Waarom het opnemen van de gehele zigeunerbevolking van Capelle aan den IJssel in de dagvaarding van een zigeunervrouw door de officier van justitie in Rotterdam als zouden zij allemaal potentiële criminelen zijn.

De diskriminatie van en het racisme ten opzicht van Rom en Sinti is nooit verdwenen, heeft altijd bestaan en neemt in perioden van sociaal-ekonomische recessie slechts fellere en hardere vormen aan.

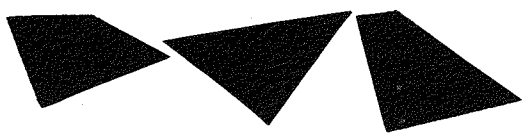
Voor Rom en Sinti is er alle reden de samneleving te wantrouwen, deze te ontvluchten overeenkomstig hun eeuwenoude overlevingsstrategie en zich terug te trekken in het opgedrongen isolement.

De opkomst van nieuwe racistische en fascistische organisaties en partijen in Nederland en in de omliggende landen, zoals de Centruumpartij, de Centrum-Democraten, de Nederlandse Volks Unie, de Vikingjeugd, de Vlaamse Militanten Orde, het Front National, het National Front, de Falangisten en de talrijke Duitse neo-fascistische horden vergroot de angst en woede alleen maar, zeker wanneer de verschillende overheden weigeren deze clubs te verbieden.

Maar waarom zou de Nederlandse overheid bijvoorbeeld de Centrumdemocraten verbieden, wanneer dezelfde overheid zich bedient van dezelfde terminologie als deze club, zoals minister Brinkman met zijn ontboezeming "het land is vol" in het kader van het asielbeleid, en wanneer dezelfde overheid 4 jaar lang heeft kunnen leven met een figuur als Janmaat in de Tweede Kamerbanken, een figuur die ongetwijfeld met genoegen zal konstateren dat veel van zijn verwerpelijke ideeën op dit moment door een coalitie van christen-democraten en reaktionair-liberalen worden uitgevoerd en in praktijk gebracht?

Grote groepen mensen, uitkeringsgerechtigden, zieken, jongeren, vrouwen, arbeidsongeschikten, mensen met een andere cultuur of ethnische achtergrond, zigeuners, joden, worden op dit moment bij de vuilnisbak gezet. Dit gebeurt met een schaamteloosheid en bruutheid die men enige jaren geleden nog voor onmogelijk gehouden zou hebben. Het is daarom van het aller-grootste belang dat links Nederland zich verenigt en uitstijgt boven de hokjesgeest om gezamenlijk de loonstrijd, de emancipatiestrijd op velerlei terreinen en de vredesstrijd te voeren om rechts en ultra-rechts de wind uit de zeilen te nemen.

Een eenzijdige gerichtheid op het bestrijden van kleine racistische partijen brengt het gevaar met zich mee dat de werkelijke tegenstanders vergeten worden.

BOVENLOKALE TEAMS

Begin mei '87 maakte de "werkgroep openbaarheid bestuur" (WOB) bij een inbraak in het A'damse stadhuis een groot aantal papieren buit. Uit deze berg van stukken kwamen twee nota's en de notulen van een bijeenkomst over de landelijke aanpak "gewelddadig politiek aktivisme" te voorschijn.

Deze beide nota's, de één geschreven op 5 sept. 1986 door hoofdinspekteur chef buro zware criminaliteit P.P.J.M. Martens, de ander op 15 sept. '86 door de waarnemend hoofd van de Bijzondere Zaken Centrale van C.R.I. (centrale recherche informatiedienst) B.N. Barendrecht geven aanbevelingen en voorstellen tot de vorming van bovenlokale recherche teams ter bestrijding van "gewelddadig politiek aktivisme".

Deze twee nota's zouden in elkaar gevlochten worden en door de landelijke officier van justitie terreurbestrijding ter fiattering aan de vergadering van procureur-generaals worden aangeboden, aldus de notulen van de bijeenkomst van 16 sept. '86 opgemaakt door de commissaris van politie van A'dam Sietsema. Buiten de korpsen van rijks en gemeente politie van A'dam, waren ook de korpsen van Amstelveen, Nijmegen, utrecht en Wageningen en de koninklijke maréchaussee voor deze bijeenkomst uitgenodigd. Nijmegen en Wageningen waren op dat moment niet bereid te "investeren".

Wat is dit "gewelddadig politiek aktivisme"? Volgens de nota van Barendrecht zijn dit ; Citaat: "misdrijven, gepleegd door personen of groepen van personen al dan niet in georganiseerd verband, gericht tegen individuele personen, dan wel partikuliere of overheidsinstellingen met het doel om op deze wijze hun ideologische (w.o. politieke) of ideële overtuiging bij anderen af te dwingen, dan wel kracht bij te zetten".

maar, zo vervolgt Barendrecht in zijn toelichting, moet het niet alleen bij de handeling op zich blijven. Ook de doelstelling en de pressie die daarbij gepaard gaat, dus de voorbereidingsfase valt binnen deze definitie. Het zal duidelijk zijn, dat deze definitie zeer ruim te interpreteren valt, mede omdat de voorbereidings handelingen hier binnen vallen. Parallelen met artikel 140 kunnen we dan snel trekken. Ook hier speelt

de fase voor de handeling een belangrijke rol.

De vorming van een landelijk observatieteam bestaande uit medewerkers van de C.R.I. enerzijds en politie ambtenaren uit reeds bestaande observatieteams anderzijds, wordt wenselijk geacht. Deze wens blijkt te zijn gerealiseerd, gezien de beantwoording van Korthals-Altes op vragen van 2de kamerlid Stoffelen:

citaat; "Er heeft een samenvoeging van leden van Bijzondere Zaken Centrale van de C.R.I. met de observatiegroep van het West 1 van het district Den Haag van het korps rijkspolitie plaats gevonden".

Beide nota's leggen een sterke nadruk op een actieve rol van de betaande inlichtingen diensten bij de landelijke aanpak van het "gewelddadig politiek aktivisme". Er moet gestreefd worden naar een continu overleg tussen deze diensten en het Openbaar Ministerie of om het met de woorden van Martens te zeggen:

citaat: "Ten einde te kunnen spreken van een effectieve bestrijding van het gewelddadig politiek aktivisme, zal sprake moeten zijn van een optimale informatie-uitwisseling. Hierbij valt te denken aan een continu overleg tussen BVD/PID's enerzijds en landelijke OvJ/CRI/teamleiding anderzijds, waarbinnen alle beschikbare informatie wordt besproken en geëvalueerd, en waarin afspraken worden gemaakt omtrent exploitatie, bronbescherming etc."

De goedkeuring en medefinanciering van het Ministerie van Justitie tot de oprichting van deze boven lokale teams, moest in sept. '87 nog plaats vinden. Uit de antwoorden van Korthals-Altes blijkt dat een aantal van deze boven lokale recherche teams operationeel zijn en dat:

citaat: "deze zijn samengesteld uit opsporingsambtenaren van rijks en gemeentepolitie en voor wat betreft één van deze teams ook uit leden van de Koninklijke Maréchaussee". Ook Nijmegen heeft zich niet afzijdig gehouden. Burgemeester len Dales geeft op vragen van Radikaal Links een duidelijk antwoord. Nijmegen is vanaf het najaar '86 betrokken geweest bij de vorming van de boven lokale recherche teams in het kader van een gecoördineerde landelijke aanpak van het politiek aktivisme.

Eind januari 1987 vinden er 'ongeregeldheden' (die binnen de definitie van het 'gewelddadig politiek aktivisme' vallen) bij de ontruiming van de Mariënburcht plaats. Deze worden gevolgd door een speeddebat op

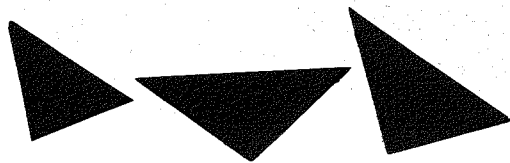
21 januari in de 2e Kamer. Korthals-Altes spreekt over een landelijke aanpak van het 'gewelddadig politiek aktivisme'. Vanaf dat moment is de term 'superpolitie' geboren. Een soort FBI-achtige politie team met bijzondere taken en bevoegdheden. Deze term wordt later veelvuldig gebruikt om een rookgordijn op te werpen rond de dan al opererende boven lokale teams en het landelijk observatie team. Deze boven lokale recherche teams hebben géén speciale bevoegdheden, maar met de nauwe samenwerking van inlichtingendiensten, informatieteams en observatieteams ontstaat een goed gecoördineerde grootschalige landelijke aanpak van politiek aktivisme.

Vanaf 21 jan. '87 start er een gerechtelijk vooronderzoek coördinerend van het Regionaal Recherche Bijstands Team (RBT). Dit team bestaat in de eerste instantie uit een dertigtal rechercheurs met verschillende politiekorpsen uit de provincie Gelderland en staat onder leiding van de Heren Velings en Groenouwe. Dit RBT voerde het strafrechtelijke onderzoek uit. Naast dit RBT was er nog een team bestaande uit 36 rechercheurs die geen deel uit maakte van het RBT. De toelichting van Korthals-Altes op de gebeurtenissen in Nijmegen van eind januari geven dat aan.

citaat: "Er was dat is van belang met het oog op het justitiële vervolg - één aanhoudings-eenheid op peletonsterkte van de gemeente politie. Verder was er een traangasgroep van de gemeente politie. Ook op dit moment wordt nog een deel van deze extra bijstand verleend door het regionale recherchebijstandsteam, als mede 36 andere rechercheurs die van elders afkomstig zijn".

In de loop van het artikel 140 proces werd duidelijk dat er naast het strafrechtelijk onderzoek, ook een breed informatief onderzoek heeft plaats gevonden. Er was dus sprake van een twee sporen onderzoek.

Als we dan terug kijken naar de nota van Barendrecht lijkt het een blauwdruk van de onderzoeksactiviteiten die zich eind januari tot eind april in Nijmegen hebben afgespeeld. Aan de ene kant een operationeel team bestaande uit een leesploeg, administratie, verhoorkoppels e.d. met ondersteuning van observaties, telefoontaps en informanten. Dit gedeelte werd door het RBT uitgevoerd. Aan de andere kant een informatie team, die zich bezig hield met het verzamelen, registreren, bewerken en analyseren van de beschikbare informatie. Dit ten behoeve van en ondersteuning aan het operationele team.

W.O.B. ART. 140

Slot

Op vrijdag 27 november werd hoofdkommissaris Stoutjesdijk van de Nijmeegse politie op verzoek van rechter-kommissaris Huidekoper gehoord. Bij Huidekoper waren vragen gerezen, vooral naar aanleiding van getuigenverklaring C. De eerste vraag van de rechter-kommissaris had betrekking op het brede informatieve onderzoek. Stoutjesdijk antwoordde hierop met een uitgebreide verwijzing naar en voorlezing uit het koninklijk besluit dat hem verplicht tot geheimhouding voor wat betreft informatie over inlichtingendiensten. Er volgde een 4½ uur durend verhoor, vooral gevoerd door de verdediging van de acht arrestanten. Hierin wordt Stoutjesdijk gekonfronteerd met alle informatie omtrent de relatie tussen de inlichtingendiensten en het onderzoek in de Mariënburcht zaak. Zeer uitvoerig werd ingegaan op de nota's van Barendregt en Martens. Alle vragen omtrent inlichtingendiensten, de Nijmeegse PID, de werving van informanten en het brede informatieve onderzoek werden door Huidekoper verboden of door Stoutjesdijk onbeantwoord gelaten. Het verhoor bleek dus een 4½ uur durende schijnvertoning te zijn.

Huidekoper toonde zich zeer tevreden over de antwoorden van Stoutjesdijk; "het verhoor was uitermate verhelderend" geweest. De farce werd helemaal duidelijk, omdat de grote vraag van Huidekoper zelf ook totaal onbeantwoord bleef.

De rol van Huidekoper is in deze zaak zeer diskutabel. Deze rechter-kommissaris heeft medio januari een zeer actieve rol gespeeld in het onderzoek w.o.: het afgeven van tapmachtigingen op vage gronden, het in beslag laten nemen van NOS-banden. Hij hield een nauw contact met de teamleiding en de OvJ en stelde in een telefoongesprek met de officier (Overbosch) - in de beginfase van het onderzoek - het gebruik van artikel 140 voor. De officier reageerde hierin op dit gesprek op door te zeggen dat daar al aan gedacht was.(!)

Op 24 maart is hij 's morgens persoonlijk aanwezig bij de aanhoudingen en huiszoeking in de Grote Broek.

De voorgeleiding bij rechter-kommissaris Huidekoper verliepen als een pro forma gebeuren. Dat de arrestanten ten minste 16 dagen in voorarrest zouden blijven stond van te voren vast. Het fiat van Huidekoper was al gegeven. Ook de anonieme getuigenes werden door deze r.k. gehoord. Je kunt bij de onafhankelijkheid van deze rechter-kommissaris grote vraagtekens zetten.

Overzicht "opvallende" gewelddadige activistische misdrijven.

datum:	plaats:	object:	verantwoording:
27-03-84	OMMEN	Inbraak Mibo-complex	Breek in, maak openbaar
27-03-84	TIEL	Inbraak Mibo-complex	Breek in, maak openbaar
27-03-84	HOOGWOUD	Inbraak Mibo-complex	Breek in, maak openbaar
27-03-84	NUMANDSDORP	Inbraak Mibo-complex	Breek in, maak openbaar
04-06-84	AMSTERDAM	Vernieling en bezetting VVD-kantoor	
11-09-84	AMSTERDAM	Complaatsing van Heutsz-monument	Koetoh Reh
05-10-84	DORDRECHT	Inbraak Mibo-complex	Breek in, maak openbaar
19-11-84	UTRECHT	Inbraak Knoop-kazerne bij LAMID	
07-01-85	GROESBEEK	Brandstichting villa	Anti-Militaristen De Pyromanen tegen
09-03-85	MIJDRECHT	oliehandelaar Deuss	apartheid
12-05-85	's-GRAVENHAGE	Vernieling reisebureau	
16-05-85	RODEN	Inbraak min van Economische Zaken Bomaanslag Olddelft	De wraak van Mr Jhr Brauw Help Olddelft van haar militaire image af
10-06-85	AMSTERDAM	Diefstal straatraambordjes Transvaalbuurt	Anti-Apartheidsactivisten
08-08-85	TEUGE	Inval wijnimporteur Zuid-Afrikaanse wijn	Commando Crash en Carry
04-09-85	AMSTELVEEN	Vernieling van Leer	Commando Trek van de
17-09-85	DUIVENDRECHT	Brandstichting MAKRO	Broek omlaag R.A.R.A.
12/14-10-85	WOENSRECHT	Openl geweld pleging rond vliegbasis	Ontdek je hekje
20-10-85	ALMEN	Poging tot inbraak Mibo-complex	
29-10-85	's-GRAVENHAGE	Vernieling politiebureau	Krakers
01-12-85	(LOPIK)	Vernieling P.T.T-zendmast	
01-12-85	IJSSELSTEIN	Diefstal dmv braak gerubriceerd materiaal	Diverse activisten
15/16-12-85	AMSTERDAM	Inbraak onderkomen OT West II	Stille Nacht Heilige Vracht

W.O.B. ART. 140

datum:	plaats:	object:	verantwoording:
24-02-86	GEMUEND(BRD)	Vernieling militaire eigendommen	Diverse Nederlandse activisten
29-03-86	KEDICHEM	Brandstichting en openl geweldpleging	Anti fascistien
19-03-86	OUDEKERK a/d AMSTEL	Inbraak Kruitfabriek	Kruitje Rcer MIJ Niet
18-04-86	ALPHEN (N.BR)	Vernieling en erfvredebreek Luchtmachcomplex	Anti-Militaristen
12-05-86	't HARDE	Brandstichting, verniel Shell-pompstation	Nog Meer Nachtschade
12-05-86	ZWOLLE	Vernieling Shell-pompstation	Nog Meer Nachtschade
12-05-86	BERGEN OP ZOOM	Complaatsing, brandst. betoncentrale	
23-05-86	ALMEN	Inbraak Mibo-complex	Anti-Militaristen
09-07-86	AMSTELVEEN	Brandstichting van Leer	R.A.R.A.
08-09-86	GOUDA	Bomaanslag kantoorgebouw van Hollandse Beton groep	Commando Tupac Amaru
10-09-86	ZWOLLE	Complaatsing onder een militair busje	A.G.I.T.

LUIJKE RECHERCHE
 ZWAAR CRIMINALITEIT

ervorp: Aanpak Gewelddadig Politiek Activisme
 : Chef bureau Zware Criminaliteit
 : Cp. Stetsma, plv. CER

Inleiding

Het gewelddadig politiek activisme heeft in de afgelopen twee jaar een sterke ontwikkeling doorgemaakt. Enerzijds door de stijging van het aantal incidenten, anderzijds door de toename van het gewelddadig karakter hiervan.

Opsporingsonderzoek heeft tot op heden nauwelijks resultaat opgeleverd. Financiële en praktische problemen, alsmede een professionele aanpak van de zijde van de activisten zijn hiervan de oorzaak. Mede gelet op het landelijk karakter van het gewelddadig politiek activisme, en de invloed daarvan op de Nederlandse samenleving is thans n.m.m. onontkoombaar.

In het vervolg van deze nota zal nader worden ingegaan op de randvoorwaarden en opzet van een-gecoördineerde aanpak van het gewelddadig politiek activisme.

Doelstellingen

De doelstellingen bij de bestrijding van het gewelddadig politiek activisme kunnen als volgt worden geformuleerd:

- het lokaliseren en identificeren van de verantwoordelijke personen voor het gewelddadig politiek activisme. Hierbij zal worden uitgegaan van incidenten welke door middel van analyse met elkaar in verband te brengen zijn.
- het beëindigen van het gewelddadig politiek activisme, doch tenminste het terugbrengen van het gewelddadig politiek activisme tot een aanvaardbaar niveau.

Randvoorwaarden

Op de exacte verdeling van het projectteam zal later in deze nota worden ingegaan.

Aan het team zal een Officier van Justitie toegevoegd worden, welke werkzaam is in een ressort waarin het gewelddadig politiek activisme in enige mate is geconcentreerd. De desbetreffende Officier van Justitie en de teamleider zullen in overleg met de landelijke Officier van Justitie voor het gewelddadig politiek activisme en de C.R.I. moeten komen tot afspraken voor wat betreft aanpak van incidenten en vervolging van verdachten. Uitgangspunt hierbij, zeker bij nieuwe incidenten, is dat zoveel mogelijk wordt samengevoegd met de plaatselijke politie.

ART. 140 W.O.B. ART. 14

De samenwerking met de BVD en de PIO's vraagt bij de instelling van een dergelijk team bijzondere aandacht. De opstelling kenmerkt zich door een grote terughoudendheid. Daar tegenover staat dat de informatie van de informanten van de onderzoeks-teams sterk afhankelijk zijn van de informatie van de genoemde diensten.

Ten einde te kunnen spreken van een effectieve bestrijding van het gewelddadig politiek activisme, zal sprake moeten zijn van een optimale informatie-uitwisseling. Hierbij valt te denken aan een opbouw van de samenwerking op het gebied van de onderzoeks-teams, waarbinnen alle beschikbare informatie wordt besproken en geëvalueerd, en waarin afspraken worden gemaakt omtrent exploitatie, bronbescherming etc.

Teamopzet

Het Projectteam zal uit verschillende eenheden bestaan.

- Tactische eenheid 8 - 10 man
- Van de tactische eenheid maken deel uit de teamleider, plv. teamleider, kaderleden en de rechercheurs. Zij hebben tot taak het verrichten van opsporingsstaken, onderzoeken alsmede ondersteunen de taken ten behoeve van de observatie, en de analyse.

- Technische eenheid

Technische onderzoeken worden door de plaatselijke politie verricht.

- Analyse eenheid 2 man

De analyse eenheid analyseert en vergelijkt de incidenten van het geweldadig politiek activisme. Zij geeft hiermee richting aan het opsporingsonderzoek.

- Ondersteuningseenheid 4 - 6 man

De ondersteuningseenheid verricht werkzaamheden in het kader van de uitwerking van t.a.'s, geautomatiseerde gegevensverwerking en overige administratieve werkzaamheden.

- Observatie-eenheid 10 man

Aan het team zal permanent een observatie-eenheid toegevoegd worden. Deze zal op afroep beschikbaar moeten zijn. Deze eenheid zal qua werkwijze en materieel ingesteld moeten zijn op het observeren van geweldadige activisten.

Gelet op het vorenstaande valt te denken aan de volgende personele invulling:

Officier van Justitie: Parket Amsterdam

Tactische eenheid: RP Amsterdam/GP Amsterdam

Teamleiding: Gelet op de recente onderzoeken door de RP Amsterdam, en de concentratie van het geweldadig politiek activisme in Amsterdam (mogelijke daders en incidenten) dient het de voorkeur dat de teamleiding door bovengenoemde korpsen geleverd wordt.

kader en rechercheurs:

Uitgaande van de spreiding van de incidenten, alsmede op de lokaties waar potentiële dadergroepen zich bevinden worden de volgende korpsen in aanmerking genomen:

GP Amsterdam RP Amsterdam
GP Amstelveen RP Utrecht
GP Hillegom GP Wageningen
GP Utrecht Koninklijke Marechaussee

Analyse en ondersteuning: CRI/BZC
Observatie

De voorkeur gaat hierbij uit naar het O.T. West II van de Rijkspolitie Amsterdam. Dit gelet op de recente ervaringen bij de onderzoeken naar de M&KRO-brand en de inbraak bij het O.T. onderzoek in de O.T.'s in Nederland opgevangen moeten worden. Daarnaast zal de observatie eenheid dienen te participeren.

Termijn

De looptijd van een project als het onderhavige laat zich moeilijk inschatten en is daarnaast sterk afhankelijk van de resultaten. Toch moet rekening gehouden worden met een termijn van ca. 2 jaar, waarbij niet uitgesloten moet worden dat de looptijd langer zal stelling gehaald heeft of niet, zodat het bestaanrecht van het team bevestigd blijft.

Huisvesting

Het team zal gehuisvest dienen te worden in een lokatie welke 24 uur per dag wordt bewaakt. Gelet op het gegeven dat gebruik gemaakt kan worden van de T.A. ruimte van de CRI zal geprobeerd moeten worden op deze lokatie tevens een onderzoek te voeren. Overigens verdient het aanbeveling deze T.A. ruimte te vrijmaken, ten einde de reguliere politiekorpsen zo min mogelijk te belasten.

Status projectteamleden

Bij de realisatie van het projectteam op basis van de bijstandsgereguleerde alle teamleden. Bij de toepassing van de bijstandsgereguleerde alle teamleden. Bij de toepassing van de bijstandsgereguleerde alle teamleden. Bij de toepassing van de bijstandsgereguleerde alle teamleden.

- 3 -

- 4 -

Automatisering

Gelet op de grote hoeveelheid gegevens en de noodzakelijke analyse hiervan, is automatisering van de gegevensverwerking een absolute voorwaarde. De hiervoor noodzakelijke voorzieningen (computer, software, datatypiste's, systeembewaking, etc.) zullen met voorrang gerealiseerd dienen te worden.

Kosten

De opzet van het projectteam brengt nogal wat kosten met zich. Er raming van de mogelijke kosten is opgenomen in Bijlage 2. Een aantal kosten zijn sterk afhankelijk van de uiteindelijke realisatievorm en het verloop van het onderzoek. Deze kosten zijn met een * gemerkt. De personeelskosten zijn berekend op een maximale sterkte van 31 man, en een looptijd van twee jaar.

Realisatie

Het projectteam zal op korte termijn gerealiseerd dienen te worden met ondersteuning, dat afhankelijk van de behoefte kan worden gebreed. Dat de totstandkoming in belangrijke mate zal worden bepaald door de uiteindelijke beslissing van de huisvesting, betekent dat hieromtrent een snelle beslissing zal moeten worden genomen.

In afwachting van de financiële lasten in eerste aanleg zullen de betrokken korpsen de financiële lasten in eerste aanleg zullen de betrokken ik wil U verzoeken met de hoogste prioriteit de totstandkoming van het projectteam Aanpak Gewelddadig Politiek Activisme te willen bevorderen.

Amsterdam, 5 september 1986.

De Hoofdinspecteur van Politie,

Chef Bureau Zware Criminaliteit,

P.P.J.M. Martens.

ART. 140

W.O.B.

ART. 140

Onderwerp:
bovenlokale researchteams ter
bestrijding van het politiek gewel-
dadig aktivisme

Gisteren, 16-9-'86, een initiërende
bijeenkomst gehad met de uitgenodigde
korpvertegenwoordigers (zie
nota Martens) en BZC/CRI, parket
OM Amsterdam en landelijke OvJ-
terreurbestrijding.

Met uitzondering van de gemeentepolitie
Wageningen en Nijmegen
zijn alle uitgenodigde korpsen be-
reid te investeren. BZC/CRI heeft
inmiddels ook een nota over dit
onderwerp gemaakt, hetgeen
staande de vergadering is uitge-
deeld (zie bijlage) en besproken.
Uiteindelijk is besloten dat de
BZC/CRI de katalyserende functie
van Amsterdam overneemt om nog
meer korpsen te benaderen voor
deelname aan deze projectorgani-
satie. Het betreffende korpsen waar-
van uit de analyse is gebleken
dat zij reeds politiek gewelddadig
aktivisme onderzoeken c.q. kernen
van aktivistische groeperingen
in hun ambtsgebied verblijven.
Het voorstel heeft hierdoor een
landelijk i.p.v. een ressortelijk
karakter gekregen.

De voorgestelde stafgroep in de
nota BZC werd door de vergade-
ring te zwaar beoordeeld en zal
de slagvaardigheid van het optre-
den van het team belemmeren. De
vergadering sprak haar voorkeur
uit de adviescommissie "Terreurb-
bestrijding" als "buffer" voor het
team te gebruiken met de lande-
lijke OvJ als voortdurend aan-
spreekpunt om de OM-gezagslijn te
handhaven. Tevens benadrukte de
vergadering de randvoorwaarden
voor het functioneren van het
team, dat het OM in laatste in-
stantie het beslissende orgaan is
in de beoordeling of informatie al
dan niet geoperationaliseerd kan
worden en niet, zoals in het ver-
leden veelal gebeurd is, deze be-
slissing over te laten aan de lo-
kale ID's, BVD cq. BZC/CRI. De
twee voorstellen (Martens en Ba-
rendregt) zullen in elkaar ge-
vlochten worden en door de lande-
lijke OvJ ter fiattering aan de
vergadering van PG's worden
aangeboden, waarna met goedkeu-
ring en medefinanciering van het
Ministerie van Justitie de imple-
mentatie kan volgen.

**CENTRALE RECHERCHE INFORMATIE-
DIENST / BIJZONDERE ZAKEN CEN-
TRALE**

Gecoördineerde aanpak geweldda-
dig activistische misdrijven

1. inleiding

N.a.v. het gegeven dat de Neder-
landse samenleving gedurende de
afgelopen jaren veelvuldig gekon-
fronteerd werd met gewelddadig
aktivistische misdrijven, d.w.z.
misdrijven, gepleegd door personen
of groepen van personen, welke
als instrument dien(d)en ter be-

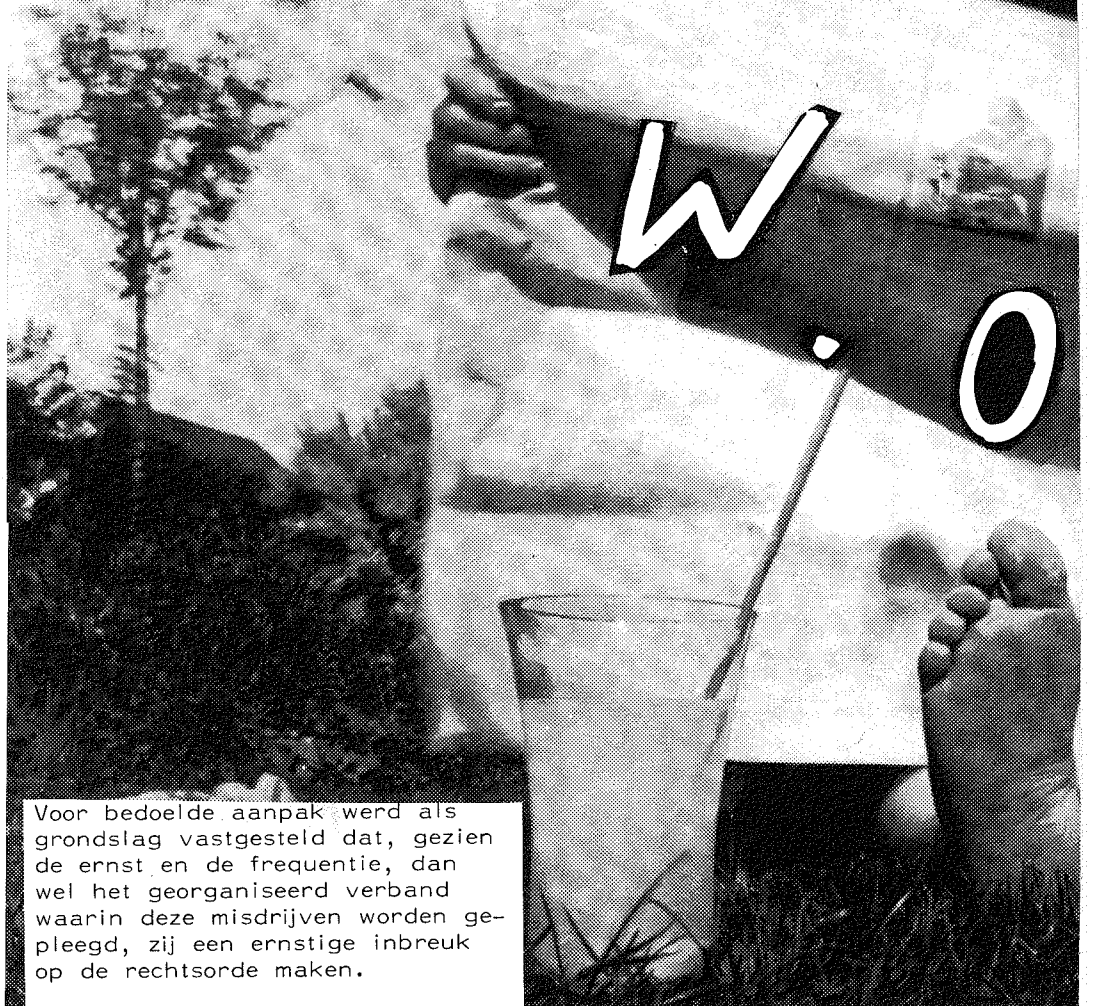
reiking van een al of niet ver-
meend ideologisch of ideëel doel,
heeft de minister van justitie aan
de leden van de tweede kamer toe-
gezegd dat deze misdrijven geko-
ördineerd zullen worden aange-
pakt.

Door de vergadering van Procu-
reurs Generaal werd eveneens de
noodzaak om te komen tot een
dergelijke aanpak onderschreven.
In dit kader werd door de lande-
lijke OvJ inzake CRI-aangelegen-
heden, Mr. ACM Welschen, aan de
Bijzondere Zaken Centrale van de
CRI de opdracht verstrekt deze
kóördinerende taak te gaan uit-
voeren en hiertoe met concrete
voorstellen te komen.

2.1 toelichting:

Uit de definitie blijkt dat het
feitelijk gepleegde delikt (i.c. de
handeling) niet alleen bepalend
is voor de definiëring. Mede van
belang is de beoogde doelstelling
en de pressie die daarbij gepaard
gaat. Dit laatste kan op zich al
een gewelddadig element met zich
meebrengen.

Voorts zij opgemerkt dat een al-
gemene definiëring zoals hierbo-
ven vermeld ook van toepassing
kan zijn op terroristische mis-
drijven. Daar een scheidslijn
tussen gewelddadig activistische

Voor bedoelde aanpak werd als
grondslag vastgesteld dat, gezien
de ernst en de frequentie, dan
wel het georganiseerd verband
waarin deze misdrijven worden ge-
pleegd, zij een ernstige inbreuk
op de rechtsorde maken.

De gekoördineerde aanpak heeft
tot doel te komen tot een doelma-
tige opsporing en vervolging van
personen t.a.v. wie uit feiten en
omstandigheden kan worden vast-
gesteld dat zij zich aan bedoelde
misdrijven schuldig maken, daar-
aan medeplichtig zijn of deze mis-
drijven zullen gaan plegen, als-
mede ter voorkoming daarvan.

2. definitie gewelddadig aktivisti- sche misdrijven:

Misdrijven, gepleegd door personen
of groepen van personen, al dan
niet in georganiseerd verband,
gericht tegen individuele perso-
nen, dan wel partikuliere of
overheidsinstanties met het doel
om op deze wijze hun ideologische
(w.o. politieke) of ideële over-
tuiging bij anderen af te dwingen
dan wel kracht bij te zetten.

en terroristische misdrijven moei-
lijk middels definities is aan te
geven zal per gebeurtenis aan
de hand van de beschikbare infor-
matie dienen te worden aangege-
ven tot welke categorie dit feit
behoort. Criteria die hierbij aan-
gelegd kunnen worden zijn o.a.
de ernst van het misdrijf, de
doelstelling van de dader(s)
alsmede de herkomst en aard van
de organisatie die zich aan deze
feiten schuldig maakt.

Door de Advies Commissie Terror-
ismebestrijding, welke recentelijk
op 10 september j.l. bijeenkwam
werden de gewelddadige misdrij-
ven, zoals bomplaatsingen en
brandstichtingen, gepleegd door
en vanuit de activistische bewe-
ging omschreven als georganiseer-
de misdrijven van terroristische
aard en als zodanig vallend bin-
nen de werkingssfeer van de sa-
menwerkingsregeling bestrijding

terroristische misdrijven. Deze ministeriële beschikking kan naast het onder 1 gestelde als uitgangspunt dienen voor een gecoördineerde aanpak daar zij met name de organisatie en werkwijze van de Bijzondere Zaken Centrale, alsmede de relatie tot andere disciplines regelt.

Organisatie en werkwijze van de Bijzondere Zaken Centrale:

De formele basis van de Bijzondere Zaken Centrale is neergelegd in de "Samenwerkingsregeling Bestrijding Terroristische Misdrijven", ondertekend door de Ministers van Binnenlandse Zaken

Assistentieverlenende taken:

- Aan de hand van gegevens over terroristische misdrijven zich tijdig beraden op maatregelen ter opsporing hiervan.
- De verantwoordelijke politiechefs van advies te dienen en desgevraagd dan wel in opdracht van het openbaar ministerie assistentie te verlenen bij de opsporing of voorkoming van deze misdrijven.
- De opsporingsonderzoeken van deze misdrijven te coördineren

van, gezien hun doelstellingen of feitelijke werkzaamheden, ernstige vermoedens bestaan dat zij een gevaar vormen voor het voortbestaan van de democratische rechtsorde in de Staat of dat van hen schade te duchten is voor de veiligheid of andere gewichtige belangen van de Staat.

Bovenstaande houdt in dat door bedoelde diensten informatie wordt verzameld over antidemocratisch-politiek activistische groeperingen. Voor zover door of vanuit deze groeperingen geen gewelddadige acties worden gepleegd die een eventueel justitieel optreden wenselijk maken behoort deze informatieve taak volledig tot de competentie van deze diensten. Wanneer zulks wel het geval is, of wanneer er sprake is van voorbereidingshandelingen met betrekking tot een gewelddadige actie, bestaan op het gebied van misdrijven van terroristische aard tussen de Bijzondere Zaken Centrale en de Binnenlandse Veiligheidsdienst afspraken deze informatie wederzijds ter kennis te brengen en in nauw overleg de verder te nemen maatregelen te bepalen. Het is derhalve wenselijk vanuit deze bestaande structuur de Binnenlandse Veiligheidsdienst nauw te betrekken bij de verzameling, bewerking en analyse van gegevens m.b.t. gepleegde en nog te plegen misdrijven. Daarnaast dient in het project de Binnenlandse Veiligheidsdienst beleidsmatig te worden betrokken teneinde het inlichtingen- en justitiële belang op elkaar af te stemmen.

5. PROJEKTORGANISATIE.

Kenmerk van een projektorganisatie is dat men binnen een bepaalde tijd met bepaalde middelen een te bereiken doel wil verwezenlijken. Een ander kenmerk van een dergelijke organisatie is dat deze veelal interdisciplinair is samengesteld en min of meer werkzaam is naast de bestaande organisatiestructuren. In de nota van de Hivp. P.P.J.M. Martens zijn de doelstellingen m.i. goed omschreven. Ik zou er echter aan toe willen voegen dat een dergelijke aanpak een nationaal karakter dient te dragen en derhalve gericht is op de bestrijding van dergelijke misdrijven in Nederland. De tijdlijn dient m.i. nader in een netwerkplanning te worden uitgewerkt. Voorts lijkt het wenselijk de organisatie qua verantwoording en toezicht duidelijk in kaart te brengen. Hierbij zal m.i. zoveel mogelijk uitgegaan kunnen worden van bestaande regelingen en overlegstructuren. Op deze wijze voorkomt men dat het project een eigen koers kan gaan volgen die niet past in de beheersmatige, justitiële of politieke opvattingen. Mij staat hierbij de volgende structuur voor ogen:

Vanuit deze taakopdracht dient de Bijzondere Zaken Centrale te participieren in een projektorganisatie die (pro)actief belast is met een nationale aanpak van bedoelde misdrijven. Op deze wijze kan haar taak op dit gebied ingebet worden in een projektstructuur, waarbij de verantwoordelijkheden m.b.t. de landelijke coördinatie van informatie in de ruimste zin en die m.b.t. de operationele aanpak in het projekt gescheiden dienen te zijn, doch daarnaast volledig ten dienste van elkaar kunnen worden benut, hetgeen in de leiding van een dergelijk projektteam tot uitdrukking kan worden gebracht

RELATIE MET DE BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST EN INLICHTINGDIENSTEN.

Gelet op/en afgeleid van het gestelde in het Koninklijk Besluit van 5 augustus 1972 heeft de Binnenlandse Veiligheidsdienst en de Inlichtingendiensten tot taak gegevens in te winnen omtrent organisaties, groeperingen, en personen, ten aanzien waar-

en justitie, respectievelijk op 21 en 3 januari 1981. In artikel 3 van de Samenwerkingsregeling staan de hoofd- en subtaken van deze centrale omschreven:

Informatieve taken:

- het verzamelen, registreren en verwerken van gegevens, dienstig voor het ophelderen en voorkomen van terroristische misdrijven.
- Het verstrekken van de daarvoor in aanmerking komende gegevens aan de met de opsporing daarvan belaste organen.
- Het coördineren van informatie, benodigd voor een doeltreffende opsporing van die misdrijven.
- Het in nauw overleg met andere diensten gericht inwinnen en analyseren van informatie ter verificatie of ondersteuning van binnengekomen gegevens.

W.O.B.

- Een stafgroep heeft een begeleidende en toezichthoudende taak in haar pakket. In deze stafgroep hebben zitting de Procureur Generaal, de Hoofdofficier van Justitie, de Landelijke en Behandelende Officier van Justitie, een vertegenwoordiger van de Binnenlandse Veiligheidsdienst, alsmede een aantal vertegenwoordigende Officiers van Politie van diverse korpsen of districten. Onder laatstgenoemde kunnen leden zijn van de Advieskommissie Terrorisbestrijding.
- De leiding van het project berust bij een aangewezen politie-officier van een gemeentepolitie-korps of district van de rijkspolitie alsmede bij een politie-officier van de Centrale Recherche Informatiedienst (Bijzondere Zaken Centrale) waarbij m.i. een taakverdeling op zijn plaats is m.b.t. operationele verantwoordelijkheid en m.b.t. verantwoordelijkheid m.b.t. landelijke informatieverzameling, registratie, bewerking analyse.
- Laatstgenoemde verdeling komt ook tot uitdrukking in de beide projectteams t.w. het informatieteam en het operationele team.

Het informatieteam heeft tot taak het verzamelen, registreren, bewerken en analyseren van beschikbare informatie t.b.v. en ondersteunend aan het operationele team, die de executieve aanpak tot haar competentie heeft. Ten dienste van beide teams kan ondersteuning plaatsvinden middels gerichte informatie-inwinning, bijvoorbeeld met behulp van tap's, informanten, technische ondersteuning e.d. Vanuit de leiding van het team wordt hierbij overleg gepleegd en vindt informatie-uitwisseling plaats met de Binnenlandse Veiligheidsdienst, waarbij in nauw overleg met de betrokken Officier van Justitie de te volgen strategie wordt vastgesteld.

DE ZWARTE 22

Schematisch ziet bedoelde projectorganisatie er als volgt uit :

STAFGROEP
 - P.G./U.O.V.J./O.V.J.
 - B.V.D.
 Adviescomm. - - - - - vert.w. distr. en
 Terr.bestf. - - - - - korpsen
 - C.R.I.

LEIDING TEAM
 B.V.D. Politie-officieren
 C.R.I./Korps/Distr.
 Coördinator/Administr.

INFORMATIETEAM

Verzamelen
 Registreren
 Bewerken
 Analyseren

Ondersteuning
 Observatie
 tap's
 informanten
 e.d.

OPERATIONEEL TEAM

Leesploeg
 Administratie
 Verhoorkoppels
 e.d.

Contactrijksrechercheurs met korpsen/districten e.d.

6. Huisvesting :

Gelet op het landelijk karakter van de projectmatige aanpak en de taak van de Bijzondere Zaken Centrale lijkt het m.i. voor de hand liggend het team bij de Centrale Recherche Informatiedienst te huisvesten. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van alle faciliteiten die de C.R.I. biedt, zoals computer, centrale bestanden, interpolcontacten, tap-faciliteiten, contactrechercheurs e.d.

7. Personele invulling :

Door de Centrale Recherche Informatiedienst zal grotendeels zorg worden gedragen voor de personele invulling van het informatieteam. Hiertoe zal de desk binnenland ten dienste worden gesteld van het project, hetgeen zowel administratieve als politieke inbreng betekent. De contactrechercheurs werkzaam voor de Bijzondere Zaken Centrale in de vijf ressorts van de Procureurs Generaal zullen primair ten dienste staan van het projectteam.

W.O.B.

8. Convenant :

Gelet op de grootschalige en langdurige strekking van één en ander zal, mede gelet op de rechtspositionele gronden, een convenant tussen alle betrokken disciplines worden opgesteld.

9. Bijlage :

Bij deze nota is een overzicht gevoegd van de voor coördinatie in aanmerking komende misdrijven ter aanvulling op die welke door de Hivp. Martens zijn vermeld.

Den Haag, 15 september 1986.

Wvd. Hoofd van de Bijzondere Zaken Centrale

B.N. Barendregt.

OORLOGSVERKLARING

APV. De kit vroeg bij de kraak of er sprake was van mensen die in nood zaten (dit zijn ze verplicht met de nieuwe APV-bepaling, als het om mensen in nood gaat mag er niet ontruimd worden). Er was natuurlijk sprake van nood, en toch is er ontruimd en zijn er mensen gearresteerd. De politie scheen zelf niet zo goed te weten wat ze met de arrestanten aan moesten, ze zijn vrijgelaten zonder dat ze hun naam hebben gezegd.

Op woensdag 16 december stemde de Nijmeegse gemeenteraad over het anti-kraak-artikel. Zoals was verwacht stemde de meerderheid voor, alleen klein links, D'66 en een klein deel van de PvdA stemden tegen.

Het artikel, dat nu dus is opgenomen in de APV (algemene politieverordening), houdt in dat kraken verboden is en strafbaar wordt gesteld. De maximumstraf is 5000 piek. Het kraakverbod geldt ook voor reeds gekraakte panden, tenzij de bewoners kunnen aantonen dat zij al voor de invoering van de bepaling in het pand woonden en er sindsdien onafgebroken hebben gewoond.

Er bestaat in Nijmegen al langer een anti-kraak-artikel, sinds 1982 in de vorm van een 'overlastverordening'. Het verschil met de nieuwe bepaling is dat kraken wel verboden, maar niet strafbaar was. Op grond van de overlastverordening konden politie en justitie niet op eigen initiatief ontruimen. Nu kraken strafbaar is geworden, verschuift de verantwoordelijkheid voor ingrijpen van B&W naar politie en justitie.

Bij behandeling van het artikel in de Nijmeegse gemeenteraad zag het blauw van de katten, er mocht bijna niemand naar binnen. Binnen werden opnames gemaakt die direkt werden uitgezonden op een monitor in de hal. Geen vuurwerk dus bij de behandeling. Woensdagnacht werden er 2 pandjes gekraakt. Ze werden direkt door de politie ontruimd, en 7 mensen werden gearresteerd. Zij kwamen donderdagmiddag weer vrij, onduidelijk is nog steeds op welke gronden de mensen zijn gearresteerd, en of het is gebeurd volgens de nieuwe of de oude

DEV-RIMCI SOL

REVOLUTIONAIR LINKS

DEV-SOL OVER DE STRIJD IN WEST EUROPA (1983)

De pacifisten en de opportunisten hebben de klassenstrijd voor eeuwig op vakantie gestuurd. De strijd van de uitgebuite klasse/volkeren tegen het fascisme wordt door deze groepen gedepolitiseerd, m.a.w. ongedaan gemaakt. Deze pacifisten, opportunisten en revisionisten hebben de strijd met hun depolitiserende gedrag erg beïnvloed. Het is ook begrijpelijk waarom zij deze weg gekozen hebben. Natuurlijk willen zij het imperialisme hier in West-Europa niet verstoren, zij hebben juist voor een zachte en schadeloze strijd tegen de imperialistische mogendheden gekozen. Deze ideologen hebben aan de ene kant de rol van het fascisme in Turkije onderschat, aan de andere kant hebben ze de rol van de NAVO in de politieke arena van Turkije onderschat. Parallel aan deze politieke ontwikkeling werd door deze groepen dan ook de steun van de Europese imperialisten niet verhinderd. In landen als Turkije waar het fascisme een blijvende factor is, zal ook altijd sprake zijn van een continue strijd tegen het fascisme. In een dergelijke politieke conjunctuur is het duidelijk maken van onze aanwezigheid een historische verplichting voor de revolutionairen. De aanwezigheid in de westeuropese landen betekent voor ons dat we ons moeten bewaken op het gebied van onze klassenstrijd en professioneel te werk moeten gaan. Dat moeten onze kenmerken zijn. Dev-Sol ziet als haar taak buiten Turkije:

- het winnen van de steun van de proletariërs en van de democraten hier in de westeuropese landen.
- het opbouwen van relaties met organisaties die een strijd voeren voor nationale onafhankelijkheid.
- het organiseren van een ideologie en een politiek met een internationaal karakter.
- continue steun van een democratische pers tegen het fascisme in Turkije.
- d.m.v. acties de terreur van het fascisme tegen het volk in Turkije wereldwijd bekendmaken.
- onze revolutionaire organisatie vanuit West-Europa versterken,

zowel op economies als op technies gebied.

AKTIES RONDOM DE VERKIEZINGEN

De afgelopen maanden is er in Turkije veel gebeurd rondom de verkiezingen van 29-11. In het kader van de campagne tegen de verkiezingen (Dev-Sol had o.a. een oproep gedaan tot een boycot) werden in Istanbul bomaanslagen gepleegd op 5 banken. Met deze bomaanslagen werd tevens de moord op een Dev-Sol militant herdacht. Deze was op 27-10 na een vuurgevecht dat bijna een uur duurde doodgeschoten door de smeris. Zijn metgezel werd gearresteerd. Zwaar gewond werd hij in het ziekenhuis opgenomen. Ondanks zijn verwondingen werd hij na één dag al overgebracht naar een politiebureau om verhoord te worden.

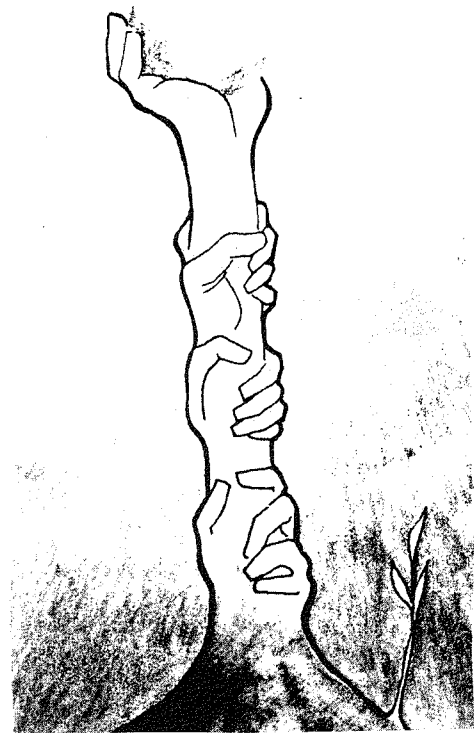
In de weken vlak voor de verkiezingen werden vnl. in de grote steden pamfletten uitgedeeld. Bussen van het openbaar vervoer werden gekaapt om er toespraken in te houden en voor hetzelfde doel werden gewapend kafé's bezocht. Er vonden illegale demo's plaats en in o.a. Ankara en Istanbul werden spandoeken opgehangen met daaraan explosieven bevestigd. Deze bleven dan ook geruime tijd hangen. Dev-Sol speelde het zelfs klaar om spandoeken aan politiebureau's te bevestigen.

TAYAD

Op 7 december werd er in Istanbul gedemonstreerd door 1500 mensen. De demo was georganiseerd door TAYAD (organisatie voor familieleden van gevangenen en veroordeelden). Geëist werd de vrijlating van de politieke gevangenen en de afschaffing van het verplicht dragen van één type gevangenskleding (uniformen). Deze demo vond plaats tijdens processen tegen Dev-Sol-gevangenen. Tijdens

deze processen verscheurden de gevangenen uit protest hun uniformen.

In de burgerlijke pers verschenen artikelen met koppen als "Strip-tease-show door Dev-Sol - de gevangenen zijn nog niet braaf geworden". Dat zullen ze nooit worden ook!

Deze tekening is door een gevangene gemaakt en naar buiten gesmokkeld. De 4 handen symboliseren de 4 gevangenen die zijn omgekomen tijdens de hongerstaking in 1984.

IN DE BLAUWE AANSLAG, 5-1-1988

Op 5-1-1988 organiseert het Solidariteitskomitee voor Tayad (vereniging voor familieleden van gevangenen en veroordeelden in Turkije) een solidariteitsavond in de Blauwe Aanslag onder het motto:

"Geen amnestie maar vrijlating van politieke gevangenen in Turkije".

Het voorlopige programma:

- video over een Turkse theatergroep.
- video over Tayad-acties in Turkije. Deze video is in Turkije gemaakt.
- diaserie.
- sprekersters

TAYAD-SOLIDARITEITSAVOND

Onderstaande is een weergave van enkele gesprekken met sympathisanten van de Turkse revolutionaire beweging Devrimci Sol (Dev-Sol; Revolutionair Links). Tevens werd geput uit een interview met hen in AANZET nr. 4; 28 juli 1987.

"Onze ideologie van gewapende strijd is destijds opgezet en uitgewerkt door Mahir Cayan, leider van THKP/C (Partij van het Volksbevrijdingsfront) en geïnspireerd door de ervaringen van Ho Chi Minh en Che Guevara. Deze ideologie ziet de gewapende strijd als hoogste vorm van politieke strijd, die onverbrekelijk verbonden dient te zijn met andere strijdvormen: academische, economische en democratische strijd. Gewapende acties zijn niet bedoeld voor militaire vernietiging, maar als politieke propaganda. Door de enorme repressie tegen linkse politieke krachten kan in Turkije een linkse, revolutionaire beweging slechts bestaan op basis van de gewapende strijd. Als wij destijds de wapens niet hadden opgenomen, waren we allang bij allerlei militaire acties van de kaart geveegd. Het propagandaspect van onze acties blijkt uit de vorm die wij ervoor kiezen. Vanaf 1979 werd het velen duidelijk dat de politieburo's steeds meer in foltercentra veranderden. We hebben toen verscheidene politieburo's gewapenderhand bezet, de politie ontwapend, de gevangenen vrijgelaten en spandoeken en leuzen achtergelaten.

In 1984, in de campagne tegen de schijndemocratie, hebben we ook veel acties uitgevoerd tegen de Moederlandpartij (van de huidige premier Özal, typ.), die wij de civiele junta noemen. Op het hoogtepunt van de campagne hebben we in één uur tijd elf van hun kantoren opgeblazen. Onder de aangebrachte spandoeken hebben we explosieven gehangen, zodat men die niet weg durfde te halen.

Het primaire doel van onze acties is altijd naar de bevolking gericht; ze zijn erop gericht om de mensen zich met de revolutionaire strijd te laten vereenzelvigen."

"Turkije heeft enorm strakke banden met West Europa. Het is lid van de NAVO, en veel Westeuropese multinationals hebben er vestigingen: Shell, Unilever, Ford, Renault, Fiat, noem maar op. Philips en Shell hebben er grote investeringen gedaan, en Unilever beheerst bijvoorbeeld 60% van de Turkse markt voor slaolie en margarineproducten. Veel van de vestigingen van Europese multinationals werken in Turkije onder een andere naam. Men importeert dus eerst de eigen producten of halfabrikaten, zet er een stempel 'Made in Turkije' op, en kan dan zonder beperkingen weer exporteren naar landen als Iran, Libië of andere landen in het Midden Oosten waarvoor vanuit Europa allerlei exportbeperkingen heersen.

Keulen door sympathisanten van Dev-Sol op 2 november 1982, de organisaties Dev-Sol en Halk-Der in de Bondsrepubliek verboden. Bij die bezetting werd het aanwezige personeel gegijzeld. Na zeventien uur beëindigden de bezetters hun actie, en werden gearresteerd. Drie maanden later werden, na een Duits ministerieel bezoek aan Turkije, bovengenoemde organisaties verboden. Tijdens het proces tegen de bezetters -in 1984; al die tijd hadden ze, deels geïsoleerd, vastgezeten- was er een golf van solidariteitsacties. Anti-imperialistische groepen voerden aanslagen uit tegen Leopardtanks, en de Revolutionaire Zellen bliezen het archief van het Turkse konsulaat in Keulen op."

"In Turkije hadden veel intellectuelen, democraten, intellectuelen en sociaal democraten al hun hoop gevestigd op de door de junta gelanceerde 'demokratiseringscampagne'. Hierdoor gesterkt kon de 'civiele junta', onder leiding van Özal en de Moederlandpartij, hernieuwde aanvallen openen op de revolutionair linkse beweging, en dan vooral tegen de politieke gevangenen in de militaire kerkers. En het werkt in de kerkers door. De mooie verhaaltjes van de junta, en de door hen voorgespiegelde utopie van de naderende democratie zaaide twijfel, en verhinderden zo dat de noodzakelijke stappen werden genomen om het allemaal door te prikken. Feit blijft, dat er voor revolutionair

dev

sol

Mits er geen gevaar was voor omwonende bevolking, hebben we meerdere malen na afloop van onze acties de politieburo's opgeblazen. De folteraars werd gemaand om te stoppen met martelen. Deden ze dat niet, dan werden ze gestraft. Zo hebben we de kommissaris van politie in Istanbul doodgeschoten. Deze man had als meest geliefde verhoormethode het verkrachten van (klein)dochters van gevangenen genomen revolutionairen, waarbij dezen aanwezig moesten zijn. Een aantal sloeg door, en gaf daarbij ook namen door. Daardoor hadden wij veel mensen verloren. Zo'n schoft, die zoveel littekens in de maatschappij achterliet, mocht niet langer in leven blijven.

Een ander voorbeeld. Toen er grote vraag naar (en tekort aan-) voedsel was, en de zwarte markt welig tierde, hebben we gewapenderhand een aantal vrachtwagens van de Zwitserse voedselmultinational Migros aangehouden, en naar de krottenwijken geloodst. Daar hebben we de ladingen voedsel aan de bevolking uitgedeeld. Niet dat we daarmee het probleem opgelost hadden, maar we lieten de mensen wél zien dat er meer dan genoeg voedsel was.

Voor de coup hebben we in veel buurten (in m.n. Istanbul en Izmir) gewapende strijd-equipen tegen de fascistische terreur opgericht. De fascistische knokploegen konden zich in die buurten niet meer laten zien, en de politie slechts met moeite. Daardoor wisten we ook vrouwen te winnen bij de bevolking.

Meteen na de coup in 1980 moest de EEG, onder druk van vele internationale protesten, officieel het standpunt innemen dat Turkije geen democratie (meer) was, en dat de situatie eerst diende te verbeteren voordat van verdere toenadering sprake kon zijn. Vanaf 1984 doet het Turkse regime het dan ook voorkomen alsof er een 'proces van democratisering' op gang aan het komen is. Langzamerhand werden de verboden op het bedrijven van politiek iets versoepeld. Er vinden geen executies meer plaats. Het martelen gebeurt niet meer systematisch (maar nog wel regelmatig, en even wreed als voorheen), de censuur is minder strak geworden. Het geeft allemaal iets meer ruimte, het is iets minder slecht, maar het is zeker geen oplossing. Ondanks alle 'demokratisering' is de uitbuitingsgraad er beslist niet minder op geworden. Voor de EEG, dus ook voor Nederland, is het echter meer dan voldoende dat Turkije alleen maar uiterlijk een klein beetje op een democratie begint te lijken. Men wijst op de kleine, cosmetische veranderingen, en constateert dat handel drijven met het fascistische regime verder geen probleem meer is. In Duitsland hebben dergelijke overwegingen overigens nooit een rol gespeeld. De Bondsrepubliek heeft vanaf het eerste begin de junta economisch én militair ondersteund en met hen onder één hoedje gespeeld. Zo werden in 1983, waarschijnlijk naar aanleiding van de gewapende bezetting van het Turkse konsulaat in

links geen verschil bestond tussen de periode vlak na de coup, en de periode van 'demokratisering' die de junta zelf 'de overgangsfase' noemt."

"Wij beschouwen Turkije als een neokolonie van het imperialisme. Er is een groot verschil tussen het imperialisme van voor de Tweede Wereldoorlog, en het huidige imperialisme. Tegenwoordig worden landen niet meer door de legers van buitenlandse mogendheden bezet gehouden, maar laat men dat over aan het nationale leger of de politie, de bourgeoisie en de grootgrondbezitters. Het dient allemaal echter nog steeds hetzelfde doel: uitbuiting en winstbejag, en de onderdrukking is er niet minder om. Wel werkt deze vorm van onzichtbare bezetting veel verullender dan openlijk kolonialisme.

De revolutionairen beschouwen het als hun taak dit masker af te rukken door versterking van wat zij het 'kunstmatig evenwicht' noemen. Daarmee wordt een toestand bedoeld van enerzijds keiharde onderdrukking van alle afwijkende politieke meningen, anderzijds het opleggen van de -voor Turkije tamelijk nieuwe- kapitalistische (lees: westerse) structuur en cultuur: machine's, auto's, radio, televisie, enz. Anders gezegd: de bevolking wordt onderworpen aan een strakke kapitalistische hiërarchie, en apatisch gehouden door wat extra luxe artikelen enerzijds, of drakonische bestraffing anderzijds. Dat heeft erg vervreemdend gewerkt. Deze analyse

"Naarmate meer revolutionairen en andere linkse mensen in de bajes terecht kwamen, verplaatste een deel geldt overigens niet alleen voor Turkije, maar kan feitelijk voor veel voormalige kolonies gemaakt worden. Dev-Sol heeft zich ten doel gesteld dit 'evenwicht' te verstoren door aan te tonen dat de militaire poot waar het op steunt, niet onaantastbaar is. Turkije leeft al honderden jaren onafgebroken onder totalitaire en/of fascistische regimes, en de onderdrukkende structuren zijn diep ingesleten. Alleen vastberaden, onverschrokken bewegingen zijn in staat om het vertrouwen van de bevolking te winnen. Met haar acties van gewapende strijd wil Dev-Sol aantonen dat het militaire apparaat niet onaantastbaar is. Dat de revolutionaire krachten sterker worden, en altijd weer terug zullen komen. En daarnaast willen we een perspectief ontwikkelen vanuit het socialisme. Uiteindelijk zal die strijd tegen het kunstmatig evenwicht uitmonden in een langdurige volksoorlog vanaf het platteland, waarbij de steden zullen worden bezet door stadsguerilla. Het platteland van Turkije, met haar beperkte infrastructuur (slechte of geen wegen, nauwelijks elektriciteit) wordt beschouwd als de achilleshiel (zachte buik) van het imperialisme. In de steden is, door de massale aanwezigheid van leger en politie, de strijd veel moeilijker."

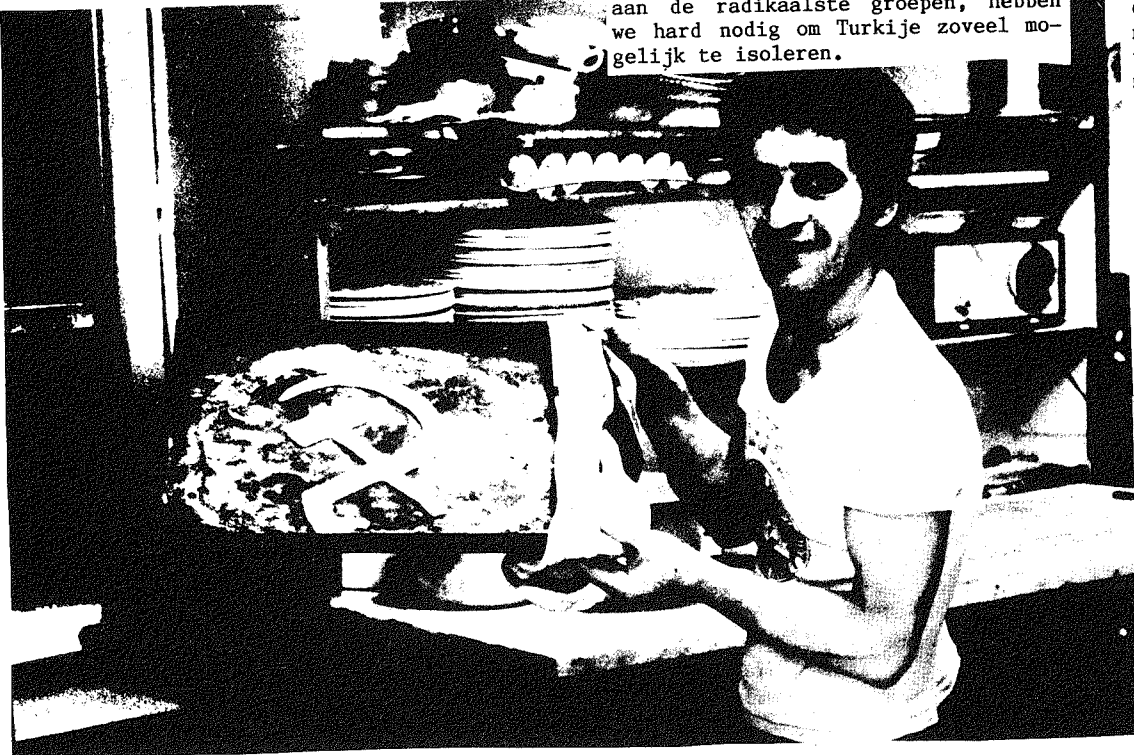
van de strijd zich daarheen. De gevangenen zélf vormden immers het meest doorslaggevend bewijs dat de praatjes van de junta over 'demokratisering' vals waren. Door telkens weer de aandacht van de wereldopinie op zichzelf te richten haalden de politieke gevangenen het vriendelijke gezicht van de fascistische telkens genadeloos onderuit. Zo begonnen op 11 april 1984 een aantal gevangenen van Dev-Sol en militanten van TIKB (Kommunistische Verzetsbond Turkije) met een hongerstaking. Vier van hen gingen door totdat de dood er op volgde, en zij werden het eerste symbool van de politieke strijd in de Turkse militaire bajes. Bovendien stelde deze 'doodvast'-actie een zeer duidelijke daad tegen de binnen de linkse beweging opererende rechtervleugel, die zich steeds verder uitbreidt."

"Op het ogenblik verblijven er meer dan honderdduizend linkse mensen buiten Turkije in ballingschap. Allemaal hebben ze in Turkije te vrezen voor vervolging, marteling, gevangenis- of doodstraf. De mensen die hier in Europa actief zijn in de strijd tegen de junta en het imperialisme zijn geen leden van Dev-Sol, maar sympathisanten. Na de coup besloten militanten en kader van Dev-Sol om niet naar het buitenland te vluchten. Het vertrouwen dat de bevolking in hen stelde mocht niet beschaamd worden, en de militante strijd voor de revolutie moest worden voortgezet. Veel van de Dev-Sol sympathisanten in Europa waren daar al om te werken, toen in 1980 de staatsgreep kwam. Zij zien het als hun taak om in het buitenland een solidariteitsbeweging op te zetten voor de anti-imperialistische strijd tegen het Turkse regime. De solidariteit van democratische krachten, variërend van kerken tot aan de radikaalste groepen, hebben we hard nodig om Turkije zoveel mogelijk te isoleren."

Daarnaast wordt economische en technische bijstand verleend aan de revolutionaire beweging in Turkije, bijv. auto's, of de inrichting van illegale Dev-Sol ziekenhuizen.

En verder bereiden we ons voor op de terugkeer naar Turkije, zodra dat weer mogelijk is. Binnen de beweging discussiëren we veel over de politieke ontwikkelingen in Turkije, en over de te voeren strategie. Verder houden we ons bezig met onze eigen positie, hier in Europa. Tegen de pasjeswet voor buitenlanders bijvoorbeeld. Maar ons hoofddoel is de strijd in Turkije. In Turkije zelf begint het laatste jaar het verzet weer op te laaien. Het laatste half jaar is er sprake van een sterke oppositie door de jeugd. Er zijn inmiddels massale botsingen geweest tussen studenten en de politie. Tijdens een niet aangeelde demonstratie in april liepen drieduizend mensen mee, waarvan er tweehonderd werden opgepakt. Onmiddellijk gingen uit protest daartegen 260 studenten op de campus in hongerstaking. Gelijktijdig vinden in de gevangenschappen ook weer massale hongerstakingen plaats. Vrienden en familieleden van gevangenen hebben zich georganiseerd, en er zijn veel illegale- of gewapende demonstraties. Revolutionaire arbeiders zijn bezig met de heroprichting van DISK (konfederatie van revolutionaire vakbonden), die na de coup verboden werd. In veel en hoewel staken in Turkije door allerlei wetten vrijwel onmogelijk is, duren sommige stakingen al maandenlang.

En ondanks dat er hoge boetes op staan, hebben meer dan een miljoen mensen geweigerd om mee te werken aan het laatste paradepaardje van de demokratisering: het referendum over de terugkeer van de partijen in het Turkse politieke leven. Overigens, de nu uitgeschreven verkiezingen - in november van dit jaar - zullen niets veranderen aan het repressieve klimaat in Turkije. Zelfs als de sociaal-demokraten de macht zouden overnemen, en die kans is verwaarloosbaar klein omdat het Turkse verkiezingssysteem enkele rekenkundige eigenaardigheden bevat, hebben ze al aangekondigd dat ze de bestaande structuren niet zullen aantasten. Ózal zal wel winnen; vorige keer had hij veertig procent van de stemmen, maar toch bleek zestig procent van de Tweede Kamerleden tot zijn Moederlandspartij te behoren....

BAGA MOYO

BAGA MOYO

1. De kraak

24-5-1987 werd Haarlemmerdijk 124 (winkelruimte) gekraakt door een groep scholieren. Het pand was bedoeld als ontmoetingsruimte en als info/actie ruimte voor en door scholieren. De ruimte werd gekraakt na een leegstand van 7 maanden. De oorzaak van de leegstand was de absurd hoge huur (f2400 tot f4000 per maand), die de eigenaar F.H. Fentener van Vlissingen aan het pand wil verdienen.

2. Het kapitalisties beleid van gemeente en regering

Ook de gemeente maakt zich hieraan schuldig. Gemeente en ondernemers willen van de Haarlemmerdijk/straat een ekonomies rendabel winkelcentrum maken. Dit met het oog op toeristen. Het welzijn van de jeugd en bewoners komt op de tweede plaats. De "socialistische" gemeente Amsterdam loopt net zo netjes in de pas met het rechtse regeringsbeleid; "bezuiniging op lonen, uitkeringen, jeugdwerk, welzijn en gezondheidszorg etc." Dit staat schrijnend tegenover: subsidies aan het bedrijfsleven: R.S.V., bouwfraude, KLM, Fokker etc. Maar dit alles terzijde.

3. S.H.V.

Zoals gezegd is ons pand 'eigendom' van F.H. Fentener van Vlissingen via zijn beleggingskantoor Flint Holding. Wij zijn best bereid een redelijke-dus rekening houdend met onze financiële positie-huur te betalen, echter niet aan Fentener v.v. omdat de familie Fentener altijd over de hoofden van verdrukte groeperingen hun geld hebben 'verdiend'.

In de twintiger jaren hebben zij mariniers gebruikt om stakingen te breken; in de tweede wereldoorlog collaborateerden zij met NAZI-Duitsland. De grootvader van F.H. Fentener onderhield een vriendschappelijke relatie met Hitler en kreeg een orde van verdienste namens Hitler opgespeld voor zijn rol in de 'Wirtschaftspolitik'. We schrijven 1987.

De familie Fentener v.v. is niet veranderd. De S.H.V. handelt in Zuidafrikaanse steenkool. Met o.a. de Shell behoren zij tot de grotere Nederlandse investeerders in het Zuid Afrikaanse apartheidregime. Na enkele binnenlandse brandjes in filialen trok het SHV bedrijf 'MAKRO' zich terug uit Zuid Afrika. Niet bepaald een ethische overweging dus. De SHV zit er dus nog (met steenkool).

4. BAGA MOYO

Wij hebben het pand 'BAGA MOYO' gedoopt. Baga Moyo betekent zoveel als "daar waar mijn ziel achter bleef" een plaatsje in Tanzania waar de zwarte mensen als slaven werden weggevoerd. Dit zegt iets over onze betrokkenheid met de strijd voor een vrij Azania (nu nog diktatoriaal Zuid-Afrika). Onze plannen waren en zijn nog (!):

- Een scholieren spreekuur waar scholieren terecht kunnen met problemen zoals met ras-, fas-, sexistiese leraren/leraresen.
- Een huiswerkklas. Ook kunnen hiervoor aparte afspraken gemaakt worden en worden nog werkeloze leraren/essen gezocht.
- Er worden maaltijden geserveerd.
- Er is een zeefdrukruimte.
- Er zijn activiteiten tegen apartheid en last but not least....Gezelligheid.

Wij hebben behoefte aan deze mogelijkheden en kunnen deze zelfstandig en zonder subsidie verwezenlijken op de Haarlemmerdijk 124, terwijl Frits de boel toch maar leeg laat staan..

5. De Ontruimingstruuk

De advocaat van Flint Holding heeft verschillende groepen gedagvaard: "Vereniging het scholierenkomitee", "vereniging BAGA MOYO" en een anonieme dagvaarding. Dit laatste zou nooit gelukt zijn, omdat de leegstandswet niet geldt voor bedrijfsruimten. Tijdens de rechtszaak bleek dat de advocaat van Flint Holding de dagvaarding voor vereniging het scholierenkomitee en de anonieme dagvaarding in had getrokken. De dagvaarding voor de vereniging BAGA MOYO bleef dus over. De gedachtengang van de advocaat van Flint Holding komt er op neer dat hij zegt, dat BAGA MOYO een vereniging is omdat ze onder één naam naar buiten treedt. Er zijn verschillende redenen waarom dit niet zo is, te weten:

- We zijn allen minderjarig en minderjarigen kunnen geen vereniging oprichten.
- Ten tweede hebben wij nooit de bedoeling gehad om een vereniging te zijn en/of te worden.

Wij willen gewoon op onze manier bezig zijn, zonder dat er een straake organisatievorm is, zonder voorzitter, penningmeester en verenigingen. Wij zijn door de advocaat van Flint Holding tot vereniging gebombadeerd en klasserechter Asscher trapte hier natuurlijk in en gaf Frits gelijk (wie had anders gedacht). Fentener van Vlissingen wil niet in de publiciteit komen, omdat het zaakje stinkt.

6. De ontruiming

Aangezien kerst en oud en nieuw voor de deur staan worden er door de mensen veel inkomen gedaan. Nu is het zo, dat de Haarlemmerdijk een drukke winkelstraat is. De winkeliers zijn dan ook bang voor schade bij eventuele rellen, vanwege de ontruiming. Hierom heeft de winkeliersvereniging bij de gemeente geëist dat er in de maand december geen ontruiming plaatsvindt. Naar alle waar schijnlijkheid wordt Baga Moyo begin of halverwege jan. '88 ontruimd (als we dit precies weten zullen we dit melden). Hierbij wilden wij dan ook een landelijke oproep doen aan mensen die ons willen helpen bij het verdedigen van ons pand. We hebben veel mensen hiervoor nodig, dus komt allen!!! En bereid je voor op een zware lichamelijke en eventueel geestelijke strijd. De groetjes van BAGA MOYO scholieren en hopelijk tot ziens.

Over BAGA MOYO is nog het volgende te melden. We zijn nog steeds bezig met barikaderen, en het vergaren van barikade materiaal. Er is helaas een klein probleem op komen dagen. We zitten met een financieel tekort. Hierbij vragen wij dan ook aan de lezer/es een financiële bijdrage. Je kan al net geld wat je kan missen storten/overmaken op het volgende bankrekening nr. ten name van Baga Moyo Nr. 351774610 Rabobank Amsterdam (we doen speciaal een beroep op kraakkafé's). Baga Moyo zou hiermee erg geholpen zijn, aangezien we nog veel dingen moeten kopen. Hier is dus geld voor nodig.

afzonderlijke Baga Moyo sympathisanten.....

DE ZWARTE 28

Tijdens de bezetting van het kantoor van Flint Holding zijn er wat dingen verdwenen. Gelukkig voor ons is er het een en ander teruggevonden:

Dit is uit een brief van de advocaat van Frits aan het makelaarskantoor.

Na uitvoerige bestudering der correspondentie, besprekingen met Mr de Bouter en de heren Holtzappel, Poll en Idenburg kom ik tot de navolgende beschouwingen.

U suggereert een ontruimingsprocedure via Autocares. Voorafgaand aan de vraag of een dergelijke procedure oplossing zou bieden, moet wel vaststaan dat tussen u c.q. de eigenaar van het perceel en Autocares een huurovereenkomst bestaat. Afgaande op de correspondentie en hetgeen ik mondeling heb vernomen van Mr de Bouter en de heren Idenburg en Poll meen ik dat een dergelijke conclusie voor de hand ligt. In de brief d.d. 22 april j.l. van Mr de Bouter zijn de partijen elkaar al zeer dicht genaderd; de telex van laatstgenoemde d.d. 20 mei j.l. maakt een en ander nog sterker; immers, Mr de Bouter heeft het alleen nog over de datum van ingang van de huurovereenkomst danwel de ingang van de betalingsverplichting van zijn cliënte. Van de heer Poll begreep ik dat ondertekening van het huurcontract in feite afhangt van goedkeuring van Monumentenzorg t.a.v. een tweede uithangbord.

is ondertekend duidt daarop. Hier komt bij dat ondertekening van het huurcontract, juridisch gesproken, van geen betekenis is voor de vraag of er wilsovereenstemming tussen partijen was bereikt.

Men kan een en ander ook anders uitleggen. Er is geen schriftelijk bericht uwerzijds gekomen dat medewerking van Autocares op voorwaarde van de ontbinding van de overeenkomst niet werd toegestaan. Het ligt voor de hand aan te nemen dat een huurder die nog geen huurcontract heeft ondertekend, in een dergelijk geval alleen dan zijn handtekening zal zetten, wanneer hem ontslag van zijn verplichtingen in het vooruitzicht wordt gesteld, indien ontruiming niet wordt verwezenlijkt. Het feit, dat geen exemplaar van de telefax te uwer kantore is achtergebleven c.q. achtergelaten, zal door Autocares in haar voordeel worden uitgelegd.

Bovengenoemde punten samenvattend kom ik tot de conclusie dat er wellicht hardgemaakt kan worden dat er tussen partijen wilsovereenstemming bestond, maar dat het van de verschillende verklaringen van de bij deze affaire betrokken personen zal afhangen of Autocares geacht moet worden ontslagen te zijn uit de verplichtingen van het huurcontract.

Mijns inziens heeft dat voor de door u gesuggereerde procedure de navolgende consequenties:

1. gezien het standpunt van Autocares zal in ieder geval niet de "bekende" Huidenstraat-constructie toepasbaar zijn. Ik versta daar onder een procedure, waarin de huurder de verhuurder dagvaardt tot lege oplevering. Dit is de constructie, die in feite door de Hoge Raad is gehonoreerd. Deze procedure zou ook niet geloofwaardig zijn, nu de Spanjaarden aan de krakers hebben medegedeeld zich uit de huurovereenkomst terug te trekken. In ieder geval zou de President in dit geval aannemen dat er sprake is van een schijnhandeling.
2. Een minder vaak toegepaste procedure zal wellicht wel tot de mogelijkheden behoren: verhuurder dagvaardt huurder tot het ingebruiknemen van het gehuurde als een goed huisvader waartoe huurder de krakers dient te ontruimen. In het verleden heb ik ooit een dergelijke procedure gevoerd, waarbij de President de vordering in eerste instantie afwees, maar het Hof de vordering toewees.

In ieder geval is de eigenaar voor het instellen van deze procedure niet afhankelijk van Autocares.

3. Het probleem in deze is wel dat Mr de Bouter zich zal verzetten.

Ik heb hem voorgehouden dat zijn cliënten kunnen kiezen: of zij verzetten zich, maar lopen het risico om bij toewijzing gehouden te zijn de huur te betalen, of zij refereren zich zonder dat een toewijzend vonnis hen kan worden tegengeworpen voor wat betreft de huurbetalingen.

Het valt verre te prefereren dat Mr de Bouter zijn medewerking geeft.

Allereerst zijn zijn cliënten gevestigd in Spanje, hetgeen ten-uitvoerlegging van het vonnis niet eenvoudig maakt; ten tweede zal bij verweer in ieder geval een voorlopig getuigenverhoor noodzakelijk zijn; ten derde zal de President die op zich tegen een dergelijke constructie afwijzend staat, helemaal niet voor toewijzing voelen, in geval van tegenspraak.

4. Mocht Mr de Bouter door de knieën gaan en meewerken aan de door ons voorgestelde procedure, dan acht ik toch de kans groot dat de President de vordering afwijst; ik verwacht wel dat het Gerechtshof daar anders over oordeelt. Stel dat een toewijzend vonnis wordt verkregen bij het gerechtshof, dan zullen de krakers zonder enige twijfel een executiegeschil opwerpen, waarin ik vermoed dat de President hen gelijk geeft. Ook dan zal weer een appèl noodzakelijk zijn.

Al met al zal een Huidenstraatconstructie niet op korte termijn in het gewenste effect sorteren. Er zijn echter nog andere mogelijkheden.

Allereerst valt te denken aan een procedure op basis van de Leegstandswet. Echter, bij vonnis d.d. 16 april j.l. heeft de President n.a.v. een vordering tot ontruiming van een bedrijfspand het navolgende overwogen:

" nu eiseres voornemens is de betreffende ruimte aan te wenden voor eigen gebruik als kantoor/respectievelijk opslagruimte, kan niet langer worden geoordeeld dat het door invoering van de leegstandswet geboden instrumentarium om anonieme bewoners/gebruikers in rechte te betrekken of voor een situatie als de onderhavige is geboden: de onderhavige vordering strekt er immers niet toe om - uit een oogpunt van doelmatige woonruimteverdeling - onnodige leegstand te bestrijden, terwijl de ruimte waarvan de ontruiming wordt gevorderd evenmin onder de begripsomschrijving van een woning of gebouw in de zin van art. 1 Leegstandswet".

Het moge duidelijk zijn, dat de President een vordering op basis van de Leegstandswet zeker afwijst. Dit neemt niet weg dat het standpunt van de President aanvechtbaar is. Ik vermoed dan ook dat het Gerechtshof ook hier weer een andere mening heeft. Mij is bekend dat een collega thans doende is een appèlprocedure voor te bereiden.

De weg om via het Openbaar Ministerie wegens lokaalvredebreuk ontruiming te verkrijgen lijkt mij zo goed als afgesloten. Ook al zou u een getekend exemplaar van het huurcontract bezitten dan denk ik nog niet dat de Officier tot ontruiming zal overgaan. In feite moet nl. Autocares aangifte doen, zijnde het bedrijf dat de winkel al in gebruik had. Uit het kraakkrantje krijg ik de indruk, dat ten tijde van het kraken de winkel - in ieder geval schijnbaar - leeg was.

Ten slotte resteert de mogelijkheid om de krakers als een zgn. vereniging te dagvaarden. Uit hetgeen in de etalage wordt tentoongespreid, leid ik af dat wij hier te doen hebben met een gezelschap scholieren. Enerzijds spreekt met van het "Scholencomité Amsterdam", anderzijds van de "Scholierenradio". De namen waaronder men opereert is die van "Baga Moyo". Men roept leraren op om scholieren bijles te komen geven. Juist omdat er sprake is van omliggende activiteiten en men onder een naam opereert, acht ik het niet onmogelijk dat de Rechter de krakers als entiteit zal zien. In het verleden is reeds meerdere malen uitgemaakt, dat een groep krakers als vereniging te dagvaarden is. Juist omdat de activiteiten van de krakers verder gaan dan "het gezamenlijk bewonen" acht ik een procedure kansrijk. Ook hier geldt weer dat de President zich terughoudend zal opstellen en verwacht ik meer van het oordeel van het Gerechtshof. Ik denk wel, dat de President eerder een dergelijke vordering zal honoreren dan de Huidenstraatconstructie op basis van de Leegstandswet.

Resumerend zie ik drie mogelijkheden:

a. het starten van een al dan niet vrijwillige Huidenstraatconstructie, naar alle waarschijnlijkheid voorafgegaan door een voorlopig getuigenverhoor. Mijn verwachting is dat de President de vordering zal afwijzen waarna appèl moet worden ingesteld. Vervolgens houd ik rekening met een executiegeschil, waarbij eventueel weer van een negatief vonnis geappelleerd moet worden.

b. Het starten van een procedure op basis van de Leegstandswet. De President zal de vordering afwijzen, waarna appèl moet worden ingesteld. Waarschijnlijk heeft het gerechtshof ten tijde van het instellen van het appèl al in een andere zaak zijn visie gegeven.

c. Het starten van een procedure jegens de vereniging "Baga Moyo".

Ik neig ertoe aan de laatste procedure de voorkeur te geven, temeer nu deze op zeer korte termijn te verwezenlijken is. Een voorlopig getuigenverhoor hoeft in ieder geval niet gestart te worden. IK denk dan wel, dat wij één of twee "scholieren" inlichtingen moeten laten inwinnen ter plekke.

Daarnaast blijft het natuurlijk mogelijk om tegelijkertijd een Huidenstraatprocedure te starten. Ik zie daarbij echter nog wel een probleem. Vermeld ik in de dagvaarding tegen de vereniging dat in feite verhuurd was dan wijst de President mogelijk de vordering af met de overweging, dat de huurder voor ontruiming moet zorgdragen. Rep ik daarentegen met geen woord over de huurovereenkomst en wordt de procedure tegen de vereniging verloren, dan zal de President in de Huidenstraat-procedure ons voor de voeten werpen dat het bestaan van een huurovereenkomst ongeloofwaardig is, nu de eigenaar ten tijde van de eerste procedure niets over de huurovereenkomst heeft gemeld.

Ik stel het navolgende voor. Op korte termijn wordt in een gecombineerde dagvaarding de vereniging "Baga Moyo" alsmede "hen die zonder recht of titel verblijven"

BUILD A

REVOLUTIONARY

Amerika, wat weten we er eigenlijk van. Zeker op het gebied van verzet, protest, actiebewegingen etc. weten we hoegenaamd niets. Ook in Amerika zijn groepen actief, die voor de illegaliteit en directe acties hebben gekozen. Hieronder volgen twee kommunikees van dergelijke groepen. Enigzins gedateerd, maar interessant omdat ze enig inzicht verschaffen over de politiek van deze groepen. Voor de twee kommunikees staat een inleiding over de politieke situatie in Amerika. De inleiding is geschreven door Alan Berkman.

Deze revolutionaire anti-imperialist is een politieke gevangene. Hij werd in mei 1985 gearresteerd door de FBI en is één van de 18 noord-amerikanen die sinds 1980 zijn gearresteerd op beschuldiging deel te zijn van, de steun aan, of de ontwikkeling van gewapende klandestiene organisaties.

INLEIDING

De in deze uitgave opgenomen kommunikees stralen gezamenlijk een kollektief patroon uit, dat verder gaat dan de afzonderlijke gewapende acties op zich. Ze hebben een ritme, het ritme van de revolutionaire anti-imperialistische strijd in de wereld.

De stem van Azania/Zuid-afrika schreeuwt telkens weer, steeds luider naarmate de tachtiger jaren verstrijken en de strijd op het continent harder wordt en hier de solidariteit groeit. De axies vallen de instituten en bedrijven aan die de twee blanke kolonisten-landen (Amerika en Zuid-Afrika) met elkaar verbinden en roepen op tot een massale inspanning op alle mogelijke niveaus om deze banden te verbreken, als een bijdrage aan de bevrijding van Afrika en het verslaan van de blanke overheersing.

Midden-Amerika, en directe aanvallen op de VS oorlogsmachine nemen een centrale plaats in. We zijn genoodzaakt te leren van de anti-Vietnamoorlogsbeweging en ons verzet te laten eskaleren, gelijktijdig met de voorlichting, organisatie en mobilisatie van de massa's. Deze organisaties definiëren de centrale kwestie voor de solidariteitsbewegingen in termen van de mate van effectiviteit waarin het recht op zelfbeschikking en nationale soevereiniteit van de Latijns-amerikaanse landen kan worden ondersteund. Zij wijzen het reformistische pad af dat duizenden activisten leidt naar de retorische nuances van een Congres debat dat resulteert in 28 miljoen dollar steun aan de contra's en fosforbommen voor het volk van El Salvador.

Puerto Rico, de regelrechte kolonie van de VS in Latijns-Amerika, en in toenemende mate haar belangrijkste militaire uitvalsbasis in het Caribische gebied, vormt een belangrijke verbinding tussen de Latijns-amerikaanse revolutie en de revolutionaire strijd in de VS.

De arrogantie van het imperialistische Amerika na de wrede invasie van Grenada werd doorgeprikt met aanvallen op instellingen van de Senaat, terwijl zowel Amerikaanse als Israëlische militairen werden aangevallen voor hun aandeel in Libanon. Zionisme, de meest geliefde vorm van rascisme voor de liberalen, en de meest genegeerde voor blank links werd hoog geplaatst op de agenda van de werkelijk anti-imperialistische beweging in dit land.

Het is opvallend dat alle vertegenwoordigde gewapende groepen zich verenigd lijken te hebben onder de leuze "build a revolutionary resistance movement". Het lijkt hun strategische visie te weerspiegelen hoe revolutionaire politiek structureel moet worden verbonden met de groeiende anti-interventie en anti-apartheidsbewegingen. Deze formule is duidelijk gekozen om de theorie (een

leninistische visie op imperialisme en nationale bevrijding) en de praktijk (direct verzet) te verenigen, en een koers uit te zetten tussen de twee klassieke tegenovergestelde dilemma's van links: het opportunistische geflirt met spontaan ontstane massabewegingen en het sektarische, steriele dogmatisme van degenen die wel formuleren voor, maar nooit meevechten met de massa's. Hun gewapende acties moeten worden gezien als een belangrijke bijdrage aan de verzetsbewegingen en niet- zoals sommigen suggereren- als een substituuut ervoor.- De zorgvuldig uitgekozen doelen en tactieken wijzen op een zeer zelfbewuste poging om dialecties het hoge nivo van de anti-imperialistische strijd in de derde wereld te verbinden met het lage nivo van bewustzijn en klassenstrijd in het onderdrukkende Amerika.

Denkend aan de rol van links en de anti-imperialistische beweging op dit moment doet me een argument van Frederick Douglas herinneren over de afscheidingsbeweging in de tijden voor de burgeroorlog. Ik citeer het: "Als we nu nog niet sterk genoeg zijn om een beslissend onderdeel van de oplossing te zijn, laten we dan in ieder geval een deel van het probleem zijn." Misschien kunnen de hedendaagse noord-amerikaanse illegale groepen het best worden gezien als de afstammelingen van John Brown, die de woorden van Frederick Douglas serieus nam, en die de slavernij het probleem van zowel het blanke verzet als de zwarte rebellie bracht.

Een terugkerend thema is de noodzaak voor de blanke Amerikanen, die gemobiliseerd werden door de golf van nationale bevrijding in de derde wereld, te erkennen dat er binnen de VS óók onderdrukte naties bestaan. Deze situatie-uniek binnen de belangrijkste imperialistische staten- is een sleutel voor het vooruitzicht op de revolutie hier. Er is een constante solidariteit met de gevangenen actievoerders en politieke

RESISTANCE

gevangenen van de Nieuw-Afrika/Afro-amerikaanse Natie, Puerto Rico, het Mexicaanse volk, en de autochtone Amerikaanse naties. En in de enige opgeëiste actie in 1985 ondersteunde de Red Guerilla Resistance de groeiende massale strijd van de zwarte gemeenschappen door het hele land tegen de politie-terreur met een bomaanslag op het hoofdkwartier van de New York City Politie vriendschapsvereniging.

Onvermijdelijk rijst de vraag naar de geschiktheid van gewapende acties in een periode waarin dat door de "meerderheid" niet wordt ondersteund. Deze vraag wordt met storende regelmaat gesteld door degenen die zonder moeite de relevantie inzien van pamfletten, picketlines, demo's en zelfs bezettingen, blokkades, het gooien met bloed en symboliese aanvallen op kernwapens - dat alles in een periode waarin het niet wordt ondersteund door de "meerderheid". Het antwoord is duidelijk: de relevantie van al deze tactieken wordt bepaald door de vraag in hoeverre ze bijdragen aan de doelstelling het verzet in wisselende uitingen en combinaties te maximaliseren tegen het VS-imperialisme.

Door de Amerikaanse heersende klasse een probleem te bezorgen wordt een perspectief geboden aan die delen van de blanke bevolking die zelf de kosten beginnen te voelen van de instandhouding van een imperium. Op dit moment zien we de morbide symptomen die volgens Gramsci toebehoren aan de historische perioden waarin "het oude aan het sterven is en het nieuwe niet geboren kan worden".

De dominante ideologie combineert de reactionaire metafysica van de fundamentalistische religie met de meest vulgaire vormen van materialisme. De beschaafdheid en het rechtvaardigheidsgevoel dat in de meeste mensen bestaat wordt steeds meer vervormd door rascisme en chauvinisme. Ronald Reagan is de aanvoerder van de teruggekeerde koloniale mentaliteit onder de blanke Amerikanen, die het geweld van tirannen bezien in het licht van hooggestemde principes. Het is een dodelijke vergissing.

MOVEMENT!

De heropleving van de wreedste vormen van "als je niet voor Amerika bent ben je er tegen" moedigd geweld en overheersing aan in alle sociale en zelfs persoonlijke relaties. De Amerikaanse overheid claimt onbeschaamd het recht haar latijns-amerikaanse "achtertuin" te beheersen. Aangevoerd door het ministerie van Justitie is het blanke verzet uit de jaren '70 verworden tot een offensief voor "blanke rechten". Er is een groter wordende objectivatie en uitbuiting van vrouwen, en sommigen van de psychologies zwakste delen van de samenleving laten hun macht zien door kinderen te mishandelen. De werkende klasse in de onderdrukte landen wordt uit de hoofdstroom van de economie gedrukt, en alle arbeiders zien hun rechten afgebroken worden en hun aandeel in de welvaart afnemen.

We schepen anderen op met de dood, vermoorden de ziel van ons land en leiden de wereld naar een nucleaire holocaust.

Dit is het siesteem waarvan sociaaldemocraten en veel van links denken dat het gereformeerd kan worden. Zoniet de kameraden die de volgende Kommuniquees schreven. Hun woorden, hun acties en de vorm van organisatie die zij gekozen hebben duiden allen op een lange-termijn verplichting aan de proletarische revolutie. Ze pleiten voor een strategie die de uitgebuitenen en machtelozen van de onderdrukkende staten verenigt met de leidende krachten van de wereldrevolutie, de nationale bevrijdingsbewegingen. Ze zien de staat en haar repressie-apparaat als de vijand en hebben stappen ondernomen om te leren clandestien te overleven en hoe te vechten. Ze dagen ons uit te begrijpen dat de strijd om de macht niet een ver weg gelegen doel is in een soort toekomstige opstandige periode, maar een strategie concept dat duidelijk maakt hoe we onze beweging moeten opbouwen, onze tactieken kiezen, en de confrontatie met de vijand dag in dag uit aangaan. De weg van de revolutie lijkt harder, langer en pijnlijker te zijn dan de reformistische weg, maar paradoxaal is het de enige weg uit het verval van het stervend imperialisme.

Alan Berkman, augustus 1985

"Het is niet lang geleden dat het fascisme in Zuid-afrika onze hel- den in Sharpeville verslond.....".

Op 21 maart 1960 opende de fascistiese Zuid-afrikaanse politie het vuur op ongewapende ,zwarte mensen die bij elkaar waren om te protesteren tegen de repressieve pasjeswetten van de apartheid 67 mensen werden gedood en honderden gewond in deze slachtpartij in Sharpeville.

Vannacht, 19 maart 1984, hebben gewapende eenheden van het United Freedom Front een kantoor van IBM in een noordelijke voorstad van New York gebombardeerd IBM is een handelaar in de dood die direct profiteert van- en directe ondersteuning geeft aan- de fascistiese Zuidafrikaanse regering en haar oorlogsterreur tegen het het vrijheidslievende volk van Zuidafrika. We moeten en zullen doorgaan met alle aanvallen op alle fronten tegen het Amerikaanse imperialisme wiens regeringsbeleid en bedrijfswinsten zijn gedrenkt in het bloed van degenen die zijn afgeslacht in Sharpeville, Soweto, Kassinga, Maputo, Maseru en de cellen en executiekamers van de Zuidafrikaanse gevangenen.

IBM IS SCHULDIG AAN MISDADEN TEGEN HET ZUIDAFRIKAANSE VOLK VOOR HAAR KOLLABORATIE MET MET DE FASCISTIESE STAAT !!!!!!!

De winsten van IBM betekenen wrede repressie tegen, en exploitatie van het Afrikaanse volk van Azania. De zaak IBM is duidelijk. Amerikaanse bedrijven hebben meer dan 9 biljoen dollar geïnvesteerd in Zuidafrika. In 1980 kontroleerden Amerikaanse informatica-bedrijven 75 % van de verkoop, en 77% van de verhuur van computers in Zuidafrika. IBM is de grootste computer-leverancier aan Zuidafrika, en doet al sinds de beginjaren '50 zaken met het regiem. Alleen al in 1978 stegen de verkoopcijfers van IBM in Zuidafrika met 250%. Het Zuidafrikaanse regiem is de op een na grootste klant van IBM en goed voor 1/3 van haar afzet in Zuidafrika.

De computer is een integraal onderdeel van het fascistiese Zuid-afrikaanse regeringsbeleid van rascistische repressie en controle en voor haar militaire aanvallen en bezettingen:

* computers ondersteunen een groot aantal Zuidafrikaanse militaire functies en operaties. Het Zuidafrikaanse militaire apparaat steunt zwaar op IBM voor haar computers en het bedrijf blijft Zuidafrika de meest geavanceerde computernetwerken leveren.

* IBM heeft het project Korvoor opgezet, een geautomatiseerd militair logistiek systeem waarbij IBM equipment wordt gebruikt om om munitie en militair materiaal aan eenheden door het hele land te leveren. Dit project maakt het Zuidafrika mogelijk naar oorlog tegen Namibië en haat frekwente aanvallen tegen buurlanden, speciaal Angola, voort te zetten.

* IBM processors worden door de Zuidafrikaanse spoorwegen gebruikt om militaire transporten, reserves en wapens naar de invasielegers in Namibië en Angola te brengen.

* IBM levert militaire wetenschap-

pers.

* IBM levert aan wapenfabrikanten en andere bedrijven met militaire functies. IBM verhuurt bv. computers aan een Zuidafrikaans bedrijf dat landrovers voor de veiligheidstroepen produceert. Dit zijn dezelfde voertuigen die de Zuidafrikaanse politie gebruikte in haar aanval op Soweto en andere operaties. Tijdens de opstand van Soweto werden 1000 mensen, waaronder veel kinderen, door de varkens van de veiligheidstroepen vermoordt.

* IBM levert computers aan een Zuidafrikaans bedrijf dat pantser-voertuigen voor het leger maakt. Pantservoertuigen zijn essentieel voor de soorten counter-insurgency en politie-operaties waarin Zuidafrika is betrokken.

* IBM verhuurt verschillende computers aan een van Zuidafrikaans grootste explosievenfabrieken; een bedrijf dat zich specialiseert in de aanmaak van napalm en zenuw gas.

* IBM heeft herhaaldelijk militaire computerinstallaties met onderdelen die onder het embargo vallen via haar buitenlandse dochters geleverd.

* IBM computers worden gebruikt als integraal onderdeel van het Zuidafrikaanse registratie- en identificatie siestem.

* IBM levert soft-ware aan de Zuidafrikaanse politie.

* IBM levert computers aan het bevolkingsregistratie siestem van het departement van de minister-president: PW Botha, het fascistiese varken dat de architect is van de 'totale strategie', en aan veel andere overheids instellingen.

Het is duidelijk dat de steun van USA high-tech bedrijven de fascistiese Zuidafrikaanse overheid en haar oorlogsmachine versterkt. Collaboratie met apartheid door Amerikaanse bedrijven, inclusief IBM, door de leverantie van uitrusting, producten, technologie en training is precies hetzelfde als de kriminele ondernemingen in Nazi-duitsland, die de Nazi oorlogsmachine en de concentratiekampen, de pijlers van het fascisme, hielpen opbouwen. Miljoenen leden en stierven waar de handelaren in de dood miljoenen winst maakten.

ER ZIJN GEEN MENSENRECHTEN IN HET RACISTIESE ZUID-AFRIKA !!!!

Sinds de Soweto-opstand zijn de politie eenheden in versterkte mate gemilitariseerd, en worden ingezet tegen bevrijdingsbeweging en de volkeren van Namibië, Angola en Mozambique.

De 'totale strategie' van deze fascistiese regering omvat ook de mobilisatie en coördinatie door de staat van alle zuidafrikaanse middelen om de dreiging van de 'totale oorlog' tegen te gaan, i.c. de bevrijdingsbewegingen die tegen het fascisme/imperialisme vechten, voor de bevrijding van het land en haar volk. Deze politiek gaat hand in hand met de politiek van 'constructieve betrokkenheid' van de Amerikaanse regering. Het VS-imperialisme wil de landen van zuidelijk afrika in economische onderwerping houden van apartheid. Het Amerikaanse veto-recht bij de VN heeft Zuidafrika beschermd tegen echt effectieve economische sancties.

De Amerikaanse politiek betekent ook het ondersteunen van de bezetting van Angolees grondgebied door Zuidafrika en de steun aan de contra-revolutionaire ratten van de UNITA/Jonas Savimbi (favoriete pooiers van zowel Reagan/Bush als de top van de Zuidafrikaanse generaals. De niet meer zo geheime oorlog die het Zuidafrikaanse regime voert tegen de burgers en de infrastructuur van Angola, Mozambique en andere landen die de vrijheidsstrijd ondersteunen wordt ook gesteund door het VS-imperialisme. Onder Reagan vonden sommige van de grootste en wreedste aanvallen tegen Angola plaats.

We weten wie de collaborateurs zijn. We hebben IBM in het verleden aangevallen. We vallen IBM vandaag aan en zullen haar in de toekomst blijven aanvallen tot zij hun steun aan, en de handel met de illegale regering van Zuidafrika stoppen.

Na onze laatste aanslag tegen IBM, die grote materiele schade aanrichtte, en hielp haar nep, maar doordacht 'Madison Avenue' image af te helpen, loofden de IBM bonzen 25.000 dollar uit voor onze arrestatie. Ze moedigen op alle nivo's collaboratie met de vijand aan. Wij zeggen: geef jullie 25000 dollar bloedgeld aan de families van degenen die zijn vermoord in de Zuidafrikaanse gevangenis.

In 1980 stierven 30.000 Afrikaanse kinderen aan de honger, en vele anderen aan daarmee samenhangende ziekten. Miljoenen Afrikanen, waaronder complete gemeenschappen, zijn gewelddadig gedepor-teerd naar hun zgn 'thuislanden'. Deze 'thuislanden' zijn niets anders als concentratie kampen,

kleine oppervlaktes dor land, bestuurd door wrede zetbazen, ondersteund en bewapend door de Zuidafrikaanse overheid. Deze kampen worden geteisterd door armoede en werkeloosheid, en, nog erger, de helft van de kinderen sterft voor ze de leeftijd van 5 jaar bereiken.

Het gecomputeriseerde pasjes-systeem eist dat elke Afrikaan van boven de 16, altijd een pas bij zich moet hebben, waarop persoonlijke gegevens, vingerafdrukken, levensloop etc. op staan geteerd, en onmiddellijk moet worden getoond als de politie dat eist. Zonder zo'n pas kunnen de Afrikaanse mensen niet werken, leven, of op bezoek gaan in de door de regering aangeduide "blanke gebieden". Een kwart miljoen mensen wordt elk jaar gearresteerd voor overtreding van de pasjes-wet.

Marteling is een standaard routine geworden tegen het Afrikaanse volk en ieder die tegen apartheid is. Het bekende geval van Steve Biko is slechts één voorbeeld van de ontelbare mensen die zijn vermoord terwijl ze door de veiligheidspolitie gevangen werden gehouden. Vermoorden, mishandelen, elektrische schokken, psychologische marteling en totale isolatie zijn slechts enkele van de methoden die gebruikt worden tegen diegenen die voor de mensenrechten strijden. Een maand geleden braken de varkens in Atteridgeville een bijeenkomst van scholieren op, die tegen de lijfstraffen op school protesteerden, door met één vrachtwagen op de groep scholieren in te rijden, waarbij velen werden gewond, en de 15-jaar oude Emma Sathedgeke gedood.

De VS regering onder Reagan heeft de beperkingen die golden voor de verkoop van Amerikaans materiaal aan de Zuidafrikaanse politie en het leger gereduceerd, en zich tegen de ontmanteling van het repressieve veiligheidsapparaat uitgesproken. In feite is het VS imperialisme samen met haar fascistiese medeplichtige, de Zuidafrikaanse republiek betrokken in een oorlog tegen de Afrikaanse bevrijdingsbewegingen. Van Libanon tot El Salvador, van de Filipijnen tot Grenada, binnen haar grenzen, en over de hele wereld, is het VS-imperialisme, inclusief de haar ondersteunende handelaren des doods, de vijand van nationale bevrijding en vrijheidsliebende volkeren.

Deze aanslag op IBM vormt samen met andere gewapende acties één nivo van de strijd tegen het fascistiese Zuidafrika en het VS-imperialisme. Er zijn veel meer acties op alle nivo's en fronten nodig en we ondersteunen alle oprechte pogingen van mensen die vechten tegen apartheid en imperialisme.

De volkeren van Azania en Namibië hebben een onverbreekbare bepaaldheid om in vrijheid de echte wens van de mensen uit te dragen: voor nationale bevrijding en socialisme.

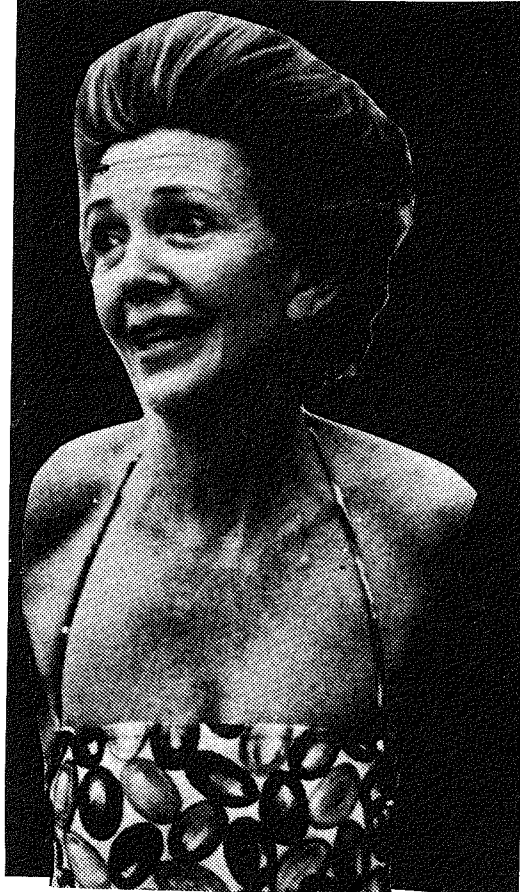
1984: het jaar van de vrouwen van Azania, het jaar van de voortgaande strijd tegen fascisme en imperialisme.....

"Fascism your days are numbered on African Soil
you have committed crimes never to be forgotten
Imperialism-your grave has been made days fixed when you'll be driven fast to your abyss
Mother Africa has condemned you to death !"

gedicht van een Azaniaanse zuster.

Deze actie is opgedragen aan de revolutionaire strijders Simon Mogoerane, Thabo Motaung en Jerry Mosoldi, ANC guerilla's, die op 9 Juni 1983 zijn geëxecuteerd door de fascistiese Zuidafrikaanse overheid. Jullie geest zal altijd leven

**VERSLA HET VS-IMPERIALISME EN HAAR HANDELAREN DES DOODS !
OVERWINNING DOOR HET ZUIDAFRIKAANSE VOLK-DOOD AAN APARTHEID
REVOLUTIONAIRE STEUN EN LIEFDE VOOR DE GEVANGEN VRIJHEIDSTRIJDERS!
VRIJHEID VOOR ALLE KRIJGSGEVANGENEN EN POLITIEKE GEVANGENEN!
SOLIDARITEIT EN STEUN AAN ALLE GROEPEN EN PERSONEN DIE VECHTEN TEGEN HET RACISTIESE ZUID-AFRIKA!
BOUW EEN REVOLUTIONAIRE VERZETSBEWEGING!**

Vannacht hebben wij de politievriendschapsvereniging aangevallen ter ondersteuning van de eis van de zwarte gemeenschappen in het hele land tot stopzetting van de politieterror. STOP KILLER COPS.

Op dit moment hebben we in New York te maken met een blank superioriteits offensief. Bernhard Coetz doodt 4 zwarte jongeren, wordt een blanke volksheld, toegejuicht door Koch (burgemeester van New York, noot vertaler) en ontlast door DA Morgenthau (conservatief ideoloog, noot vertaler). 10000 gewapende racisten uitten in een demonstratie hun steun aan de moordenaar van een 66-jarige zwarte grootmoeder en proberen de mensen die zich ervoor hebben ingezet hem voor de rechter te krijgen, te intimideren.

of de stok van Clifford Glover, maar de angst die de slavenhouders en hun bazen hadden voor een slavenopstand. De angst die de onderdrukker heeft voor de gerechtvaardigde woede van de onderdrukten. De angst dat ze op een dag terecht moeten staan.

De politie is de uitvoerder in de frontlijn van een siesteem dat zwarte mensen, puertoricaanse, mexicaanse en autochtone Amerikaanse mensen kolonialiseert. Ze worden gedekt door dat siesteem. De politievriendschaps vereniging vormt het organisatorische en ideologische leiderschap binnen het New Yorkse politiekorps. Zij verzorgen het geld en de juridische bijstand van moordende agenten; zij werken hand in hand met Koch om een racistische hysterie op te roepen en consolideren de steun basis die ze hebben onder de blanke bevolking. Ze worden in het algemeen beschermd door de Officieren van Justitie en de de rechtbanken, en worden alleen op hele kleine over-

eindigd. In 1985 is het belangrijkste programma van de "sociale voorzieningen" het verlagen van het minimumloon voor zwarte jongeren. Voor de imperialistische staat zijn de levens van zwarte mensen een rekeneenheid.

De strijd tegen politiemorden en politieterror is een strijd tegen de naakte wreedheid en onmenselijkheid van een siesteem dat de meest fundamentele mensen rechten ontzegt aan mensen uit de derde wereld. Als het "demokratische Amerika" siestematies de mensenrechten van de zwarte bevolking ontkend, dan hebben zij het recht om te vechten voor de rechten van de mens, zoals Malcolm X zei "met alle mogelijke middelen". Als de politie, de rechters en de politici de zwarte bevolking aanvalt ipv haar te beschermen, dan heeft de zwarte bevolking het recht de zelfverdediging van haar gemeenschappen te organiseren. De organisatie van de zelfverdediging van de zwarte gemeenschap is de enige manier om blank superioriteitsgeweld zoals dat van de KKK en de politie onder controle te houden

De strijd tegen de moordende politie is geen strijd tegen de uitwassen en excessen van dit siesteem, maar tegen haar fundamentele aard. Het is de strijd tegen de koloniale overheersing en interne onderdrukking, tegen imperialisme en blanke suprematie. De enige manier om dat te laten stoppen is een strijd om de macht: de strijd van onderdrukte landen voor zelfbeschikking en nationale bevrijding. Zwarte mensen hebben jarenlang de strijd voor mensenrechten geleid: in de rechtszaal, op school en op straat. Ze hebben ook een leidende rol gespeeld bij de ontwikkeling van de strijd van de Nieuw-Afrikaanse/Afro-Amerikaanse Natie voor land en onafhankelijkheid. De enige manier om politiemorden, moordenaars voor de rechter te krijgen, politieterror tegen zwarten te stoppen, en het recht op overleving, groei en welvaart als natie te veroveren.

Elke strijd van onderdrukten voor mensenrechten en zelfbeschikking, elke konfrontatie met het imperialisme betekent dat je te maken krijgt met de politie als frontlijn van de reactie. Voordat het leger en de Nationale Garde erbij werd gehaald, was het de politie die in Birmingham aanwezig was met honden en bereden brigades. Hun doel was de demonstratie van zwarte mensen voor vrijheid tegen te houden. Toen de Black Panthers mensen begonnen te organiseren om hun huizen en kinderen te verdedigen tegen de politie

Phil Caruso heeft gelijk als hij zegt dat Steven Sullivan (de moordenaar, en politie agent, noot vertaler) slechts zijn werk deed. Zijn werk - hun werk is de onderdrukte mensen te controleren, met gebruikmaking van, of de dreiging met geweld. Malcolm X, de Black Panther Party, de Black Liberation Army, vochten tegen de politie voor wat ze werkelijk zijn: het imperialistische bezettingsleger in de zwarte gemeenschap.

Waarom moorden agenten? Waarom schieten zwaarbewapende, met kogelvrije vesten uitgeruste mannen de 10 jaar oude Clifford Glover of de 66-jarige Eleanor Bumpurs neer?

Omdat het racisten zijn die geen waarde hechten aan het leven van mensen uit de derde wereld. Omdat sommigen regelrechte fascistische zijn, die geilen op macht en weten dat ze er toch wel mee weg komen. Omdat ze bang zijn. Geen angst voor het mes van Eleanor Bumpurs

trekkingen aangepakt als de druk vanuit de derde wereld gemeenschap onophoudelijk en intens is. Het bewijs tegen hen wordt vernietigd en/of verminkt door mediese onderzoekers zoals Elliot Gross, die oorspronkelijk bij Koch zijn intrede had gedaan om de moordenaar van Arthur Miller te ontlasten.

Politiegeweld is onderdeel van imperialistische geweld - het geweld tegen mensen uit de derde wereld - en zal steeds erger worden naarmate de imperialistische crisis zich verdiept. Wat kunnen we van het VS imperialisme in Centraal-Amerika anders dan meer geweld verwachten, als Reagan de contra's aanduidt met "vrijheidstrijders" en "broeders"? De maanden en jaren van protest door zwarten tegen de Zuid-Afrikaanse consulaten in de VS waren niet nodig als de VS niet volledig het gewelddadige blanke kolonialistische Zuid-Afrikaanse regiem steunde. Binnen de VS zijn zwarte mensen door wiens arbeid het VS imperialisme werd opgebouwd - volledig afgeschreven. Zelfs de pretentie is verdwenen dat het siesteem zwarte jongeren kansen zou bieden op scholing, een baan, een huis. De pacificatie is be-

en strijd om de macht aan te gaan, werden door de politie anti-terreureenheden geformeerd die door het hele land Black Panther-hoofdkwartieren beschoten en bestormden.

De imperialistische strategie is de massa's te terroriseren door wreedheid van de politie en politie-moorden, degenen die protesteren te bedreigen met gevangenschap of fysiek geweld, en de bewuste leiders van de nationale bevrijdingsstrijd gevangen te nemen of te vermoorden. Dat is waarom Martin Luther King, Malcolm X en Fred Hampton werden vermoord. Dat is waarom honderden zwarten/Nieuw-Afrikaanse krijgsgevangenen en politiek gevangenen (van de Black

In plaats van de eisen van de zwarte gemeenschap om de politieterrorisme te stoppen en te erkennen dat de politie net zo goed onze vijand is, hebben onze bewegingen zich te vaak tot de politie gewend voor bescherming tegen verkrachting, tegen de KKK, voor veiligheid bij demonstraties en picketlines. Wij, als bewoners van een onderdrukkende natie zullen moeten kiezen of we nog langer de politie vertrouwen, of ons achter de de volkeren van de derde wereld te scharen, en de politie te bevechten als onze vijand.

De strijd tegen de politiemoorden is een van de belangrijkste manieren waarop de volkeren van de derde wereld vechten tegen de wezenlijke aard van het siesteem. Als blanken deze strijd oppak-

Centraal Amerika, Zuid-Afrika, Libanon of binnen haar eigen grenzen is. Als we niet bereid zijn tegen de politie te vechten, dan laten we de staat bepalen wat een acceptabel nivo van protest is.

Als revolutionairen binnen de onderdrukkende natie hebben we gekozen voor de machtstrijd ipv te smeken om verandering. We hopen dat onze actie van vannacht bijdraagt aan de strijd die de zwarte gemeenschap voert tegen de politiemoorden. Van deze strijd hebben wij veel geleerd over wie de vijand is en wat nodig is om hem te verslaan. We zijn blij dat we in staat zijn schade te berokkenen aan de blanke varkens van de New Yorkse politie, en we hopen dat onze actie helpt een anti-imperialistische verzetsbeweging op te bouwen, die samen met de nationale bevrijdingsbewegingen vecht, het recht op zelfbeschikking hoog houdt, en zich zelf als een effectieve kracht organiseert om te helpen de politiemoorden te stoppen.

Door de actie tegen de New Yorkse politie sturen we een boodschap van solidariteit en steun aan de heroïese vijanden van de Amerikaanse politiemachten, de krijgsgevangenen en politieke gevangenen van de Nieuw-Afrika/Afro-Amerikaanse Natie, National Liberation Struggle, de Puerto-Ricaanse onafhankelijkheidsbeweging, de autochtone Amerikaanse en Mexicaanse bevrijdingsstrijd, en de Amerikaanse anti-imperialistische beweging.

VECHT TEGEN DE BLANKE SUPREMATIE- STOP DE POLITIEMOORDEN MENSENRECHTEN, ZELFVERDEDIGING EN ZELFBESCHIKKING VOOR DE NIEUW-AFRIKAANSE/AFRO-AMERIKAANSE NATIE VOOR DE BEVRIJDING VAN ALLE ONDERDRUKTE LANDEN VRIJHEID VOOR ALLE KRIJGS-GEVANGENEN EN POLITIEKE GEVANGENEN VERSLA HET USA-IMPERIALISME BOUW EEN REVOLUTIONAIRE VERZETSBEWEGING

We dragen deze actie op aan Don Juan Antonio Corretjer, een groot puertoricaans patriot, wiens revolutionaire karakter, betrokkenheid en duidelijkheid ons inspireert. Hij leeft overal waar onderdrukte en uitgebuite mensen vechten voor vrijheid, tegen het Amerikaanse imperialisme

DON JUAN ANTONIO CORRETJER
ESTA PRESENTE

RED GUERRILLA RESISTANCE.

ken, is dat een reële stap naar een andere houding tov het siesteem en het onderdeel worden van de machtsstrijd. De blanke suprematie bevechten is de enige basis waarop een alliantie kan worden gebouwd met de nationale bevrijdingsbewegingen die de strijd tegen het imperialisme aanvoeren. De ondersteuning van de gerechtvaardigde eisen voor mensenrechten, zelfbeschikking en zelfverdediging, en van deze eisen de onze te maken is de enige manier waarop we de ontaarding en wreedheid van het siesteem kunnen wreken. Als onze beweging deze strijd oppakt, kunnen we beginnen aan het opbouwen van effectief revolutionair verzet.

15 jaar geleden vocht onze beweging tegen de politie om de imperialistische oorlog tegen het Vietnamese volk en om de beweging voor burgerrechten en de Black Power te ondersteunen. Nu zullen we hetzelfde moeten doen als we willen helpen het imperialisme te stoppen. Of het nu in

Liberation Army alleen al 40) in de Amerikaanse gevangenis opgesloten blijven. Dat is waarom 500 agenten van de New Yorkse politie en de FBI in oktober 1984 acht Nieuw-Afrikaanse revolutionairen arresteerden. De New York 8 against fascist terrorism zijn een onderdeel van de ontwikkeling van een volledige revolutionaire strategie voor zelfbeschikking en socialisme.

Progressieve blanken zullen moeten erkennen dat over het algemeen de blanke massa met plezier hun rol in deze strategie hebben gespeeld. Hoe anders kan de massale uitbarsting van steun voor Bernard Coets- zelfs onder vermeend liberale blanken- verklaard worden

korte berichtûh

OPROEP!

Het Klachtenburo Politieoptreden zoekt contact met mensen die ervaringen hebben met en info over bewakings/beveiligingsdiensten. In de eerste plaats is het onze bedoeling om die ervaringen (ook m.b.t. klachten) te inventariseren. Aangezien die bewakings/beveiligingsdiensten geen bevoegdheden bezitten (althans geen andere dan die iedereen heeft) en hun optreden nogal vaag is, zijn we zeer benieuwd naar alle soorten ervaringen die mensen met die diensten hebben. Klachtenburo Politieoptreden Rozengracht 105 Amsterdam 020- 258000

Om 16.00 uur treden Carla boogaards en Monica van der Zwan op. Ze noemen zichzelf "Big voice with cello". Dit duo uit Amsterdam dicht en maakt muziek in verschillende sketches.

Aan de bar kun je drankjes en broodjes kopen. Als je honger hebt kun je tussen 17.00 en 18.00 uur een warme prak gaan halen voor 2 piek. Je kunt dan ook naar video's kijken. De meidengroep uit de Eland (delft) maakt van deze hele dag een video. Na het eten is er een modeshow van gekke, mooie- en onderkleding

Daarna om 19.00 uur treedt de meidentheatergroep Splitz uit Utrecht op met het stuk "spiegel". Het gaat over een groepje meiden die met elkaar een weekendje weggaan. En wat er dan gebeurt.

KOMP ALLENKOMP ALLENKOMPALLEN

BREESTRAAT 19 LEIDEN

MEIDENTELEFOON DAG ZATERDAG 2 JANUARI 1988

De meidentelefoon is een telefonische hulpdienst voor meiden van 14 tot en met 20 jaar. De meisjes achter de telefoon zijn van jouw leeftijd, wat het praten makkelijker maakt. Jullie kunnen voor alles opbellen, van kleine vragen tot grote problemen. En, je blijft zelf anoniem! Je kunt bellen op woensdag en donderdag van 19.00 tot 22.00; het telefoonnummer is 071-141616.

Waarom een meidenfestival?

Om in de eerste plaats een gezellige dag met elkaar te hebben, dingen te doen, te swingen enz. Maar ook om jullie te laten weten dat er een meidentelefoon is. Niet alleen in Leiden is er op 2 januari een festival, maar in allerlei steden door het hele land organiseren Meidentelefoons wat leuk is op deze dag.

Wat is er te doen?

Om 14.00 uur wordt de dag symbolies geopend door Carla Boogaards. Dan zijn er vanaf 14.00 uur de workshops, waar je -je haar kunt laten knippen of verven. -je op kunt laten maken. -je kunt laten schminken.

PERSVERKLARING

Vandaag, 8 december 1987 heeft totaal weigeraar Walter Hensen een generaal van de landmacht voor het ministerie van defensie in Den Haag in de boeien geslagen.

Als topmedewerker van het ministerie van oorlog is hij mede verantwoordelijk voor de bevordering en instandhouding van een militaristische samenleving. Dit militarisme uit zich o.a. in het volgende:

- het weggooien van miljarden, die ook nog es, onder het mom van bezuinigingen van de minst draagkrachtigen gestolen worden.
- Continue oorlogsvoorbereiding, die de kans op oorlog alleen maar vergroot.
- Stimulering van de wapenindustrie en handel, oftewel, het produceren van moordtuig om dikke winst te behalen.
- Het misbruiken van de "derde wereld" als oefenterrein voor dit moordtuig en "onze" imperialistische legers. (Denk aan de Golfoorlog)

- Het sussen van de gemoederen d.m.v. zgn. wapenonderhandelingen, terwijl de akkoorden die hier uit voortvloeien bij voorbaat een farce zijn, omdat er structureel niets verandert.

- Het aanpraten van een vijandsdenken om het bestaan van dit militaristische systeem te legitimeren.

- Het kweken van een mentaliteit binnen het leger, die aanzet tot geweld, vrouwen- en homohaat, racisme en een bevooroordeelde houding t.o.v. andersdenkenden. Dit maakt gebeurtenissen als in Oirschot niet tot excessen, maar tot een structurele aangelegenheid.

- De voorbereiding op onderdrukking van de "eigen" bevolking, om in laatste instantie de belangen van de politieke, militaire en economische machthebbers te verdedigen. De eigenlijke opzet van dit hele militaristische systeem.

- Het via de dienstplicht dwingen van mensen om deel te nemen aan dit systeem en zich op te laten leiden tot moordenaar.

- Het gevangen zetten van diegenen die om politieke redenen weigeren om aan dit systeem deel te nemen; totaalweigeraars.

Walter Hensen is zo'n totaalweigeraar. Hij heeft al eerder 2½ maand gezeten en is op grond van een procedurefout vrijgekomen. Het uitlokken van zijn "misdad", het weigeren van een dienstbevel mistukte doordat hem geen bevel werd gegeven, doch een verzoek werd gedaan. Later is hij toch veroordeeld tot een jaar gevangenis. In juni had hij zich moeten melden bij een strafgevangenis.

Met de aktie van vandaag heeft hij duidelijk willen maken wie er eigenlijk in de boeien geslagen moeten worden. Niet de anti-militaristen, maar de hypokriete politici, militairen en andere machthebbers, die onder het mom van "algemeen belang" een militaristisch systeem in stand houden.

Puur en alleen om hun eigen machtsposities en geldbuidels te dienen.

GEEN MAN, GEEN VROUW, GEEN CENT VOOR HET MILITARISME.

over de CCC

"DE REST VOND IK PRACHTIG"

In het interview met de CCC, zoals dat verscheen in Zwarte 90, mocht ik nog eens opnieuw ontdekken dat het verschil tussen mij en marxisten-leninisten niet zozeer bestaat uit onze kijk op het kommunisme als einddoel van de revolutionaire strijd, maar uit onze kijk op het socialisme als het middel om dat kommunisme te verwezenlijken. In de ogen van de CCC zal ik waarschijnlijk óók een gerevolteerde anarchist zijn. Daarmee bevind ik me op een grote hoop van groepen en mensen, waartoe de CCC ook Action Directe en het FRAP rekent. Van die laatste twee weet ik maar heel weinig af, laat staan van groepen als de PCE(r) en GRAPO. Ik weet ook niet of ik me in de geschiedenis van dat soort groepen ga verdiepen, zéker niet als ik me daarvoor door nog meer van die marxisties-leninistische pseudo-verklaringen moet worstelen. De taal waarin de CCC tot ons spreekt is reaktionair, hopeloos verouderd, onbruikbaar om een revolutie op te bouwen. Het is zéker niet de taal van het proletariaat, wat je dan ook onder het begrip 'proletariaat' verstaat. De analyse van machtsverhoudingen zoals de CCC die maakt, is een eeuw of langer geleden ontwikkeld. Ze is éenzijdig, één van de vele manieren om de huidige werkelijkheid te analyseren. Ze is echter ongeschikt om alle onderdrukking mee te verklaren, of om een goede revolutionaire strategie te ontwikkelen. De CCC onderschat de betekenis van de Bende van Nijvel, die doet denken aan de aanslagen die fascistische/onderwereldfiguren/geheime diensten pleegden in de tijd van het Italiaanse autonome arbeidersverzet, de aanslagen van de GAL op Basquiese politieke vluchtelingen in Frankrijk, de moord op Lebovici... Op een even "onverklaarbare" en "raadselachtige" wijze als de Bende van Nijvel, verschenen er in België affiches met de afbeelding van een gemaskerde die een hoge militaire (rijkswachters-?)pet opheeft, met als kort maar veelbetekenend onderschrift: "DE BENDE". Om wat meer zinnige informatie over de CCC te verkrijgen, schafte ik mijzelf Jos Vander Velpen's boek: "De CCC" aan, dat als ondertitel heeft: "De staat en het

terrorisme". Die ondertitel doet denken aan Sanguinetti's boek, dat ook "De staat en het terrorisme" heet. Ik raad iedereen aan om Sanguinetti's boek te lezen en het werk van Vander Velpen te laten staan. Het is een hopeloos boek. Vander Velpen volgt de loop der gebeurtenissen voornamelijk aan de hand van wat hij in de kranten gelezen heeft, terwijl ieder zinnig mens weet dat bijna alle journalisten even grote leugenaars zijn als politici. Het boek van Vander Velpen bevat verder een hoop citaten van de CCC, die daarmee de onbruikbaarheid van hun m.l.taal tje aantonen. De aanslag van de CCC op 1 mei 1984, waarbij twee brandweerlieden het leven lieten, was een slechte aanslag. De CCC zou er goed aan doen om de verantwoordelijkheid voor haar aanslagen in z'n geheel op zich te nemen. Niet afschuiven op de rijkswacht dus, als je die belast met de verantwoordelijkheid voor het welzijn van de bevolking weet je van te voren waar dat op uitloopt. Denk aan de Bende!!! De rest van de bommenkampanjes die de CCC heeft uitgevoerd vond ik prachtig. Bij de opbouw van een "strijdende communistische partij" wens ik ze veel succes toe, maar ze zullen me niet in hun lijsten van betalende leden krijgen.

EEN NAAMLOZE ONKONTROLEERBARE

P.S. Misschien zijn er nog mensen geïnteresseerd in een leeslijstje dat de teksten van Rode Brigades, PCE(r) en de GRAPO aanvult en zowiezo leerzaam is.

- Hoerengebroid, gesprek met Italiaanse autonomen.
- Franco Piperno uitgeleverd aan Italië, laatste interview vóór zijn arrestatie, over de autonome beweging in Italië.
- Guy Debord's Voorwoord bij de vierde Italiaanse editie van "La Société du Spectacle"
- Woorden en kogels, over de ware schuldigen in de zaak Lebovici.
- Oproepen uit de gevangenis van Segovia, door de coördinatie van autonome groepen in Spanje.

Misschien dat mijn autonome kameraden nog eens afleren om akties als de ontvoering van Aldo Moro kritiekloos in hun revolutionaire woordenschat op te nemen. Een deel van mijn kritiek op de CCC geldt trouwens ook voor jullie...

Vr.: Commandante Nidia Diaz, welke zijn de vooruitzichten op korte termijn op een politieke oplossing in El Salvador op grond van de akkoorden die zijn gesloten in de dialoog van 4 en 5 oktober?

N.D.: Voor ons is de realisatie van de derde ontmoeting voor de dialoog tussen onze voormannen en de regering een resultaat van de volksbeweging en van de strijd van ons volk; zij toont aan dat er in El Salvador twee politiek-militaire machtsblokken bestaan, die zich op politiek, militair en diplomatiek gebied uiten; samenvattend: dit is een overwinning.

In deze bijeenkomsten manifesteren zich de posities van de twee partijen voor de politieke oplossing van het conflict, in het door Esquipulas II (noot: het akkoord van de presidenten van Midden-Amerika) gestelde kader.

De regering van El Salvador zou dat allemaal willen beperken tot haar formule van "vergeven en vergeten" en tot een zienswijze, als zouden er in El Salvador geen ernstige problemen bestaan. Dat wil zeggen: met een schone lei beginnen. Wat ons betreft - we hebben de structurele crisis uitvoerig geanalyseerd, de politieke crisis in ons vaderland, die juist de basis van ons conflict vormt en de oorzaak is van ellende, honger en onrechtvaardige structuren. Ook hebben we onze stellingname bekend gemaakt ten aanzien van het verlies van soevereiniteit van ons land. Al sinds zeven jaar verliezen we dagelijks onze onafhankelijkheid, en dat is ook één van de zaken waartegen we strijden. Wat betreft de mate van afhankelijkheid: de V.S. hebben al meer dan drie miljard twee honderd miljoen dollar in deze regering gepompt om de oorlog gaande te houden en uit te breiden.

Wij proberen enkele specifieke gezichtspunten aan te dragen, die hebben geleid tot de vorming van de twee commissies; vervolgens wordt er overgegaan tot het uitwerken van het slotdocument en het gezamenlijk communiqué.

Na het bespreken van diverse aspecten van de dialoog en het aannemen dat we, wat ons betreft, overeenkomsten zouden kunnen sluiten, met name over de humanisatie van het conflict, zagen we in dat het probleem veel groter was, en dat het hoogste wat we konden bereiken was het inzien van de noodzaak de dialoog voort te zetten. Op een gegeven moment werd duidelijk dat ingenieur Duarte naar de derde ontmoeting kwam zonder politieke bewegingsvrijheid, zonder de mogelijkheid wezenlijke en fundamentele akkoorden te sluiten; dat werd hem expliciet verteld door zijn eigen afgevaardigden. De enige marge waarop Duarte mocht rekenen was het accepteren van de overseng-

komen commissies. Wijzelf zagen dat het minimale doel dat we konden bereiken op de eerste plaats was: de dialoog niet afbreken, hem veilig stellen voor de toekomst tot er een politieke oplossing van het conflict zal worden bereikt.

Van de kant van de regering Reagan en het Salvadoriaanse leger bestaat er geen echte interesse voor het uitvoeren van de akkoorden van Esquipulas II in El Salvador voor wat betreft de nationale verzoening en voor het daaruit afleiden van een politieke oplossing; deze groeperingen zijn slechts geïnteresseerd in een militaire oplossing.

De rechtse groeperingen in El Salvador, de oligarchie en het bedrijfsleven willen evenmin een oplossing. Terwijl Duarte met onze voormannen sprak, verklaarde Victor Steiner, president van de Nationale Vereniging van Privé-ondernemingen ANEP, dat men niet tot akkoorden zou komen, zelfs niet tot de meest beperkte, omdat Duarte niet kon onderhandelen over en besluiten zou kunnen nemen over iets wat hij niet bezat, namelijk de Macht.

Het feit dat Duarte is gaan zitten om te discussiëren over de problemen van het land vloeit ook eruit voort, dat hij zijn partij, de Democracia Cristiana, moet versterken vanwege de verkiezingen én om meer bewegingsvrijheid te krijgen.

Hij heeft dat ook nodig om een bepaald beeld te scheppen tegenover de internationale gemeenschap en om zich te verzekeren van de instemming van beide partijen in het Congres van de V.S.; maar in feite zijn zijn mogelijkheden zeer beperkt.

Voor president Reagan is dit een argument om druk uit te oefenen op de regering van Nicaragua om een directe dialoog met de "contra"-huurlingen aante gaan.

Wij voormannen zullen in de commissies werken om te proberen tot concrete akkoorden te komen in de richting van de totale en rechtvaardige vrede die ons land nodig heeft en verdient. Wij van het FDR/FMLN zullen onze inspanningen verdubbelen om een brede nationale consensus door te zetten die ons vaderland de kans geeft zijn onafhankelijkheid terug te vinden en te versterken, en op deze basis te komen tot een politieke oplossing van het conflict.

We zullen problemen te discussiëren met alle nationale groeperingen; wij zullen ons moeite doen overeenstemmingen te vinden, serieus overwegen en rekening houden met andere meningen, ook als die van de onze verschillen.

Wij beseffen dat we een representatieve politieke en militaire macht zijn van de meerderheid van ons volk en dat we samen met het volk een politieke oplossing van het conflict zullen bereiken.

Vr.: President Duarte is op reis naar de VS en zal vervolgens Nederland en Italië bezoeken. Welke

mening heeft u over de rondreis van Duarte in het kader van de actuele politieke situatie in uw land?

N.D.: Duarte gaat proberen wat meer politieke bewegingsvrijheid te scheppen en steun te vinden. Wat zijn bezoek aan de VS betreft: dat bevreedt ons niet, daar hij altijd al een afhankelijke houding jegens de politiek van Washington heeft aangenomen. Hier weerspiegelt zich hoe de inmenging van de VS gedurende de laatste jaren de politieke oplossing van het Salvadoriaanse conflict in de weg staat. Duarte gaat hen rekenschap afleggen over onze derde gespreksbijeenkomst, hij gaat hun vertellen hoe hij zich gedraagt, welke mogelijkheden hij heeft. Hij gaat hen vertellen hoe hij geen enkele concrete overeenkomst heeft bereikt inzake de hu-

INTERVIEW MET NIDIA DIAZ

van de politiek-kommissie van

manisatie of inzake de de-eskalatie van de oorlog.

Binnenkort zal in het Congres van de VS de hulp van rond 700 miljoen dollar voor El Salvador ter sprake komen. Dus zal Duarte proberen de instemming van beide partijen in het Congres te waarborgen en om de Republikeinen en de Democraten op één noemer te brengen om zo een gunstige overeenstemming te krijgen op het niveau van de hele staat en de regering van de VS. Hij moet aksepteren dat hij rekenschap moet afleggen, want welke regering de VS in de toekomst ook zal hebben, deze zal moeten steunen op de Salvadoriaanse regering.

Daarna zal hij een rondreis maken door Nederland en Italië. Hier zien wij dat hij politieke en economische steun zal zoeken om door te gaan met het verwerklijken van het plan tegen opstandigheid en om andere regeringen van de Europese Gemeenschap hierin te betrekken.

Onze voormannen doen een oproep aan de Internationale gemeenschap, vooral aan de volkeren van Noord-Amerika, Italië en Nederland, aan alle politieke partijen die beseffen dat het Salvadoriaanse probleem door de Salvadorianen moet worden opgelost. We roepen hun op, een houding van betrokkenheid te behouden, opdat de interventie van de VS in El Salvador ophoudt; opdat hun regeringen zich niet in dit soort van plannen inmengen, die slechts bijdragen aan het uitbreiden van de oorlog en die verhinderen dat men tot een politieke oplossing van het conflict komt, zoals die is opgezet in het algemene, door de akkoorden van Esquipulas II gestelde kader.

Vr.: Commandante Nidia Diaz, op 9 oktober maakte het FMLN de vorming bekend van een orgaan voor mensenrechten, waarvan u de voorzitter bent. Welk belang heeft dit orgaan in het kader van de actuele situatie van de mensenrechten in El Salvador?

N.D.: Er is sprake van een uitgebreide verslechtering van de mensenrechten in El Salvador die zelfs erkend wordt door soortgelijke internationale organisaties, als daar zijn de sub-kommissie voor mensenrechten van de V.N. en ook de speciale organen voor de mensenrechten van de Organisatie van Amerikaanse staten, en dit werd eveneens bevestigd door de informatie geleverd door America Watch.

COMMANDANTE

diplomatieke het FDR/FMLN

Het werd verder bevestigd door de humanitaire organisaties in El Salvador, zoals: de niet door de overheid gecontroleerde Commissie voor de Mensenrechten, de wettelijke vertegenwoordiging van het Aartsbisdom, de Federatie van Kommissies van Moeders van Vermisten en de Kommissies van Politieke Gevangenen, enz... In hun inlichtingen hebben deze organisaties de verslechterende situatie van de mensenrechten in El Salvador duidelijk getoond.

Wij zien in dat de vrede en democratie in El Salvador onlosmakelijk verbonden zijn met de mensenrechten.

Ons voorstel voor een politieke oplossing, dat we vorig jaar deden aan alle nationale groeperingen, sprak voor wat betreft de demokratisering ook van de noodzaak tot het redden van de mensenrechten.

Dit jaar, gesteld tegenover de ontoeschietselijkheid van de regering jegens het zoeken van een algemene politieke oplossing die werkelijk deze verkrachting van de mensenrechten zou overwinnen, hebben wij de regering voorgesteld het konflikt te humaniseren. Dit voorstel bevatte aspecten inzake de des-escalatie van de oorlog, aspecten inzake de mensenrechten en nog andere inzake de rechten van de

burgerbevolking.

In deze zin nemen onze voormannen alle middelen te baat om de bevordering en verdediging van de mensenrechten te bewaken. In deze kontekst is het sekretariaat voor de bevordering en bescherming van de mensenrechten ontstaan.

Op 7 augustus stelde Ingenieur Duarte zich verantwoordelijk, tegenover de presidenten van Centraal Amerika, voor het vermijden van de verkrachting van mensenrechten, door de vredesovereenkomst te tekenen, die bekend is als Esquipulas II.

Echter wat we sindsdien hebben gezien, is een verheviging: Er zijn 175 akties tegen de burgerbevolking uitgevoerd sinds Esquipulas II werd ondertekend.

In die 45 dagen hebben we getoond: 91 arrestaties, 7 moorden, 6 vermissingen, 3 akties van de luchtmacht tegen vluchtelingen. Deze gegevens zijn slechts gedeeltelijk en uit openbare bronnen. Als we daarin ook nog zouden betrekken wat de internationale organisaties ons zouden kunnen vertellen, zowel humanitaire als nationale als internationale organisaties, dan zouden deze getallen ongetwijfeld nog groeien. Want u weet, dat de regering, door de controle die ze uitoefent over de informatiemedia, probeert een zo groot mogelijke desinformatie te creëren via de publieke media.

Gemiddeld doen zich in El Salvador iedere dag 2 arrestaties door de regering voor, en iedere drie dagen wordt er iemand vermoord of vermist.

Wij geloven dat de oprichting van ons sekretariaat de bescherming van de mensenrechten in El Salvador moet bewaken en garanderen. Het is niet zo, dat door het aangaan van de dialoog of het voortzetten er van het probleem al opgelost zou zijn. Zo gaat de verkrachting van de meest elementaire rechten van onze bevolking gewoon door.

Vr.: Gedurende de laatste dagen zijn duizenden vluchtelingen naar het land teruggekeerd, afkomstig uit de kampen in Honduras. Hoe is dit verlangen van de vluchtelingen mogelijk en welke zijn hun vooruitzichten?

N.D.: Dat is een overwinning van de ontheemde kolonisten. Het is een overwinning van de salvadoraanse vluchtelingen die gedurende lange tijd hebben gevochten om terug te keren naar hun plaats van herkomst.

Eén van onze voorstellen tijdens de derde gespreksbijeenkomst had juist betrekking op de humanisatie van het konflikt. Wij stelden dat het noodzakelijk was de burgerbevolking toe te staan terug te keren naar hun plaatsen van herkomst.

Eén van onze voorstellen tijdens de derde gespreksbijeenkomst had juist betrekking op de humanisatie van het konflikt. Wij stelden dat het noodzakelijk was de burgerbevolking toe te staan terug te keren naar hun plaatsen van herkomst, hun goederen en lichamelijke integriteit te respektieren en gunstige voorwaarden te scheppen voor het weer op gang brengen van de produktie, ofschoon al hun goederen, hun dieren, hun weinige materiële bezittingen vernietigd waren door de politiek van de verbrande aarde die de strijdkrachten gedurende al deze jaren hanteerden.

Wij beschouwen het als zeer positief dat de vluchtelingen naar hun plaatsen van herkomst terugkeren. De regering heeft geprobeerd te manoeuvreren, de regering is er verantwoordelijk voor, dat de door het Komitee voor Vluchtelingen van de V.N. ter beschikking gestelde bussen die de vluchtelingen naar hun plaatsen van herkomst moesten terugbrengen, bij aankomst in El Salvador verspreid werden.

De wens van alle vluchtelingen is het, terug te keren naar de plek waarvan ze met geweld verdreven werden.

Wij eisen van Ingenieur Duarte dat hij de door hemzelf ondertekende akkoorden van Esquipulas II nakomt, door de burgerbevolking toe te staan naar haar plaatsen van herkomst terug te keren. Momenteel probeert hij van alles in de weg te leggen met het argument, dat deze mensen de basis van ons front vormen, terwijl deze mensen alle recht hebben terug te keren naar waar ze vandaan komen om daar hun eigen gemeenschap op te kunnen bouwen.

Wij roepen de internationale gemeenschap op, de V.N., de Organisatie van Amerikaanse Staten, de niet-gebonden landen, wij roepen de internationale humanitaire organisaties op, het Rode Kruis, Amnesty International, America Watch, en ook de nationale organisaties, de wettelijke vertegenwoordigers van het Aartsbisdom, de Wetswinkels, de ongebonden Commissie voor de Mensenrechten, allen die waken en vechten voor de toepassing van het Handvest van Genève en voor de rechten die de burgerbevolking volgens dit Handvest heeft.

Op basis hiervan eisen wij van de regering en het leger, dat deze de nationale en internationale organisaties in staat stelt de bevolking naar haar plaatsen van herkomst terug te brengen.

AKTIEGROEP LEKKER DIER WENST U EEN SMAKELIJK ETEN

DEN HAAG/DEN HAAG/DEN HAAG

Blauwe Aanslag

5-1-1987: Solidariteitsavond met

TAYAD: Geen amnestie maar
vrijlating van politieke ge-
vangenen in Turkije (zie
ook deze Zwarte).

LEIDEN/LEIDEN/LEIDEN/LEIDEN

2-1-1987: Meidendag in het Bree-

huis, Breestraat 19 (zie ook
deze Zwarte).

DELFT/DELFT/DELFT/DELFT/DELFT

30-12:

Alternatief Jaaroverzicht
en wel op de Oranje Plan-
tage nummertje 1,
aanvang 21 uur.

Kraakbios "Zaal 4", Buitenom 214

21-12: Ludwig (Visconti)

22-12: Chili op weg naar de vrij-
heid

23-12: Eerst het eten dan de huur
(Huurstakersfilm)

26-12: Storia d'amore (21 uur)

28-12: Dog day afternoon (Lumet)

29-12: De ontmaskering

(Video over extreem-rechts)

30-12: Metropolis (Fritz Lang)

Zaal open om 21 uur, aanvang

21.30 uur tenzij anders aangege-
ven. 23, 26 en 30 december is de
entree f3,-. Alle andere dagen
kost het nix.

